

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

Спорт

«Бронзовий» дуплет

СТОР. 5

Проблема очима власкора

Екологічний Клондайк для корупціонерів

СТОР. 9

Село

Чи може загарбати землю «маленький» чиновник

СТОР. 8

№ 23 (6027) ВІВТОРОК, 10 ЛЮТОГО 2015 РОКУ WWW.GOLOS.COM.UA

У НОМЕР:

Міністерство оборони спростовує чергову брехню від російських ЗМІ

За останній тиждень російськими та проросійськими ЗМІ було поширено неправдиву інформацію про нібито існування домовленостей між Міноборони України та відповідними структурами деяких іноземних країн щодо постачання озброєння. Поруч із цими повідомленнями були розміщені копії неіснуючих документів. Наразі ніякої зброї до Міністерства оборони України від МО Чеської Республіки не надходило, **повідомляє прес-служба військового відомства.** А також спростовує інформацію, яка розповсюджена російськими ЗМІ, з приводу нібито сенсаційного журналістського розслідування щодо продажу МО України отриманої від США зброї Сирії.

Поширення подібних вигадок через ЗМІ є не що інше, як черговий елемент інформаційної війни проти нашої держави, **наголошують у прес-службі МО України.**

На валізах

Фото Лни КУЩ.

На дверях до вагона — аркуш із розкладом: «Сніданок — 8.30, обід — 12.30, вечеря — 18.00». Це — не потяг із повним пансіоном, а місце для ночівлі біженців у Слов'янську. Протягом тижня до міста прибувають автобуси із Дебальцевого, Світлодарська, Горлівки. В очікуванні відправлення до інших областей люди ночують на вокзалі.

— Донька пішла документи робити, із сьомої ранку велика черга. А я тут сиджу. Одну ніч уже перебули. Тепло, є постіль, кип'яток дають. Щоправда, немає світла. Чекатимемо, доки документи дадуть, може, кілька днів. А далі — до Харкова. Шукатимемо, де поселитися, і заберемо сваху з онуком. Йому три роки, з собою взяти не наважилися, бо не знали, де влаштуємося, — розповідає Галина Сергіївна із Горлівки.

СТОР. 6

ПОДІЯ

У старій школі розквітнув «Барвінок»

У селі Семенівка Великобагачанського району на Полтавщині урочисто відкрили дитячий садок «Барвінок», розрахований на перебування дев'ятнадцяти хлопчиків і дівчаток.

Дошкільний заклад облаштували у приміщенні старої школи, яку оновили за допомогою місцевих сільгоспвиробників. За їхні кошти придбали обладнання та меблі. Тепер сільська малеча розкошуватиме у зручних і ошатних ігровій кімнаті, спальні, їдальні, що практично не відрізняються від міських, **переконує наш власкор Василь НЕЇЖМАК.**

Новосілля стало справжнім святом для дітей, їхніх батьків і гостей. На ньому керівники району передали юним землякам іграшки та набір ігор для розвитку. Садочок уже зібрав під своє крило 15 дошкільнят з чотирьох довколишніх сіл, в тому числі і двох вимушених переселенців зі сходу нашої держави.

КОРОТКО

■ Польща торік збільшила видачу віз українцям на 15 відсотків, до 830 тисяч. Із них 645 тис. — з правом багаторазового в'їзду. Близько 2,8 тисячі наших співвітчизників отримали п'ятирічні шенгенські візи, що вчетверо більше від показників 2013 року, **повідомляє УНІАН.**

■ Свій посильний внесок у перемогу над терористами та їх пособниками в зоні АТО зробили учні шкіл Луцька. Усі кошти за зібрані ними 202 тонни макулатури вони передали для потреб української армії, **інформує наш власкор Микола ЯКИМЕНКО.**

В Україні затверджено 10844 місцеві бюджети, або 92,2 відсотка від їх загальної кількості — Міністерство фінансів

На порядку денному — підтримка фронту і реформ

ПОГОДЖУВАЛЬНА РАДА

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Голова Верховної Ради Володимир Гройсман на початку погоджувальної ради голів парламентських комітетів і лідерів депутатських фракцій та груп відзначив, що цього тижня депутатам належить прийняти низку дуже важливих законопроектів, передусім спрямованих на боротьбу з корупцією, реформування судової та військової сфер. Це, зокрема, в остаточній редакції зміни до закону про Антикорупційне бюро, який має створити дієвий механізм боротьби з корупцією, закони про справедливий суд, спрямований на позбавлення судів корупційної складової, про реформування міліції, низка законопроектів із військової тематики і спрямовані на підтримку реанімаційного пакета реформ. «Тому для парламенту дуже важлива консолідація», — наголосив В. Гройсман.

Голова Верховної Ради висловив сподівання, що найближчим часом Президент України подасть до парламенту законопроект про відповідальність власників банків. Адже коли власники банків виводять кошти за кордон, виникають проблеми у вкладників, котрі не можуть забрати свої гроші, тоді як власники банків не несуть жодної відповідальності. «Це питання потрібно врегулювати у рамках закону», — вважає глава парламенту.

Нинішнього пленарного тижня депутати також планують повторно розглянути з пропозиціями Президента зміни до Бюджетного кодексу, законопроекти про мораторій на стягнення майна валютних позичальників, про житлово-комунальні послуги, зміни до закону про військовий обов'язок і військову службу щодо звільнення від військової служби студентів та аспірантів денної форми навчання.

Потім Голова Верховної Ради надав слово лідерам депутатських фракцій і груп.

Сергій Пашинський і Вікторія Сюмар.

Юрій Бойко, Олег Ляшко та Юрій Луценко.

Дві складові порядку денного

Порядок денний парламенту поділено на дві складові: законопроекти на підтримку фронту і на підтримку реформ, — зауважив лідер фракції Блоку Петра Порошенка Юрій Луценко. Він наголосив на потребі негайно ухвалити закони про державне оборонне замовлення, про статус ветеранів війни щодо соціального захисту військовослужбовців, які воювали в зоні АТО в добровольчих батальйонах ще до надання їм офіційного статусу, зміни до закону про міліцію щодо захоплення в полон або безвісти зниклих, а також щодо роботи працівників міліції понаднормово у вихідні дні, закони, спрямовані на судову реформу.

Опозиція пропонує створити переговорну групу

Фракція Опозиційного блоку виступила з ініціативою створення в українському парламенті міжфракційної групи під егідою ОБСЄ для співпраці з Європарламентом та Держдумою Росії. За словами лідера фракції Юрія Бойка, метою діяльності такої групи має бути врегулювання конфлікту на сході України та контроль за кордоном. Ю. Бойко заявив, що приїзд світових лідерів до України свідчить про те, що досягти вирішення військового конфлікту на сході України можна виключно дипломатичним шляхом. І створення такої міжпарламентської групи, на його погляд, може стати одним із механізмів. Опозиційний блок також наголосив, що ситуація в економіці потребує негайного втручання парламенту, а уряд має подати зміни до бюджету-2015 не до 15 лютого, а якомога швидше, щоб зміни до бюджету знову не приймалися з голосу і вночі.

Обміняти Савченко на Гонтареву?

Лідер фракції Радикальної партії Олег Ляшко підтримав зусилля світової спільноти щодо вирішення конфлікту на Донбасі, однак виступив категорично проти, щоб дипломатичні механізми проводилися за рахунок територіальної цілісності України та втрати незалежності, створення автономії чи федералізації. «Федералізація — це шлях до знищення України, — заявив політик. — Якщо дозволимо лідерам «ДНР» та «ЛНР» обиратися до місцевих органів влади та до парламенту, отримаємо катастрофу».

О. Ляшко також наголосив, що парламент має приділити увагу катастрофічній ситуації в соціально-економічній сфері, зокрема ситуації з курсом долара. І запропонував... обміняти полонену Надію Савченко на... Голову НБУ Валерію Гонтареву. Лідер Радикальної партії також запропонував звернутися до Генпрокуратури стосовно фактів корупції серед народних депутатів, про що свідчить оприлюднений минулого тижня в ЗМІ фотофакт, де одному з депутатів есемескою пропонують півтори тисячі доларів за запитання до Генпрокурора щодо одеської митниці.

Не забути про село

Заступник голови депутатської групи («Воля народу») Андрій Деркач заявив, що зміни до бюджету передусім повинні бути пов'язані з фінансуванням охорони здоров'я та освіти. Депутатська група наполягає на розгляді нинішнього пленарного тижня законопроектів на підтримку села — про збільшення мінімальної вартості земельного паю, закупівельних цін на молоко, змін до закону про мобілізацію, а також низку законопроектів, спрямованих на зміцнення оборонпрому. Парламентарій підтримав ініціативу створити переговорну групу з числа депутатів українського та європейського парламентів для вироблення мирних ініціатив.

Депутатів — до війська

Проблеми курсу гривні та спекулятивний курс спричинені тривожними очікуваннями щодо переговорів із МВФ, заявила заступник керівника фракції «Народний фронт» Вікторія Сюмар. За її словами, питання стабілізації курсу та економічної ситуації в країні напряму залежатиме від переговорів із МВФ. А перед українським парламентом постав виклик — наскільки Верховна Рада готова взяти відповідальність за такі переговори.

В. Сюмар повідомила, що комбати із фракції «Народний фронт» виступили з ініціативою виключити із закону про мобілізацію заборону брати участь у військових діях народним депутатам. Фракція також наполягає на розгляді законопроекту про захист прав держави в акціонерних товариствах.

20 лютого — День пам'яті Небесної Сотні

Звернутися до Президента з ініціативою оголосити 20 лютого Днем пам'яті Небесної Сотні та визнати дату початку російсько-української війни, — з такою ініціативою виступила фракція «Самопоміч».

Лідер фракції «Самопоміч» Олег Березюк підтримав ініціативу звернутися до світових лідерів із проханням надати зброю для захисту нашої держави. «Наш ВПК відродиться, але для цього потрібен час. А нині це дуже важливо для захисту нашої країни», — підкреслив парламентарій. «Самопоміч» також наполягає невідкладно прийняти закон про тимчасові слідчі комісії Верховної Ради, щоб діяла контрольна функція парламенту.

...а перемовників — до США

Пожвавлення мирних переговорів доводить: тільки якщо Україна буде сильна разом з ЄС та всім західним світом, мир на сході України може бути встановлено переговорним шляхом, заявила лідер фракції «Батьківщина» Юлія Тимошенко. Політик запропонувала негайно направити до США переговорну групу високого рівня з числа уповноважених Президентом, парламентом і урядом щодо поставок високотехнологічної зброї. А також ухвалити звернення Верховної Ради до всіх політичних кіл США щодо поставок такої зброї.

«Батьківщина» також закликала звернутися до Міжнародного кримінального суду в Гаазі із проханням ініціювати порушення кримінальних проваджень проти керівників РФ, «ЛНР» і «ДНР», які вбили десятки тисяч українців, оскільки минулого тижня український парламент визнав юрисдикцію Гаазького міжнародного суду. Серед інших ініціатив фракції — створити тимчасову слідчу комісію парламенту, яка контролюватиме матеріальне забезпечення наших військових на східному фронті, та заслухати в парламенті звіт уряду та РНБУ щодо запроваджених санкцій проти Росії.

Посилення територіальних громад

Депутатська група «Економічний розвиток» наполягала на розгляді нинішнього пленарного тижня законопроектів про деякі заходи щодо посилення ролі територіальних громад в управлінні державними ресурсами та змін до Кримінального кодексу щодо безпідставної відмови в наданні статусу учасника бойових дій.

Уряд пропонує позачергове засідання

Присутній на погоджувальній раді віце-прем'єр-міністр В'ячеслав Кириленко повідомив, що зранку вже відбулося засідання Кабміну, на якому обговорювали переговори з МВФ. Урядовець запевнив, що уряд до 15 лютого, як зобов'язувався, внесе до парламенту зміни до держбюджету-2015, а також пакет законодавчих актів, спрямованих на виконання бюджету.

Віце-прем'єр запропонував, щоб на тижні, з 23—27 лютого (коли депутати мають працювати в округах), було проведено позачергове засідання парламенту, на якому буде розглянуто урядові законопроекти щодо бюджету. Кабмін ще звернеться стосовно конкретної дати проведення позачергового пленарного засідання, щоб можна було успішно завершити консультації з МВФ. Водночас В. Кириленко відзначив, що новий транш допомоги від МВФ може бути найбільшим в історії співпраці в Україною.

Анна ШЕВЧЕНКО.
Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Зміни до кошторису не розглядатимуть до меморандуму з МВФ

Зміни до закону про Держбюджет України на 2015 рік не розглядатимуть, поки не буде вирішено питання про взаємодію з місією МВФ, заявив на брифінгу Голова Верховної Ради України Володимир Гройсман.

«Це є очевидним, оскільки макроекономічні показники мають бути зафіксовані, зокрема, і показники щодо підтримки МВФ, — сказав він. — Тільки-но приймуть рішення, далі буде пакет законопроектів, який супроводжуватиме зміни до бюджету України на 2015 рік. Але потім ці законопроекти мають доопрацювати комітети і фракції, і лише після того — винесення на узгоджене голосування. На даний час у нас немає термінів, коли буде подано ці пропозиції».

Які питання обговорюватимуть у парламенті під час години запитань до уряду в п'ятницю — депутати ще визначатимуться. Уже пролунали пропозиції заслухати інформацію про санкції до Росії. Фракції ще мають надати письмові пропозиції.

Олександра КУЧЕРЯВА.

Вивчатимуть громадську думку з приводу законодавчих ініціатив

На знімку: *(зліва направо)* ***Мирослав Пітцик (виконавчий директор Асоціації міст України), Микола Звєрєв (голова Чернігівської обласної ради, член правління Всеукраїнської асоціації районних та обласних рад), Вадим Савченко (заступник керівника Всеукраїнської асоціації сільських та селищних рад по зв'язках з громадськістю та міжнародними організаціями).***

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Голова Верховної Ради Володимир ГРОЙСМАН (на знімку) провів перше засідання Експертної групи з питань законодавчого забезпечення децентралізації влади та реформування місцевого самоврядування. Відкриваючи його, глава парламенту зауважив: варто напрацювати єдині комплексні рішення для реформи місцевого самоврядування, розвитку місцевих громад, децентралізації влади, і внести їх на розгляд у сесійну залу. На думку Голови Верховної Ради, учасники групи мають розглядати ініціативи органів місцевого самоврядування, територіальних громад. «Без змін у місцевому самоврядуванні неможлива жодна реформа», — підкреслив В. Гройсман. Він зазначив, що сьогодні Верховна Рада «демонструє готовність до прийняття рішень, у тому числі, стосовно децентралізації влади і розвитку системи місцевого самоврядування». Так, за його словами, минулого тижня парламентарії прийняли закони про добровільне об'єднання територіальних громад та про засади державної регіональної політики.

Персональний склад експертної групи досить представницький, вважає глава парламенту. Це представники всіх політичних фракцій, всеукраїнських асоціацій органів місцевого самоврядування, центральних органів виконавчої влади, експерти. Група вивчатиме громадську думку з приводу законодавчих ініціатив з питань місцевого самоврядування та сприятиме органам державної влади у роз'ясненні основних положень реформ та очікуваних результатів територіальним громадам.

Прес-служба Верховної Ради.

Українському Давиду проти російського Голіафа необхідна сучасна американська «праща»

Дипломатичне вирішення кризи, спричиненої російською збройною агресією проти України, якого так прагнуть Європа та США, неможливе без посилення обороноздатності України та надання їй належної військової допомоги, передусім сучасних захисних видів зброї. Українському Давиду, щоб вистояти проти російського Голіафа, необхідна сучасна американська «праща».

Широке усвідомлення цього факту в експертних та політичних колах США останніми днями призвело до безпрецедентного тиску на Президента США Барака Обаму щодо невідкладного ухвалення відповідного рішення, яке було санкціоноване Конгресом США ще в грудні 2014 р. законом про підтримку свободи в Україні. Низка різноманітних сигналів з Вашингтона, зокрема численні публікації в пресі, засвідчили, що Адміністрація США була вже близька до прийняття цього, безсумнівно, історичного рішення.

Водночас серйозною перепоною для початку постачання США Україні летальної зброї стала негативна позиція Європи, заляканої Росією можливістю масштабної війни. Отримавши відповідну інформацію з США, Німеччина та Франція, як в лихоманці, розвинули гіперактивність з тим, щоб, як вони декларують, «врятувати мир в Європі» та «зупинити війну».

З енергією та завзяттям, гідними кращого застосування, Ангела Меркель та Франсуа Олланд кинулися в Київ «уламувати» Президента України Петра Порошенка погодитися на суттєві додаткові поступки Путіну, а фактично перегляд і так недосконалого Мінського меморандуму. А згодом відправилися до Москви на поклон до Путіна (якого начебто Захід домовився тримати в міжнародній ізоляції) з метою його умиротворення за рахунок нових поступок з боку України та Заходу під фарисейською назвою «мирний план імплементації Мінських угод».

Усе це дуже нагадує 1938 рік, коли лідери Англії та Франції Чемберлен та Даладьє задля умиротворення Німеччини спочатку домагалися від президента Чехословаччини Бенеша погодитися на умови капітуляції, а потім їздили до Гітлера доповісти про свої домовленості.

Як свідчать дозовані витоки, Україні планують нав'язати варіант другого Придністров'я, в тому числі згоду на розширення окупованих територій, їхню «широку автономію» та фактичну легалізацію російських військ у складі так званих міжнародних миротворців. Детальний коментар щодо нового «мирного плану» я надам, коли з'явиться проект остаточного документа.

Зараз же акцентую увагу на тому, що Путін цинічно і послідовно за допомогою залякування, пропагандистської брехні та економічних спокус намагається досягти трьох цілей щодо розколу та фрагментації своїх опонентів:

— фрагментації євроатлантичного світу — внести розкол між Європою та США (разом з Великобританією) з широкого спектру безпекових питань, зокрема щодо України;

— фрагментації Європи — внести розкол всередину Європейського Союзу, підірвати європейську солідарність, ослабити Європу як геополітичну потугу;

— фрагментації України — роздробити Україну на феодальні уділи під гаслом федералізації, підірвати здатність країни до вироблення та реалізації єдиного стратегічного курсу.

Нинішня ситуація свідчить про певний, сподіваюся тимчасовий, успіх Путіна у його цинічній і небезпечній грі. Візит держсекретаря США Керрі до Києва та виступ віце-президента Джо Байдена на конференції у Мюнхені засвідчили, що Адміністрація США, на жаль, продовжує практику голосних, але пустодзвонних заяв, і поки що не наважилася до реальної і рішучої підтримки України. І чималий внесок у це зробило боязливе відновлення Європою політики умиротворення російського агресора.

Спроби грати в тактику «доброго і поганого поліцейського» також не мають шансів зупинити агресивні амбіції Путіна, а лише допомагають йому вносити розкол у єдиний міжнародний фронт стримування агресора.

Агресори не зупиняються умиротворенням, а війни не виграються пустодзвонством, а лише зброєю, солідарністю, вірністю вищим цінностям цивілізації, вмілою дипломатією, а також людським духом і готовністю до спротиву. Українці до цього готові. Чи готові Європа та США? Найближче майбутнє покаже.

Слава Україні!

Олег ЛЯШКО,
народний депутат України, лідер Радикальної партії.

Відпочинок без паркану

4 лютого 2015 року Верховна Рада України підтримала в першому читанні проект закону щодо забезпечення безперешкодного доступу громадян до узбережжя водних об'єктів (№1107), поданий народними депутатами від ВО «Свобода». За цей документ проголосували 280 обранців.

Народний депутат України від ВО «Свобода» Олег Осуховський, який представляв законопроект, зазначив: «Прості українці часто не можуть потрапити на узбережжя водойм, бо олігархи обгородили їх високими парканами, виставили воєнізовану охорону, а декотрі ще й незаконно беруть гроші за доступ на пляжі. Проект закону ми спрямували на створення реальних юридичних механізмів для безперешкодного доступу громадян до узбережжя водних об'єктів. Зокрема, це стосується узбережжя Чорного та Азовського морів, узбережжя водойм у місцях масового відпочинку громадян».

Законопроект передбачає надання виконавчим органам сільських, селищних, міських рад та місцевим державним адміністраціям повноважень із забезпечення безперешкодного і безплатного доступу громадян до узбережжя водних об'єктів для загального водокористування. Згідно із документом, огорожі або інші конструкції, які перешкоджають доступу громадян до узбережжя водних об'єктів, підлягають демонтажу протягом двох місяців з дня набуття чинності законом.

Олександра ЮРКОВА.
Рівне.

У НОМЕР

За запитання — 1500 доларів?

Днями кілька інтернет-ресурсів розповсюдили інформацію із начебто фотопідтвердженням того, що народному депутату Олександру Кодолі есемескою обіцяно винагороду від його колеги Євгена Дейдея у 1500 доларів за запитання Генпрокурору Віталію Яремі під час його виступу в парламенті. Як з'ясувалося, цю анонімну фальшивку оперативно виготовили для компрометації народних депутатів, бо й справді О. Кодола на прохання свого колеги по фракції запитав В. Ярему про результати діяльності одного з прокурорів.

Євген Дейдей є головою підкомітету з питань законодавства про адміністративні правопорушення Комітету Верховної Ради з питань законодавчого забезпечення правоохоронної діяльності та планував самостійно поставити запитання Генпрокурору про одного з одіозних прокурорів, який боровся з майданівцями, а зараз будь-якою ціною намагається залишитися при владі.

— До речі, сам Євген в цей момент перебував біля мене в сесійній залі, але не встиг записатися, щоб самостійно поставити запитання, — прокоментував інцидент О. Кодола. — Тому посилати СМС у нього не було жодної необхідності. Автори провокації навіть не завдали собі клопоту надати бодай приблизної правдоподібності фальшивці, методом комп'ютерної графіки виготовивши замовну маячню. На фото показано телефон, який невідомо в кого в руках, а швидше за все, — ні у кого, оскільки очевидні результати роботи фотошопу. Крім того, якщо зважити на розташування мого робочого місця у залі, то стає зрозумілим, що під таким кутом сфотографувати телефон було просто нереально — і це також свідчить про підробку. До того ж на підробленому фото зображено телефон моделі Iphone, я ж останні три роки користуюся мобільним телефоном Самсунг та Нокіа, про що знають десятки і сотні людей, які постійно спілкуються зі мною.

Народні депутати планують написати заяву до органів правопорядку за поширення неправдивої інформації та просять представників засобів масової інформації і громадськість не піддаватися на провокації та перевіряти інформацію. Парламентарії вважають, що головним завданням провокації були не народні депутати, а намагання поставити під сумнів правдивість запитання та звинувачень на адресу прокурора.

Сергій ПАВЛЕНКО.
Чернігів.

У КОМІТЕТАХ ВЕРХОВНОЇ РАДИ

У бюджеті «забули» про спецшколи та обклали податком заповідники і парки

Комітет Верховної Ради з питань науки та освіти ***розглянув низку законопроектів про внесення змін до закону про держбюджет-2015, Податкового та Бюджетного кодексів, які парламент планує відкоригувати наступного пленарного тижня.***

Суть першої проблеми: із Бюджетного кодексу та додатків до держбюджету-2015 «випало» фінансування спецшкіл, в яких навчаються обдаровані діти з усієї України. Зокрема, Український фізико-математичний ліцей, інженерна гімназія-інтернат, Вище училище культури, Республіканська художня школа та інші. Комітет рекомендував парламенту ухвалити зміни до статті 87 Бюджетного кодексу щодо фінансування таких спеціалізованих навчальних закладів.

Ще один «сюрприз» — обкладання з нинішнього року податком на землю національних заповідників, парків та інших нерукотворних див природи, якими має опікуватися держава. За словами голови комітету Лілії Гриневич («Народний фронт»), столичний Ботанічний сад імені Гришка має сплатити за рік 42 мільйони гривень земельного податку, тоді як загальний бюджет фінансування знаменитого ботсаду — 20 мільйонів гривень. Депутати пропонують повернути дію попередньої редакції Податкового кодексу, за якою державні природні парки та заповідники було звільнено від сплати податку на землю. Адже вони не в змозі його сплатити. «У цьогорічному бюджеті записано нереальні норми — розширення оподаткування з тих закладів і установ, які держава навпаки має захищати», — зауважив заступник голови комітету Іван Кириленко («Батьківщина»). Водночас перший заступник голови комітету Олександр Співаковський (БПП) застеріг, що від сплати земельного податку треба звільнити лише державні установи, які не отримують прибутків з тієї земельної ділянки, на якій розташовані. Адже, скажімо, в Українській академії аграрних наук минулорічною перевіркою було встановлено факти використання земель для господарської діяльності та отримання прибутку. Депутати також підтримали думку, що від сплати земельного податку треба звільнити лише ті парки, заповідники та інші структури, які перебувають у державній або комунальній власності.

На розгляд парламенту внесено два законопроекти на цю тему, які є не так альтернативними, як доповнюють одне одного. Комітет рекомендував парламенту прийняти в першому читанні та в цілому законопроект №1850-1 про внесення змін до Податкового кодексу України щодо відновлення норм, які звільняють від сплати земельного податку (автори Л. Гриневич та М. Фролов).

Олександра КУЧЕРЯВА.

Зменшать фіскальний тиск на бізнес та легалізують зарплати

Зміни до податкового законодавства вчора обговорювали під час круглого столу народні депутати та експерти. Зокрема, перший заступник голови **Комітету Верховної Ради з питань податкової та митної політики** ***Андрій Журжій розповів, що в комітеті опрацьовуються зміни до Закону «Про збір та облік єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування», які зменшують навантаження на фонд оплати праці. Законопроект, за його словами, створює можливість для роботодавця легально сплачувати заробітну плату, винагороду за цивільно-правовими договорами, надавати допомогу по тимчасовій непрацездатності та у зв'язку з вагітністю та пологами.***

Також, зазначив парламентарій, документ містить кілька технічних запобіжників, які дозволять зберегти рівень надходжень до бюджету від сплати єдиного внеску (ЄСВ) в цьому році:

— щомісячний платіж на одну застраховану особу збільшиться на понад 20% порівняно з середнім показником за минулий;

— мінімальний середньомісячний платіж на одну застраховану особу буде не меншим, ніж аналогічна плата в 2014 році;

— кількість застрахованих осіб не може вдвічі перевищувати середній показник 2014 року.

Андрій Журжій висловив сподівання, що цього тижня Верховна Рада розгляне цей законопроект.

У свою чергу, член парламентського Комітету з питань податкової та митної політики Оксана Продан наголосила, що сьогодні на бізнес треба зменшити фіскальний тиск. За її словами, необхідно нівелювати негативні норми, які виникли через поспішне прийняття змін до Податкового кодексу наприкінці минулого року, та підготувати комплексні зміни до існуючої податкової системи.

На думку Оксани Продан, насамперед треба скасувати норми, що посилюють фіскальний та адміністративний тиск на доходи фізичних осіб, а саме сплату обов`язкового мінімального єдиного соціального внеску з кожного найманого робітника. Нині цей законопроект теж перебуває на опрацюванні в профільному комітеті.

Сергій ОЛЕКСАНДРІВ.

На знімку: Оксана Продан, народний депутат України, член Комітету Верховної Ради України з питань податкової та митної політики, Антон Поляничко, заступник начальника відділу забезпечення роботи IV судової палати Вищого адміністративного суду України, Андрій Журжій, народний депутат України, перший заступник голови Комітету Верховної Ради України з питань податкової та митної політики.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Син нашого народу

РОЗПОВІДІ ПРО ДЕПУТАТІВ

Я єсть людина, син свого народу...

Микола БАЖАН.

Народний депутат України **Дмитро Васильович Шлемко** (на знімку) ***народився 65 років тому в чудовому селі з романтичною назвою Белелуя Снятинського району на Прикарпатті в сім'ї колгоспників Василя Дмитровича і його дружини Олени Тимофіївни Шлемків. На жаль, найдорожча для нього людина — мама, яка завжди вставала ще до світла і ні хвилини не сиділа без роботи, важко працювала з ранку до вечора, несподівано захворіла й передчасно пішла з життя. Син назавжди зберіг у своєму серці світлий образ матері, її мудрі слова, натруджені руки...***

У простій сільській родині, серед односельців, Дмитро пізнав справжню ціну землі і хліба, нелегкої селянської праці, щиру і незламну любов до рідної української мови і батьківської релігії, до нашої тисячолітньої вітчизняної історії, національних звичаїв і традицій. Змалку він дуже багато читав, напевно, перечитав всю сільську і шкільну бібліотеки. Вже тоді вийшов його збірник «На сонячній галявині», і юного поета направляють на оздоровлення у престижний піонерський табір «Артек» на кримському узбережжі Чорного моря.

Закінчивши із золотою медаллю Снятинську середню школу-інтернат, Дмитро вступає на історичний факультет Івано-Франківського педагогічного інституту імені Василя Стефаника. Потім викладає в Колоднянській восьмирічній школі на Закарпатті, служить в армії, працює у молодіжних організаціях Івано-Франківської області. Саме в цей період, у далекому 1976-му, ми познайомилися і ось уже майже 40 літ підтримуємо дружні контакти.

Особливе місце в його біографії займає викладання в Івано-Франківському національному технічному університеті нафти і газу, якому присвятив 35 років життя, тут захистив дисертацію на звання кандидата економічних наук, став доцентом кафедри економічної

теорії, працював деканом загальнотехнічного факультету, підготував і видав понад 50 наукових праць.

Та надзвичайно важливою є партійна і депутатська діяльність Дмитра Шлемка. 15 років тому він стояв біля джерел утворення партії «Батьківщина» і з перших днів її існування очолив згуртований і монолітний Івано-Франківський обласний осередок. Фактично найдовше перебуває на посаді керівника обласної організації, входить до складу Політради партії. Під керівництвом незмінного і харизматичного лідера Юлії Тимошенко партія перетворилася на одну з потужних політичних структур і відіграє значну роль у житті держави й суспільства.

Свого часу був заступником голови Івано-Франківської обласної державної адміністрації, відповідав за складні соціально-економічні питання, вирішував проблемні ситуації. Справедливо вважає, що Прикарпатський край проніс крізь віки свій неповторний менталітет, який є невід'ємною частиною національної політики і культури.

На дострокових виборах 26 жовтня 2014 року його вчетверте обирають народним депутатом України. Як один з авторитетних і досвідчених людей, він працює в Комітеті з питань Регламенту, депутатської етики та забезпечення діяльності Верховної Ради. На його думку, нинішньому скликанню парламенту випадає зробити те, що не вдалося зробити за всі роки незалежності, — стати ініціатором і генератором невідкладних реформ, виправдати очікування простих українців.

В одному з нещодавніх виступів Дмитро Шлемко зазначив, що торік відбулися важливі політичні події — вибори Президента, Верховної Ради, формування нового уряду. Однак це ще не вплинуло радикально на гострий кризовий стан країни. І хоча наразі ситуація виправдовується війною на сході та іншими поважними причинами, проте невдовзі владі потрібно буде звітувати за результати своєї роботи. Ось чому необхідно вирішити два невідкладні завдання: перше — зберегти територіальну цілісність і суверенітет держави, створити сучасну боєздатну армію та забезпечити мир; друге — провести системні прискорені реформи задля добробуту людей.

Мабуть, не треба розповідати, яка важка соціально-економічна ситуація в гірських районах. Щоправда, прийнятий у 1995 році Закон «Про статус гірських населених пунктів» надає мешканцям цих зон певні пільги, в тому числі й надбавку до пенсії. Але цей закон розв'язує проблеми лише частково, окремі державні гарантії так і залишилися на папері. Ось чому Дмитро Шлемко ініціював законопроект, спрямований на вдосконалення цього закону. Сподіваємося, що мешканці Прикарпаття, Закарпаття і Буковини отримають такий потрібний їм оновлений «гірський» закон.

Можна навести десятки інших законопроектів, постанов, депутатських запитів і звернень народного обранця. Весь свій напружений час він віддає людям, з ним радяться, до його думок уважно прислухаються. Активно впливаючи на розум і вчинки електорату, досвідчений «карпатський політичний вовк», як Дмитра Шлемка з гордістю і любов'ю називають виборці, вміє зарядити аудиторію своєю бойовою енергією та ентузіазмом, налаштувати на конкретні справи.

Дмитро Васильович Шлемко надзвичайно дорожить і пишається своєю сім'єю — коханою дружиною Ольгою Володимирівною, дочкою Наталею, онуками. Саме в такій сім'ї найбільше цінують любов і працьовитість, взаємну підтримку і повагу одне до одного. Від усієї душі ми бажаємо йому і членам його дружної родини нових творчих успіхів у роботі і навчанні, міцного здоров'я і довгих років щасливого життя.

Іван ГАВРИЛИШИН, член Національної спілки журналістів України.

На думку Оксани Продан, треба скасувати норми, що посилюють фіскальний та адміністративний тиск на доходи фізичних осіб

Про бідних банкірів замовимо слово…

БАЛАНС ТИЖНЯ

Для мене, як для пасажира, найгнітючішою в економічному плані інформацією минулого тижня стала новина про збільшення удвічі тарифів у столичному громадському транспорті. Тролейбус з трамваєм у суботу подорожчали до трьох, а метро — до чотирьох гривень. Причому підземка напередодні ще й організувала киянам казус у вигляді лімітованого продажу жетонів на проїзд — по два в одні руки. Але більше здивувало не це порушення прав споживачів з боку метрополітену, а скарги його керівників з екранів телевізора. Мовляв, до каси підприємства надходить лише десята частина від усієї реклами в підземці. А, буцімто, левова частка цього клондайку осідає невідомо десь в місцевому бюджеті. Водночас у метрополітену не вистачає грошей на ремонт наявного обладнання та рухомого складу. Тому й змушені були керівники підземки на вихідні зробити таку «приємність» пасажирам. Тут у мене ремарка: то, може, шановному пану столичному голові Віталієві Кличку разом із правоохоронними органами варто було б розібратися з цими мільйонними надходженнями, а не поспішати залазити киянам до кишень?

Ще одне логічне запитання, яке на часі: чи здатен хтось врешті-решт навести лад у вітчизняній банківській сфері? Про голову НБУ Валерію Гонтареву вже мовчу, на неї мало сподівань! Але цьому марнотратству хтось має покласти край. Адже, з одного боку, керівники країни плачуться щодо дірявого держбюджету, а з другого — роздаються астрономічні суми не відомо кому, куди й навіщо. Це я про фінансові установи, які масово стають неплатоспроможними. Минулого тижня таким було оголошено банк «Надра». У повідомленні НБУ написано, що основна причина цього рішення — «недокапіталізація банку відповідно до вимог стрес-тестування та непривердення діяльності у відповідність до вимог законодавства України».

Національний банк наголошує, що 99 відсотків усіх клієнтів ПАТ «КБ «Надра» мають депозити в межах передбаченої Фондом гарантування вкладів фізичних осіб суми 200 тисяч гривень. Отже, вони отримають заощадження повністю. Але частина з більшими обсягами (таких майже відсоток) одержать свої гроші лише в межах суми, гарантованої фондом.

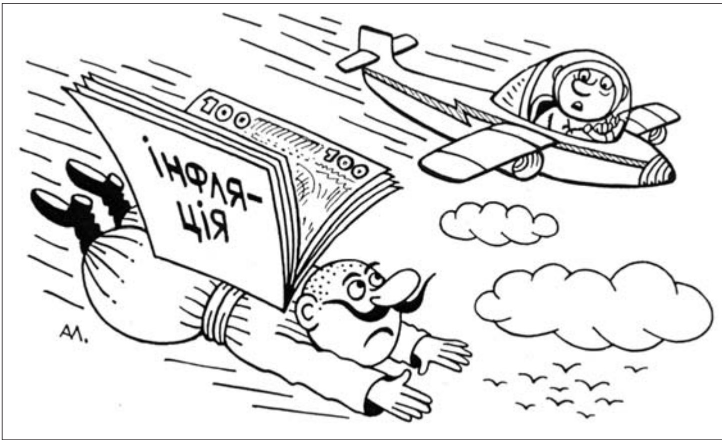
Власне, мені не хотілося б потрапити ні до того одного відсотка, котрим з усього їхнього вкладу, хоч би яким великим він був, дістанеться лише 200 тисяч гривень. Немає бажання виявитися і серед тих 99 відсотків, яким доведеться тривалий час виручати свої гроші. Припустімо, людина збирала на квартиру й тримала їх в банку, сподіваючися за рахунок відсотків на депозити перекрити втрати від знецінення коштів через інфляцію. А вийшло: якщо на початку 2014-го 200 тис. грн. було майже 25 тисяч доларів, то тепер — менше десяти тисяч. За ці гроші не купити навіть «Ланоса» з кондиціонером (коштує нині майже 230 тис. грн.). Звісно, люди, повіривши банківській системі, потрапили в халепу. Але, чи всіх неплатоспроможних передавати під опіку Фонду гарантування вкладів? Підемо іншим шляхом! Будемо виставляти проблемні банки на продаж. Можливо, якась інша фінансова установа захоче перебрати собі його мережу разом із зобов'язаннями по розрахунках? А так знову доведеться активно друкувати мільярди гривень, щоби розплатитися з вкладниками ще одного проблемного банку.

Тепер увага: НБУ підбив підсумки минулого року. Так ось, банківська система зазнала збитків на 52 мільярди 966 мільйонів гривень. Бідні, бідні банкіри!..

Тим часом золотовалютний резерв країни сход до передефолтної позначки в 6,4 мільярда доларів. Ще на початку минулого місяця було 7,5 млрд. дол. Розповідаємо, куди зникає грошовий запас вітчизни. Так ось, 624,4 млн. пішли на погашення та обслуговування державного й гарантованого країною боргу в іноземній валюті. Зокрема — перед МВФ. 464 млн. дол. продано для підтримки платежів НАК «Нафтогаз України» за імпортоване блакитне паливо. Ще 54 млн. було реалізовано на валютних аукціонах, для встановлення індикативного курсу долара. Фактично, народні гроші спрямували на підтримку гривні в дивний спосіб. Ці 54 мільйони доларів дісталися окремим щасливчикам за заниженим курсом. Як то кажуть, без коментарів...

Після майже остаточного спустошення скарбниці країни Нацбанк полишив спроби зміцнювати гривню і додумався нарешті відпустити її у вільне плавання. Минулого тижня в НБУ заявили про відмову від індикативного курсу. З четверга припинено проведення щоденних аукціонів, де на підтримку гривні витрачалося по кілька мільйонів доларів. Але тепер, за галопуючої інфляції, навчити нашу національну валюту не те, що вільно плисти, а хоча б триматися під час регулярних кризових штормів буде нелегко. Як важко борсатися гривні — громадяни мали змогу одразу відчути на собі. Ще в понеділок офіційно долар коштував 16,14 грн. Вже в четвер, у день оголошеного вільного плавання, відбувся спад до майже 18 грн. А в п'ятницю національна валюта офіційно обвалилася до 23,13 грн. Виходить, з початку року долар в Україні подорожчав майже наполовину.

Підсумовувала Галина КВІТКА.
Мал. Олександра МОНАСТИРСЬКОГО.

ТИМ ЧАСОМ

Втратити завжди легше, ніж знайти

«Українська економіка підійшла до тієї межі, коли девальвація почала втрачати позитивний економічний сенс», — вважає генеральний директор аналітичного центру «УкрАгроКонсалт» Сергій Феофілов **(на знімку)**. — Сьогодні механізми продажу найважливіших сільськогосподарських культур на експорт зазнають величезних проблем. Оператори ринку дезорієнтовані — за якими цінами продавати й купувати товар. Очікування подальшого падіння гривні вибиває українську національну валюту зі схем товарно-грошового обміну».

Сергій Феофілов зазначає, що в цей час однозначно вигідно мати товар (сільгоспвиробники/продавці) чи вільно конвертовані гроші (експортери), але не гривню, поведінка якої непередбачувана. Національна валюта в ситуації товарообміну стає «слабкою ланкою» і починає гальмувати експорт.

Керівник «УкрАгроКонсалту» вважає, що девальвація, котра спочатку розціюнювалася як обґрунтована й стимулювала продаж продуктів українського сільського господарства на світові ринки, тепер цей продаж дедалі більше блокує.

СПОРТ

Контрольні матчі

Іспанія

Футбол. «Дніпро» (Україна, Дніпропетровськ) — «Легія» (Польща, Варшава). 3:1. Голи: Калинич, 19, Зозуля, 52, Матеус, 82 — Сагановський, 80.

«Дніпро»: Лаштувка, Лучкевич (Федецький, 46), Чеберячко (Лео Матос, 59), Дуглас (Палюх, 86), Ежідіо (Влад, 86), Федорчук (Шахов, 60), Конопляка (Бруно Гама, 58), Безус (Селезньов, 54), Матеус, Калинич (Зозуля, 56).

***

«Шахтар» (Україна, Донецьк) — «Ольборг» (Данія). 2:1. Голи: Тайсон, 46, Адріано, 53 — Геленіус, 55.

«Шахтар»: П'ятов, Срна, Кучер, Ракицький, Шевчук (Азеведо, 58), Фред, Ілсіньо (Фернандо, 58), Коста, Тейшейра, Тайсон, Адріано.

«Гірники» скасували матч з данським клубом «Раннерсом» і вчора мали повернутися до Києва.

***

«Динамо» (Україна, Київ) — «Астра» (Румунія, Джурджу). 2:2. Голи: Буяльський, 4, Кравець, 57 — Алібек, 48, 54.

«Динамо»: Шовковський (Рибка, 46), Віда (Бетао, 66), Бурда, Драгович (Селін, 70), Антунеш (Циріков, 70), Сидорчук (Велозу, 62), Рибалка (Мякушко, 66), Буяльський (Беланда, 62), Ленс (Калитвинцев, 66), Ярмоленко (Харатін, 66), Кравець (Теодорчик, 66).

«Динамо» — «Лудогорець» (Болгарія, Разград). 1:2. Голи: Буяльський, 63 — Абало, 60, Безяк, 61.

«Динамо»: Рудько (Коваль, 46), Бетао, Сілва, Селін (Драгович, 66), Циріков (Антунеш, 66), Харатін (Рибалка, 56), Велозу (Буяльський, 46), Беланда (Сидорчук, 62), Гусєв (Калитвинцев, 46, Ярмоленко, 62), Калитвинцев (Мякушко, 38, Ленс, 62), Теодорчик (Кравець, 66).

Туреччина

«Чорноморець» (Україна, Одеса) — «Мерані» (Грузія). 1:0. Гол: Смирнов, 58.

«Чорноморець»: Паст, Мартиненко, Петько, Смірнов, Луценко, Данченко, Мурашов, Яворський і три футболісти, які перебувають на перегляді. На заміну виходили: Григоренко, Новиков, Потапоченко, Насімі.

«Чорноморець» — «Брно» (Чехія). 0:1.

«Чорноморець»: Мартищук, Кутас, Крнета, Слінкін, Путраш, Гречишкін, Філімонов (Данченко), Васін, Балашов, Кабаєв, Діденко.

ОАЕ

«Олімпік» (Україна, Донецьк) — АІК (Швеція, Стокгольм). 0:0.

«Олімпік»: Махарадзе, Іванов, Гришко, Міщенко (Дитятьєв, 46), Тищенко, Дорошенко (Лебідь, 46), Огіря, Іса (Семенина, 46), Драченко (Гошкодеря, 83), Моха (Бровченко, 68), Кадимян (Лисенко, 59).

Грають наші суперники

Чемпіонат Бундесліги. 20-й тур. «Штутгарт» — «Баварія». 0:2. Голи: Роббен, 41, Алаба, 50.

«Баварія»: Нойєр, Бенатіа, Данте, Алаба, Габі Алонсо, Швайнштайгер, Гьотце, Вайзер (Мюллер, 46), Бернат; Роббен (Роде, 88); Левандовський.

***

Чемпіонат Франції. 24-й тур. «Генгам» — «Монако». 1:0. Гол: Левек, 51.

«Генгам»: Лессль, Ангуа, Левек, Сорбон, Якобсен, Санкаре, Діалло, Бовю, Пьє (Матіс, 78), Жиресс (Кербра, 46), Манданн (Ятабаре, 71). **Вилучено** Діалло, 22.

***

Чемпіонат Греції. 23-й тур. ПАОК (Салоніки) — «Олімпіакос» (Пірей). 0:0.

«Олімпіакос»: Роберто, Маніатіс, Елабделлауї, Сіовас, Масуаку, Сантана, Афеллай, Касамі (Мілівоєвич, 74), Мітроглу, Домінгес (Фортуніс, 74), Доссеві (Дурмаз, 89).

Кот-д'Івуар — чемпіон Африки

Екваторіальна Гвінея. Кубок Африканських націй. **Фінал**. Кот-д'Івуар — Гана. 0:0 (пенальті — 9:8).

Матч за третє місце. ДР Конго — Екваторіальна Гвінея. 0:0 (пенальті — 4:2).

Бронзову медаль отримав нападник київського «Динамо» Дьємерсі Мбокані.

Турнір «Зірки жердини–2015» скасовано

Організатори традиційного легкоатлетичного турніру «Зірки жердини», раніше перенесеного з Донецька до Києва, вирішили взагалі відмовитися від його проведення цього року.

Про це повідомив прес-аташе Федерації легкої атлетики України Олександр Даниленко.

Перший турнір «Зірки жердини» відбувся 1990 року з ініціативи видатного українського стрибуна із жердиною, 35-разового рекордсмена світу, олімпійського і багаторазового чемпіона світу Сергія Бубки, а нині — президента Національного олімпійського комітету України.

До 2014 року ці змагання незмінно проводилися в Донецьку. Однак навесні минулого року з зв'язку зі складною обстановкою в Україні організатори прийняли рішення перенести турнір-2015 до Києва. Згідно з календарем, опублікованим на офіційному сайті Європейської легкоатлетичної асоціації, змагання були заплановані на 15 лютого.

Лише результати

Баскетбол. Чемпіонат країни. Суперліга. «Одеса» — «Хімік» (Южне). 56:96 (15:22, 11:28, 18:27, 12:19). «Будівельник» (Київ) — «Дніпро» (Дніпропетровськ). 84:64 (18:15, 18:13, 23:22, 25:14). «Київ» — «Черкаські Мавпи». 83:75 (11:23, 25:19, 17:20, 30:13). «Одеса» — «Миколаїв». 72:80 (23:25, 11:16, 19:23, 19:16).

«Хімік» — 21 перемога, «Будівельник» — 19, «Черкаські Мавпи» — 12, «Київ», «Дніпро», «Миколаїв» — по 11, «Ферро-ЗНТУ» (Запоріжжя) — 9, «Говерла» (Івано-Франківськ), «Одеса» — по 6, «Дніпро-Азот» (Дніпродзержинськ) — 5, «Політехніка-Галичина» (Львів) — 1.

На знімку: грають «Одеса» і «Миколаїв».
Фото з сайту Суперліги.

Оптимістична «трагедія»

Після трьох перемог у стартових турах «Українські отамани» зазнали своєї першої поразки у п'ятому сезоні Всесвітньої серії боксу (WSB), поступившись у київському Палаці спорту «Марокканським атласним левам» — 2:3.

Свої поєдинки у складі нашої команди програли Максим Фатич, Олег Прудкий та Олег Зубенко. Але нас тішить, що представники найважчих категорій: Олександр Хижняк (81 кг) і Тарас Неудачин (+91) свої бої переконливо виграли. Зрештою, це принесло команді залікове очко. І вся боротьба в турнірі ще попереду.

До речі, наступний матч «отамани» проведуть в Алжирі 13 лютого.

«Бронзовий» дуплет

Біатлон. Нове Мєсто (Чехія). Етап Кубка світу. Супермікст. Український дует — Юлія Джима та Артем Тищенко **(на знімку на 1-й стор.)** — у цьому новому виді програми виграли бронзову медаль. Другою фінішувала команда Норвегії, першими — росіяни.

Того дня збірна України потрапила на подіум і в змішаній естафеті. Бронзові нагороди здобули: Валентина Семеренко, Ірина Варвинець, Дмитро Підручний і Сергій Семенов. «Золото» дісталося Норвегії, друге місце у Чехії.

У Національній академії Державної прикордонної служби відкрили курси з надання медичної допомоги в екстремальних ситуаціях, зокрема, під час поранень на полі бою. Навчання проводять у рамках проекту Світового конгресу українців «Захист патріотів», *інформує наш власкор з Хмельницького Ірина КОЗАК*

У селі Немирівка Радивилівського району на Рівненщині школярі допомагають бійцям української армії. Вони зібрали понад сто мішків використаної склотари, яку здали до пунктів прийому вторинної сировини. За отримані гроші купили військову амуніцію, *повідомляє наш читач Євген ЦИМБАЛЮК*

Війну можна виграти, швидко змінюючись

Поради військово-політичному керівництву країни щодо невідкладних заходів посилення обороноздатності держави сформулювали фахівці неурядової експертної ради з питань національної безпеки. В цьому напрямку рада активно співпрацює з ініціативною групою народних депутатів України.

Останнє засідання експертної ради, що відбулося минулої п'ятниці, проходило за участю народних депутатів, представників АП України, вітчизняного військового відомства, оборонпрому, а також британських і грузинських експертів у галузі безпеки. Аналітики дійшли висновку, що у ситуації «глибокої стурбованості» Європи і Заходу подіями на сході нашої країни Україні варто розраховувати на власні сили й адекватно швидко реагувати на агресивні випади Москви. Мовляв, для цього є можливості, але потрібна політична воля. Проте, на жаль, «Президент України та його команда, зайняті передусім боротьбою на політичному та дипломатичному фронтах міжнародної арени, зволікають з прийняттям багатьох найважливіших рішень щодо належної організації оборони держави та зменшення ризиків втрат особового складу та й територій держави». Саме такого висновку дійшли експерти на попередньому своєму засіданні.

Експертна рада з питань національної безпеки закликає усіх небайдужих народних обранців, а також РНБОУ та недержавні інституції долучитися до створення потужної національної армії і до суттєвого посилення сектору безпеки країни. У тому числі, шляхом реалізації: парламентських слухань із залученням державних та неурядових експертів, слухань парламентського профільного комітету із запрошенням представників військового та військово-політичного керівництва, депутатських запитів та можливостей особистої комунікації з главою держави, проведенням низки публічних обговорень та заходів. Усе це необхідно для того, аби «змусити військово-політичне керівництво України прийняти рішення щодо удосконалення воєнного важеля держави, посилення бойових спроможностей відповісти на агресію Росії з мінімальними втратами особового складу сил оборони».

Експерти констатують зростання ризиків для держави через такі негативні тенденції або факти:

1. Рівень довіри до військово-політичного керівництва серед військових знижується. Головними причинами цього стали недосконалість створюваного державою мотиваційного фактору, недосконалість управління військами та неналежне забезпечення озброєнням і військовою технікою. Військовослужбовців від солдата до генерала турбує відсутність ознак розв'язання проблеми переозброєння, яка набула глобального масштабу. Ще однією важливою причиною стала відсутність відповідальності у більшості випадків за корупцію та некомпетентність військових комісарів.

2. Наявність недосконалої (у деяких випадках, неприпустимої) кадрової політики у секторі безпеки та оборони. Наприклад, із п'яти заступників міністра оборони наявні лише два (в тому числі, немає заступника з питань озброєнь), відсутні заступники командувачів видів ЗСУ та начальники деяких ключових департаментів Міноборони. До цього можна додати, що у значній частині областей (до 50%) не призначено керівників районних і обласних адміністрацій. Крім того, в ЗСУ досі немає жодної цілком укомплектованої бригади, яка б могла в повному складі вести бойові дії (це майже через рік після початку війни).

3. Відсутність прогресу у створенні умов для виробництва оборонними підприємствами держави озброєнь та військової техніки. Відсутність віце-прем'єр-міністра України з питань ОПК, невиконання пункту Коаліційної угоди, відсутність затвердженого держоборонзамовлення (ДОЗ) на 2015 рік, наявність перекосів у бік закупівлі іноземного озброєння (за умов наявності національних озброєнь та військової техніки).

4. Відсутність рішень військово-політичного керівництва щодо створення факторів стримування агресії Росії.

5. Досі не прийнята нова воєнна доктрина.

Отже, експертна рада з питань національної безпеки закликає владу до таких невідкладних кроків:

Проголосити курс держави на створення професійної армії та прискорити переведення на професійну основу усіх залучених в АТО військовослужбовців, терміново створити адекватну систему мотивації особового складу ЗСУ та інших збройних формувань. Фахівці експертної ради наголошують: Президент України Петро Порошенко повинен припинити практику призначень непрофесійних кадрів у секторі безпеки. Також зазначають, що одним із надзвичайних викликів воєнної організації залишається недосконала структура з величезною кількістю небойових підрозділів забезпечення (наприклад, на сьогодні в країні майже 12 тис. викладачів у погонах, майже 18 тис. офіцерів військкоматів тощо). Необхідно терміново переглянути структуру та скоротити значну частину небойових підрозділів та частин (боєздатних офіцерів і солдатів перевести у бойові частини, де значний некомплект). За даними фахівців, з понад 1400 військових частин ЗСУ менше 100 є бойовими, а з 230 тис. військовослужбовців ЗСУ брали участь у бойових діях менше 70 тис.

Терміново забезпечити умови для виробництва оборонними підприємствами держави озброєнь та військової техніки. Для чого уряду невідкладно затвердити держоборонзамовлення (ДОЗ) на 2015 рік та доопрацювати ДОЗ на 2015—2018 рр. — на три роки (в подальшому ДОЗ має уточнюватися щороку). Уряду — терміново призначити віце-прем'єр-міністра України з питань ОПК та створити відповідну вертикаль управління ОПК держави. Провести інвентаризацію наявних ОВТ (у тому числі реалізованих на внутрішньому ринку), наявних технологій та виробничих потужностей — вжити заходів для їх використання. В ДОЗ на 2015—2018 рр. включити науково-дослідницькі та дослідно-конструкторські роботи щодо створення і національного виробництва оперативно-тактичних ракетних комплексів (ОТРК або БФРК /багатофункціональний/) та протикорабельних ракет (ПКР), високоточних артилерійських боєприпасів, мінометів (узято на озброєння 14 років тому, але виробництво не налагоджено), високоточних засобів ураження типу «Стугна», «Корсар» та інших. Забезпечити в межах ДОЗ-2015 завершення випробувань високоточних засобів ураження (наприклад, для Су-25, див. додаток). Включити у ДОЗ пункти підготовки виробництва потрібних армії ОВТ, насамперед, для посилення ракетних військ та артилерії, підрозділів спецпризначення. Передбачити забезпечення за рахунок військово-технічного співробітництва (ВТС) із західними державами отримання комплектуючих (імпортозаміщення російських) та технологій для організації виробництв на території України. Імпорт іноземної техніки має розглядатися лише у виняткових випадках — коли необхідно забезпечити термінові поставки та коли неможливо організувати виробництво в Україні. Створити умови для державно-приватного партнерства.

Запровадити парламентський та громадський контроль оборонної і оборонно-промислової сфери. Для чого проводити обговорення (мозкові штурми) за участю експертів (включно, недержавних, неурядових структур). Забезпечити прийняття низки важливих законів.

Ольга ВАУЛІНА.

ДОВІДКОВО

Неурядову експертну раду з питань національної безпеки було створено за ініціативи Центру досліджень армії, конверсії та роззброєння у квітні 2014 року. До її складу увійшла низка відомих у країні профільних експертних організацій та оборонних аналітиків, з початку 2015 року до даного форуму, що працює в режимі «закритого клубу фахівців», приєднався ряд директорів великих оборонних підприємств і народних депутатів України, а також група іноземних фахівців з Великої Британії і Грузії.

ФОТОФАКТ

Черговий зведений загін міліції Чернігівської області вирушив на схід для проведення одинадцятої ротації сил АТО. Понад півсотні бійців з різних підрозділів, відділів і служб УМВС та міськрайвідділів області змінять своїх побратимів у зоні проведення антитерористичної операції.

На знімку: командир зведеного загону Едуард Альохін (ліворуч) доповідає про відправлення в зону АТО тимчасово виконуючому обов'язки начальника УМВС в Чернігівській області підполковнику міліції Вадиму Філашкіну.

Фото Віктора КОШМАЛА.

На валізах

На дверях — молитва і необхідна інформація для переселенців.

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

У вагоні багато дітей, у тому числі — немовлята. Хтось із малюків малює, хтось виглядає у вікно, хтось гризе печиво. Не чути звичного гамору і плачу. Деякі діти мають вигляд пригнічений і заляканий. Інші швидко зав'язують знайомства і діляться з новими друзями іграшками.

— Чекаємо потяг на Одесу, щоб їхати до Дніпропетровська. Там родичі. Їдемо із донькою 14 років. Узяли з собою лише одну сумку і пакет із їжею. Залишатимемося у родичів доти, доки у нас не припинять стріляти. Неможливо це вже витримувати, — сумно каже Вікторія із Дебальцевого.

Для переселенців організували триразове харчування в наметі рятувальної служби, розташованому на привокзальній площі. Прийняти душ можна у спортзалі неподалік, мило й шампунь видають у наметі Червоного Хреста. Загалом на пероні — шість плацкартних вагонів.

— У мене сьогодні ночували сорок осіб, — повідомляє провідник Галина Сігал. — Чекають на потяги: наприклад, на Одесу ходить через день. Топлю грубку вугіллям, роблю окріп — ставлю прямо у грубку воду в металевому кухлику. Різні є люди. Ось одна літня пара із Дебальцевого: чоловік переніс інсульт, а в бомбосховищі відмовили ноги. Винесли на руках. Тепер чоловік у лікарні, а дружина у моєму вагоні живе.

Господарка демонструє, як облаштувала побут незвичайних пасажирів. На полицях — пакети із теплими речами, що їх приносять для біженців мешканці міста. На столі — «гуманітарка»: вода, серветки, чай, цукор тощо. На дверях — текст молитви і веселі соняшники. «Наші люди у Слов'янську дуже співчувають, тому що пережили все це. Вдячна Богу, що так об'єднав нас, українців, у біді», — каже Галина.

Уповноважений у справах дітей умовляв людей у підвалах

Залишити небезпечне місто закликав батьків із дітьми Уповноважений Президента України у справах дітей Микола Кулеба, який відвідав Дебальцеве. Разом із заступником голови Донецької обласної державної адміністрації Олександром Клименком він пройшовся підвалами і бомбосховищами та переконував родини: держава забезпечить належні умови для тимчасового проживання. Вдалося вмовити одну родину, яка не хотіла виїжджати, негайно залишити місто.

Під час відвідання у Святогірську оздоровчого центру «Смарагдове місто», де перебувають майже 500 дітей із зони АТО, Микола Кулеба обговорив із місцевою владою і міліцією питання, пов'язані з безпекою дітей на території бойових дій, поновлення втрачених документів дітей-сиріт, вивезених із окупованих населених пунктів. «Одне з першочергових завдань сьогодні — забезпечити максимальну безпеку дітей, яких переміщують із «гарячих точок», — підкреслив Уповноважений.

Ліна КУЩ.

Донецька область.

Фото автора.

Необхідно терміново скоротити значну частину небойових підрозділів та частин

Хліборобську ниву на ратне поле змінили КамАЗи

Два вантажні КамАЗи для потреб армії в скрутний для України час передало ПП «Агро-Експрес-Сервіс», яке очолює генеральний директор Сергій Костючко. Передало на додаток до п'яти одиниць легкової техніки (в їх числі 4 авто підвищеної прохідності UAZ Patriot), які також донедавна належали підприємству, а після рішення задіяти їх на службі добровольчих батальйонів слугують українським воїнам в обстоюванні цілісності нашої держави.

ПП «Агро-Експрес-Сервіс» обслужені, із ремкомплектом, з повними баками пального КамАЗи у розпорядження української армії відправили із селища Млинів Рівненської області, точніше із Млинівського райвійськкомату.

— Звичайно, ці дві вантажівки для нашого підприємства мають значиму вагу, — каже заступник генерального директора ПП «Агро-Експрес-Сервіс» Василь Муха, — особливо у вирішенні питань забезпечення продовольчої безпеки держави, частка «Агро-Експрес-Сервіс» у якій доволі вагома. Водночас маємо глибоке розуміння важливості іншої безпеки для України — територіальної, суверенної. Розуміння того, що лише спільними зусиллями, лише єдиним згуртованим фронтом, лише жертовністю і патріотизмом можна зберегти цілісність України і забезпечити мир. Саме виходячи з таких позицій, керівництво підприємства прийняло рішення, аби КамАЗи так само завзято, як на хлібному полі, послужили українській армії на полі ратному або ж для виконання інших важливих завдань.

Т. в. о. млинівського військового комісара Анатолій Кононов зазначає, що з території Млинівського та Демидівського районів уже надійшло десять одиниць техніки. Він висловив щиру вдячність усім, хто із тилу сприяє українській армії, хто сумлінно ставиться до виконання громадянських, патріотичних обов'язків. Бо це — одна зі складових української сили і, безперечно, забезпечення миру.

Євген ЦИМБАЛЮК, Олександра ЮРКОВА.
Рівненська область.

На знімку: заступник генерального директора ПП «Агро-Експрес-Сервіс» Василь Муха і т. в. о. млинівського військового комісара Анатолій Кононов під час передачі «агро-експрес-сервіських» КамАЗів на потреби української армії.

Фото **Євгена ЦИМБАЛЮКА.**

Із небезпечних територій продовжують вивозити мешканців

В останні дні найскладніша ситуація спостерігається в Чорнухиному Попаснянського району. Селище перебуває під перехресним вогнем, унаслідок чого зруйновано будинки, комунікації, соціальні об'єкти. В населеному пункті тривалий час немає електрики, газу й води. Багато мешканців залишають рідні місця, хоча зробити це під обстрілами не так просто. На допомогу приходять бійці ДСНС, які вивозять людей на броньованій військовій техніці. Завдяки вдало проведеній операції рятувальниками мобільного центру ДСНС України під керівництвом Сергія Лавриненка із Чорнухиного за два дні вдалося вивезти 106 людей, 20 з яких — діти. Як зазначили у відомстві, люди погоджувалися виїхати тільки тому, що прийшли «броньовики». Переміщатися звичайними автобусами вони не погоджувалися. Для евакуації населення було зроблено кілька ходок, до того ж кожну з них проводили за іншим маршрутом, щоб неможливо було відстежити. Евакуйованих доставлено на залізничний вокзал Слов'янська, де обладнано транзитний пункт, а потім їх буде переміщено в інші регіони України.

Як ми вже повідомляли, у Попасній, яка останні кілька тижнів перебуває під постійними обстрілами, виникла критична ситуація зі станцією «швидкої допомоги». Більшість медиків звільнилися й виїхали в безпечні регіони, тому виїжджати на виклики і надавати невідкладну допомогу хворим або пораненим нема кому. В області знайшли рішення: одну бригаду «швидкої» сформували з добровольців батальйону «Вінниця», які дислокуються в Попасній і мають медичну освіту, а саму станцію перенесли в селище Комишуваха, яке ніколи не потрапляло під обстріли. Однак відразу ж після переїзду бойовики обстріляли Комишуваху. Артилерійські залпи надходили з Первомайська.

«Вогонь цілеспрямовано вели по станції «швидкої допомоги», — повідомив глава Луганської ОДА Геннадій Москаль. — Ушкоджено одну з машин. Роботу «швидкої» не припинено, медики продовжують виїжджати на виклики. Однак персоналу бракує, тому ми все ще розраховуємо на волонтерів з медичною освітою, які погодяться приїхати в Попасну і працювати в зоні бойових дій».

Як повідомляють мешканці Первомайська, останнім часом бойовики змінили тактику нападів. Раніше позиції ЗСУ вони обстрілювали «з коліс» — вистрілять і швидко їдуть. А нині міномети встановлюють у дворах і не прибирають. Як розповів кореспондентові informator. lg. ua один з місцевих жителів, «зробивши обстріл, вони йдуть у підвали до місцевих жителів, перечікувати у відповідь вогонь ЗСУ». Також відомо, що почастішали випадки пияцтва серед первомайських «ополченців». «Видно, що бойовий дух бойовиків у місті, прямо скажемо, не на висоті. Тому й п'ють», — вважає інформоване джерело.

З огляду на ситуацію, що склалася на Донбасі, Геннадій Москаль наголошує на важливості рішення про створення військово-цивільних адміністрацій у населених пунктах, де місцева влада втекла, кинувши людей напризволяще, а також у районах, де тривають активні бойові дії. Ці адміністрації призначені для забезпечення безпеки та нормалізації життєдіяльності населення, правопорядку, участі в протидії терористичним актам, недопущення гуманітарної катастрофи в районі проведення антитерористичної операції. Поки закон не підписаний Президентом України, поставки продуктів і речей необхідного вжитку в населені пункти на лінії фронту й у ті, що залишилися без влади, взяла на себе облдержадміністрація. Вона майже щодня формує гуманітарні вантажі в села Новоайдарського, Попаснянського і Станично-Луганського районів, де йдуть активні бойові дії. Зокрема, ОДА вже втретє відправила вантажівку із продуктами харчування, ліками, плівкою для вікон, предметами особистої гігієни тощо у Новотошківку, розташовану поблизу 29-го блокпоста на Бахмутці. Село вчергове зазнало масованого обстрілу незаконних збройних формувань із систем «Гради». Снаряди «накрили» центральну частину селища, зруйнувавши всі розташовані тут торговельні об'єкти. Більшість житлових будинків відновленню не підлягають. Місцеві жителі, котрі залишилися тут, виживають тільки за рахунок привезеної гуманітарної допомоги.

До речі

Хоч як важко бійцям ЗСУ відбивати атаки бойовиків і російських найманців, вони й під вогнем не втрачають почуття гумору і своїм простим способом дають відсіч різним фейкам російської пропаганди. Зокрема, інформації в соціальних мережах про «двох рабів», яких нібито мають бійці добровольчих батальйонів. Військовослужбовці, які дислокуються в селі Трьохізбенка, жартома почали носити шеврони з написом «рабовласник». Про одного з них написав голова Луганської облдержадміністрації Геннадій Москаль. «Їздив сьогодні в Трьохізбенку і зустрів там «агента британської розвідки МІ 6», представника «київської хунти» і «рабовласника» в одній особі. Трептіть, сепари!)))», — написав він на своїй сторінці в соцмережах.

Алла АНТІПОВА.
Луганська область.

ХРОНІКА

Найнапруженіша ситуація — на Дебальцівському напрямку

Упродовж останньої доби бойовики 100 разів обстріляли армійські позиції з «Градів», артилерії, танків та мінометів. У результаті вогню і попереджувальних ударів знищено понад 200 терористів. Таку інформацію вчора повідомили в пресцентрі АТО. Детальніше про останні події з передової «Голос України» дізнавався від українських військовослужбовців.

Розвідгрупа (район Дебальцевого):

«У нас тут на фронті справжнє пекло. Противник не залишає спроб замкнути «котел». Відновилися атаки в районі Світлодарська та Новогригорівки. Формування сепаратистів знову підійшли впритул до Дебальцевого і нині перебувають на його околицях. Підтягнули вони сюди і важку техніку. Внаслідок постійних обстрілів значна частина міста лежить в руїнах. На вихідних розгорнулася справжня боротьба за населений пункт Чорнухине. Частково воно знаходилося в руках бойовиків. Однак добре попрацювала наша артилерія. Яка нині там ситуація, сказати точно не можу, однак, за непідтвердженою інформацією, цей населений пункт знову наш».

Боєць полку «Дніпро-1» (с. Піски):

«Ми як і раніше повністю контролюємо те, що залишилося від населеного пункту. Лінія утримується. Не знаю, про що там зараз пишуть в інтернеті й говорять у новинах. Але всі чутки і заяви противника про прориви, взяття Пісок і Авдіївки — плітки. Щільність вогню середня. Бувало й гірше. Колись ми думали, що простоїмо тут не більше кількох днів перед просуванням вперед. Тепер ніхто навіть не береться пророкувати, коли і чим усе це закінчиться. Зв'язок тут буває рідко. Передайте усім, що ми тримаємося. Все буде добре».

Полк особливого призначення «Азов» (Маріупольський напрямок):

«Протягом дня в секторі «М» відбувалися артилерійські дуелі. Новоселівка, Гнутове, Чармалик. Працювали міномети та реактивна артилерія. Сам населений пункт Новоселівка, в районі якого є і позиції «Азова», був обстріляний з РСЗО «Ураган». Один боєць загинув, четверо зазнали поранень. Застосування такого озброєння свідчить про серйозність намірів російських військ. Хоча це давно ні для кого не секрет. Ми ж, зі свого боку, влаштуємо для ворога тут пекло».

24-та окрема механізована бригада (район Бахмутки):

«Найгарячіше нині в с. Кримському Новоайдарського району (розташоване неподалік колишнього 31-го блокпоста. — **Авт.**). Село зазнало обстрілів із артилерії, мінометів та «Градів». Більшість людей виїхали з села в безпечні місця. Бахмутська автодорога простріпюється бойовиками, доїхати до села можна тільки з боку Світличного (Попаснянський район)».

Олександр ПЕКНИЙ.

Остання дорога з–під Іловайська

Минулої суботи у Полтаві перепоховали полеглого земляка, бійця батальйону «Донбас» Олександра Мочалова, який загинув іще наприкінці минулорічного серпня у кривавому пеклі поблизу Іловайська.

36-річного Олександра, який поспішав на допомогу нашим воїнам разом з побратимами, зупинила куля снайпера, а вже після смерті його тіло понівечило вибухом. У жовтні минулого року полтавського бійця «Донбасу» поховали у Дніпропетровську як невпізнаного героя.

На пошуки сина батькові довелося витратити чимало часу й зусиль. Зрештою, його ідентифікували за результатами ДНК-аналізу. Батьки і донька вирішили перепоховати Олександра у рідному місті. Літургію та панахиду за загиблим героєм відслужили у Свято-Успенському кафедральному соборі УПЦ Київського патріархату.

Провести героя в останню путь прийшли кілька сотень полтавців. Коли воїни-«донбасівці» виносили з храму закуту в своєрідний дерев'яний саркофаг труну з тілом побратима, багато його земляків стали перед нею на коліна (на знімку).

Василь НЕЙЖМАК.
Полтава.

Фото автора.

ГОЛОС УКРАЇНИ № 23 (6027)
ВІВТОРОК, 10 ЛЮТОГО 2015

Землі державної власності, розташовані за межами населених пунктів у межах територій сільських, селищних, міських рад, пропонується віднести до комунальної власності відповідних територіальних громад. Таку норму містить зареєстрований у парламенті законопроект «Про деякі заходи щодо посилення ролі територіальних громад в управлінні земельними ресурсами»

Чи може загарбати землю «маленький» чиновник

СИТУАЦІЯ

Чомусь за усталеним штампом мислення вважається, що відхопити шмат землі може чи можновладець, чи товстосум. А от простому селянинові чи маленькому чиновникові такі земельні операції не до снаги. Справді, життя підтверджує, що високі посади і великі гроші спрощують усі земельно-приватизаційні процедури. Особливо, коли йдеться про престижні ділянки. Але важко уявити, що дуже заможній людині знадобиться кілька соток чи навіть гектарів десь у глухому селі. Саме там і вступають у гру дрібні місцеві чиновники, котрі наділені правом оформляти різного роду папери. Частенько саме вони стають претендентами на тамтешні чорноземи, ставки і ліси.

У кадастрі — суша. Насправді — плесо

Коли на березі водойми у Вишнівчику, що в Чемеровецькому районі Хмельниччини, з'явилася табличка із написом «Вхід заборонено. Приватна власність» **(на знімку в центрі)**, багатьох це неприємно вразило. Тим, що ставки переходить у приватні руки, тепер нікого не здивуєш. Та коли це стається, а місцеві мешканці навіть не підозрювали, що на них тихцем з'явився не тільки претендент, а й новий господар, це починає нагнітати атмосферу. Тоді й виходять на передній план активісти, що беруться шукати, як, коли і кому перепало таке добро.

Свого часу понад три десятки селян із Вишнівчика звернулися із заявою до прокуратури, щоб та перевірила законність приватизації трьох ставків. Бо ж тамтешні активісти переконані: приватизовувати водойми не можна. А коли це зроблено, то закон порушили і місцеве представництво Держземагентства, і всі організації, які долучилися до цієї процедури.

Щоправда, назвати повноцінними ставками всі три об'єкти тепер важко. Та й у кадастровій карті села ділянки проходять під різними назвами та мають різне призначення. Так, одна у 0,21 гектара згідно з приватизаційним документом призначена для індивідуального житлового, гаражного і дачного будівництва. Але щоб зрозуміти, що на цьому місці нічого не збудувати, не треба робити аерокосмічних зйомок: і так видно, що навколо мочарі **(на знімку вгорі)**.

Це тепер. А місцеві жителі добре знають, що раніше тут таки було озерце. І риба в ньому була. Люди навіть самі його розчищали, щоб посидіти на березі з вудкою. Але з часом якось забули про цю справу, а у сільської ради до плеса руки не дійшли та й бюджету не вистачило. Одне слово, вкрився ставок очеретом. І перестав бути ставком. Принаймні на паперах.

Інші майже півгектара площі в кадастрі теж визначені як приватна ділянка для ведення особистого селянського господарства. Але тут уже навіть не треба шукати «каламуті» — повсюди сама вода **(на знімку внизу)**.

Є ще дві суміжні ділянки, які теж згідно з документом призначені для ведення особистого селянського господарства, садівництва, городництва, сінокосіння і випасання худоби або для індивідуального житлового, гаражного і дачного будівництва. Якщо поглянути на кадастрову карту, ставків тут немає. Якщо на супутникову — то вже є. А якщо просто стати поруч — то ось вода.

Люди пояснюють: вода зібралася після того, як було збудовано дамбу і ставок змінив русло. Саме тут і з'явилася ота горезвісна табличка про приватну власність.

Чиї тепер ставки?

Заради кого плеса перетворили на сухопутні ділянки? Це запитання найбільше зацікавило селян. Люди кажуть, що одну зареєстровано на матір сільського землевпорядника. Власниця другої — інша його родичка. Але вона тепер живе за океаном і, начебто, відмовилася від ділянки, тому просила скасувати державний акт на землю. Але чи насправді це так, ніхто не знає. Сільський голова за цю справу не береться, каже, що не в її повноваженнях скасовувати такі документи. Та й про інші акти не особливо розповсюджується, посилаючись на слова землевпорядника про те, що це особисті дані, які не підлягають оприлюдненню.

Тож сільський люд змушений був вірити усім цим відмовкам та брехням. І так би й стояв, опустивши руки, вже перед чужими чи то ставками, чи то земельними ділянками, якби за справу не взялися активісти з районного люстраційного комітету. Саме вони поставили питання про те, щоб скасувати рішення і земельні акти, а винних у всіх неправомірних оборудках покарати. Та, виявилося, не так просто це зробити.

«Експропріація» по–вишнівчицьки

Спочатку розглянути всі земельні питання мали на сесії Вишнівчицької сільради, де зі звітом і документами мав би бути і землевпорядник. Та останньої миті він захворів і поїхав на лікування.

Утім, сесія таки відбулася. І на ній вирішили порушити питання про те, щоб усі ділянки повернути у власність громади, а землеміра звільнити. Але самого рішення сесії для таких дій замало. Якщо були порушення і хтось діяв усупереч закону, це мають підтвердити відповідні органи.

Ще наприкінці літа люстраційний комітет звернувся до прокурора району щодо перевірки фактів приватизації, зокрема, участі у ній райвідділу Держземагентства та організації, яка виготовляла документацію землеустрою. Правоохоронці вирішили залучити до перевірок екологічну інспекцію та Держінспекцію сільського господарства, щоб розставити всі крапки над «і» та визначити, що ж врешті-решт приватизовували: водні плеса чи землю. Але одні послалися на те, що можуть здійснювати перевірки тільки з дозволу Кабміну. Інші взялися вивчати справу і зробили запити в інші установи...

Минув не один тиждень і навіть не місяць, а розгледіти, хто ж винний у цій каламутній воді, так і не вдалося.

Не можемо і ми когось звинувачувати у незаконності дій, якщо вони не доведені. **Але у таких ситуаціях вражає ось що: чомусь дуже часто державні органи стають на захист чиновника. Нехай навіть і такого «маленького», як сільський землевпорядник. І при цьому впритул не помічають інтересів громади. Чому сільське начальство з легкістю може виготовити всі приватизаційні документи, а сотні-другій сільських мешканців не вдається добитися справедливості. Чому в районних відділах «не помічають» недоречностей у їхніх документах. А в обласних так само намагаються не бачити недоліків у роботі районних ланок.**

У чому секрет? Хто його розгадає?

Ірина КОЗАК.

Хмельницька область.

Фото Михайла ЦИМБАЛЮКА.

ТИМ ЧАСОМ

Попит на зрошення є. Немає державної підтримки

Відчутно зростає «попит» на зрошення серед аграріїв півдня України. Переживши кілька посушливих років поспіль, селяни витрачають останні гроші та беруть кредити, щоб відновити розкрадені та зруйновані системи поливу. У Головному управлінні Каховського магістрального каналу кажуть, що замовлення на наступний сезон від сільськогосподарських підприємств Херсонщини та Запоріжжя збільшилися на 79 мільйонів кубометрів — до 947 мільйонів кубометрів води. Але невідомо, яку платню треба брати з замовників: держава досі не визначилася із тарифами на цю послугу. До того ж для роботи у посиленому режимі треба привести до ладу все обладнання насосних станцій, замінивши подекуди важливі деталі машин та механізмів. Але частину ремонтних робіт на суму 3,6 мільйона гривень виконати досі не спромоглися через затримку платежів Держказначейством. Заморозило воно також рахунки на придбання матеріалів і запчастин загальною вартістю 1,7 мільйона гривень.

Сергій ЯНОВСЬКИЙ.

Херсонська область.

Ведуча «Села» Галина КВІТКА (kvitka@golos.com.ua)

Екологічний Клондайк для корупціонерів,
або Хто загрожує морській репутації України?

ПРОБЛЕМА ОЧИМА ВЛАСКОРА

Час від часу в морських торговельних портах України спалахують так звані екологічні скандали. У протистоянні беруть участь Державна екологічна інспекція з охорони довкілля Чорного моря (з одного боку) і іноземні судновласники. Якщо говорити коротко про зміст протистояння, то його можна охарактеризувати так — екологи вимагають від кожного судна, що заходить у порт, екологічну декларацію та дозволи на взяття проби ізольованого баласту для подальшого хімічного аналізу. Капітани суден за вказівкою судновласників відмовляють інспекторам у їхніх вимогах, бо дії українських чиновників не відповідають нормам міжнародного морського законодавства (йдеться про так звану конвенцію МАРПОЛ 73/78, до якої Україна приєдналася 1993 року, і Конвенцію з полегшення міжнародного морського судноплавства від 1965 року, які були ратифіковані Верховною Радою України.

Черговий екологічний скандал розгорівся на початку січня нинішнього року в державному підприємстві «Іллічівський морський торговельний порт». Теплохід «Аліна» (прапор Грузії, екіпаж — українці) прибув до Іллічівська, щоб стати на ремонт у док місцевого судноремонтного заводу. Через три дні в акваторію зайшло судно «HEILAN STAR» (прапор Панами, екіпаж — громадяни Китаю) завантажитися чавуном.

Капітани теплоходів, посилаючись на вищезгадані міжнародні морські конвенції, відмовилися надати екологічним інспекторам можливість взяти на хімічний аналіз проби ізольованих баластових вод. Через те що судна не пройшли екологічного контролю, прикордонники не відкрили кордону.

Про черговий екологічний скандал в Україні стало відомо у світовому транспортному морському співтоваристві, представники якого зажадали від екологічних чиновників України дотримання вимог міжнародної конвенції.

20 січня міністр екології та природних ресурсів України Ігор Шевченко відреагував на вимоги судновласників. Він підписав наказ, який, з його точки зору, істотно змінить процедуру екологічного контролю баластових вод. Ігор Шевченко упевнений, що «...нова процедура унеможливить безпідставне затримання екоінспекторами відкриття кордону для суден, що заходять до українських портів». На думку міністра, якою він поділився на своїй сторінці в соціальній мережі, зроблено «...істотний крок на шляху дерегуляції та викорінювання корупції в сфері екологічного контролю в портах». Щоб наказ набув чинності, його мають схвалити Міністерство інфраструктури та Міністерство юстиції. Фахівці морської галузі сподіваються, що цього не станеться. Бо наказ Міністерства екології та природних ресурсів — сирий, жодних істотних змін у систему екологічного контролю не вносить і, як і раніше, суперечить міжнародному законодавству. Достатньо сказати, що документ все одно передбачає забір проб для визначення вмісту вод ізольованого баласту. Тому всі, хто страждає від диктату екологів у морських портах, продовжують боротьбу.

Схоже, українським екологам міжнародні норми — не указ. Необхідність контролю забруднюючих речовин, що їх скидають в море, інспектори обґрунтовують винятково на підставі внутрішніх положень і правил. І цікавить їх перш за все наявність в ізольованому баласті завислих речовин (ЗР). Справа в тому, що в Україні відсутній норматив з ЗР. За норму екологи вписують нібито середню величину (фон) за результатами регулярних замірів в акваторії порту. Причому цей вміст ЗР у всіх портах України, у будь-який час року і доби, незалежно від шторму або штилю, становить ту саму цифру — 2,0 мг/л. До речі, максимально допустима норма для питної води становить 8 — 10 мг/л. Певна річ, що вміст цих речовин у сталевих танках морських суден буде вищим, отже, і штрафні санкції відповідно можуть становити десятки тисяч доларів на судно. Для розуміння масштабів цього «екологічного контролю» нагадаємо, що щорічно до портів України заходить майже 15 тис. суден.

Перший міністр транспорту України Орест Климпуш, коментуючи нещодавній скандал в Іллічівському морському торговельному порту, вважає, що при збереженні нинішнього становища з екологічним контролем іноземні судновласники почнуть масово відмовлятися від заходів до українських портів. Федерація роботодавців транспорту України, обстоюючи законні права представників морського бізнесу, півтора року разом з експертами вимагають від Міністерства екології та природних ресурсів України і Кабінету Міністрів України змінити чинну систему екологічного контролю, скасувавши суднову екологічну декларацію та хімічний контроль води ізольованого баласту. На скасуванні хімічного контролю вод ізольованого баласту наполягають як українські, так і закордонні експерти. Ціна «екологічної турботи», за даними судновласників, вимірюється від трьох до п'яти тисяч доларів за судно або 0,5-1 долар за кожну тонну води ізольованого баласту. Таким чином, зовсім нескладно підрахувати, що корупція при так званому екологічному контролі суден обчислюється сотнями тисяч доларів.

«Вибірковість», якщо так можна сказати, екологічного контролю «по-українськи» добре ілюструють три моменти. **Поперше,** Україна вищезгадані конвенції ратифікувала ще в далеких дев'яностих, що зовсім не перешкодило прописати в національних підзаконних актах лазівки, які дають змогу Державній екологічній інспекції вимагати суднову екологічну декларацію і забороняти скидання води ізольованого баласту без її експрес-аналізу. **По-друге,** в Україні, на думку міжнародних експертів, прописані просто нездійсненні норми до якості води ізольованого баласту. І кожне судно, що заходить в український порт, автоматично опиняється в статусі порушника. Наприклад, норма гранично допустимих концентрацій заліза для баластової води майже вшестеро перевищує норму питної. **По-третє,** здійснюється, фактично, подвійний контроль. Адже під час заходу судна в порт його капітан надає Держпортнагляду і Держекоінспекції судновий журнал з переліком проведених баластових операцій. Суднова екологічна декларація, яку також вимагають, містить аналогічну інформацію, тому є нічим іншим, як зайвим дозвільним документом.

Ці три факти приводять до однозначного висновку: цінність декларації, як і хімічного контролю води ізольованого баласту, — нульова. Під нібито турботою про екологію насправді ховається штучно надумана схема вимагання грошей. Цим, схоже, і пояснюється упертість, з якою чиновники Мінприроди чинять опір зміні діючої системи екологічного контролю в портах. Адже справа дійшла навіть до судового позову — як відомо, Мінприроди оспорює в суді одне з рішень Держпідприємництва № 34 зі скасування суднової екологічної декларації.

Майже півтора року інтенсивного листування, зустрічей, обговорень про необхідність зміни діючого екоконтролю — і жодних результатів. Аргументи про корупційну складову діючої системи, як і докази її невідповідності міжнародному і європейському законодавству для чиновників Мінприроди — непереконливі.

Морські експерти кажуть, що поставити крапку в цьому питанні, що наболіло, набагато простіше, ніж здається, — Мінприроди достатньо виконувати рішення Держпідприємництва №29 і №34, скасувавши суднову екодекларацію, а Кабміну — змінити Правила охорони морських вод від забруднення та засмічення, скасувавши хімконтроль води ізольованого баласту. І все. І це буде в рази переконливіше за сотні гучних заяв про боротьбу з корупцією, необоротність євроінтеграційного курсу України, спрощення дозвільної системи.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.
Одеса.

Фотоетюд Сергія **КОВАЛЬЧУКА.**

Одеський морський порт.

Коли верстався номер

Капітан панамського суховантажу «Heilan Star», який є одним із учасників екологічного скандалу в Іллічівську, прийняв рішення стати під навантаження. Як повідомила на своїй сторінці в Facebook заступник з правових питань директора Федерації роботодавців транспортної галузі України (ФРТУ) Тетяна Титаренко, капітан відмовився від скидання баластових вод взагалі.

«Судно вантажиться. Кордон відкрили в понеділок увечері. Щоб не виконувати незаконних вимог екологів і не акумулювати збитки, капітан судна відмовився від скидання баласту взагалі, про що офіційно сповістили відповідні органи», — написала Титаренко.

За її даними, сумарні збитки судновласника в результаті «свавілля екологів» на даний момент становлять 57,3 тис. доларів. Ця сума включає плату за простій біля причалу без вантажних операцій — 36,3 тис. доларів (14,5 тис. доларів на день), причальний збір без вантажних операцій — 3,1 тис. доларів (1230 доларів у день), перешвартування (послуги лоцмана і буксира) з установленням понтонів (ліфтерів) — близько 18 тис. доларів.

Перемога екологів чи поразка України, чия міжнародна репутація вкотре постраждала?

ПОДРОБИЦІ

Можуть залишитися без тепла і світла

Через блокування поставок вугілля із зони АТО Придніпровська ТЕС перебуває на межі припинення виробництва тепла й електроенергії. Тому півмільйона домогосподарств можуть залишитися без світла і третина жителів Дніпропетровська — без тепла.

Як повідомили журналістів у прес-службі ДТЕК, запас вугілля становить близько 3,5 тисячі тонн. Тобто енергосистема України недоодержує мінімум 150 МВт щодоби. За словами директора ДТЕК Придніпровська ТЕС Андрія Ніколаєва, зараз працює один енергоблок потужністю 150 МВт з мінімальним навантаженням, який підтримує поставки тепла жителям лівобережного Дніпропетровська.

— У режимі катастрофічної нестачі палива станція пропрацювала чотири місяці, ми вичерпали всі доступні нам ресурси, — розповів він. — Міністерство енергетики та вугільної промисловості України знає про ситуацію, що склалася, і ми сподіваємося на активні дії.

Для запобігання колапсу енергетики було прийнято рішення за відсутності вугілля спалювати газ, незважаючи на його дефіцит і високу вартість. Таким чином, виробництво електроенергії подорожчає в 2,5 разу.

Тим часом міська влада стверджує, що загрози відключення житлових будинків від тепла, яке подається від Придніпровської теплоелектростанції, немає. Про це заявив після робочої зустрічі з керівництвом станції перший заступник міського голови Анатолій Крупський.

Володимир РИБАЛЬЧЕНКО.
Дніпропетровська область.

ДОВІДКА
ДТЕК Придніпровська ТЕС є безальтернативним джерелом тепла й одним із ключових виробників електроенергії в регіоні. Кількість електроенергії, яку виробляє станція, можна порівняти з 76% потреби населення і промисловості Дніпропетровська. Станція живить електроенергією 18 високовольтних ліній, по яких вона подається на промислові підприємства, населенню, у сусідні регіони.

У Чернігові група активістів з допомогою крана знесла на Алеї героїв пам'ятники Володимиру Антонову–Овсієнку та Миколі Подвойському. Їх відвезено до обласного музею імені В. Тарнавського. Міліція не заважала учасникам акції. Голова обласної «Просвіти» Василь Чепурний вважає, що це сигнал міській владі, адже давно необхідно вирішити долю погрудь інших комуністичних діячів, котрі відзначилися у боротьбі проти України, *передає наш власкор Сергій Павленко*

Мітингувальники проти... мітингувальників

Учора біля Київської міської державної адміністрації відбулася акція «Незаконному забудовнику — люстрацію!» (на знімку). Учасники протесту заблокували вхід до КМДА і вимагали зустрічі з київським міським головою Віталієм Кличком та його першим заступником Ігорем Ніконовим.

Громадські активісти зажадали негайного звільнення з посади директора комунального підприємства «Житлоінвестбуд-УКБ» В'ячеслава Непопа. За їхніми словами, саме ця фірма будує багатоповерхівку, що фактично нависає над вольєрами для тварин Київського зоопарку. А ще вони вимагали повернути схили Дніпра громаді міста та скасувати незаконні земельні рішення Київради часів Черновецького тощо. Утім, до активістів ніхто із очільників столиці так і не вийшов, натомість з'явилися нові мітингувальники, які протестували вже проти... мітингувальників і називали їх проплаченими. У результаті сталися незначні сутички. Палили біля КМДА цього дня й шини. Їх загорнутими в синю плівку і з надписами «4 гривні» принесли люди в балаклавах, нібито протестуючи проти здорожчання проїзду в метро. Вогонь швидко загасили, а правопорушників затримали міліціонери.

Тим часом, ще зранку на щойно проанонсований пікет миттєво відгукнувся згаданий вище забудовник. На офіційному сайті «Житлоінвестбуд-УКБ» також назвали акцію замовною і такою, що спрямована на зрив надходжень до бюджету.

«Так звані активісти говорять від імені громади, але не мають жодного відношення до районів будівництва і представляють інтереси тільки самих себе та своїх маргінальних об'єднань», — ідеться в повідомленні.

«Метою виступів є шантаж будівельних компаній та інші види сучасного рекету під виглядом «народного майдану». Одні й ті самі пікетувальники виступають одночасно і проти забудов, і проти підвищення тарифів, і проти всіх дій влади, і проти мобілізації. Очевидно, їхня мета — розгойдати ситуацію в місті та країні». У повідомленні також наголошувалося, що блокування будівельної галузі, яка приносить до 30% надходжень до бюджету міста, призведе до паралічу столичної економіки.

Хай там як, а багато киян таки справедливо обурюються, що такі акції із заробляння грошей лише заважають розібратися з ситуацією в місті й країні та підривають авторитет справжніх громадських організацій.

Марина КРИВДА.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

«Мы заблудились во Львове»

Творча група об'єднання «Нове покоління» провела у Львові соціальний експеримент. Протягом двох днів біля залізничного вокзалу до перехожих підходили «росіяни» і розповідали про свою біду. Вони, мовляв, приїхали з Росії, їх мали зустріти українські друзі, але трапилося непорозуміння, тому вони опинилися в чужому місті без підтримки і не знають, як їм потрапити на потрібну вулицю.

Усе це знімали на відеокамеру. Згодом відеоролик покажуть у соціальних мережах. Жодного факту агресивного ставлення до росіян не зафіксовано. Одні підказували, як доїхати до центру міста, інші навіть пропонували гроші на квиток.

«Негативне ставлення до росіян у Львові — це міф російської пропаганди, — такого висновку дійшов керівник соціального проекту Віталій Пересада. — Були й такі, які не хотіли допомагати росіянам, але вони не проявляли агресії».

Схожий експеримент у Львові на початку незалежності провів автор цих рядків зі студентами Запорізького університету. Майбутні журналісти російською мовою запитували львів'ян: «Как пройти на улицу Ленина?».

Одні терпляче їм пояснювали, що такої вулиці у Львові вже немає, інші розповідали, як туди дістатися, а один водій навіть запропонував їх підвезти.

Богдан КУШНІР.

Львів.

ТИМ ЧАСОМ

Вважають відносини ворожими

Громадяни Російської Федерації вважають відносини між РФ і Україною «ворожими й напруженими». Про це свідчать результати опитування Левада-Центру. Зокрема, оцінюючи нинішні відносини між Україною й Росією, 48% росіян назвали їх ворожими. Ще 33% опитаних охарактеризували їх як напружені. Лише 1% респондентів вважають двосторонні відносини між країнами гарними й добросусідськими. При цьому 64% росіян зізналися, що погано ставляться до України. Також погано росіяни ставляться до США — 81% респондентів. Негативне ставлення й до ЄС (71% опитаних).

Сподіваються, що лікарню врятують

У підвішеному стані опинилися понад триста лікарів та інших працівників залізничної лікарні Херсона.

За часів Союзу її створили для медичного обслуговування підрозділів Одеської залізниці, у такому статусі вона дожила до наших днів. Але після внесення змін до Бюджетного кодексу заклад нібито перевели на фінансування з місцевої скарбнички, от тільки незрозуміло — з якої. Адже підрозділи лікарні є не тільки в Херсоні, а й у місті Таврійську і Снігурівському районі Миколаївщини. Тобто для фінансування з місцевих бюджетів відділення та поліклініки в кожному окремому випадку треба юридично відокремлювати й передавати різним громадам. Та ще й узгоджувати купу формальностей з Укрзалізницею, Одеською залізницею, Мінінфраструктури України. Це можливо, та забере багато часу, а лікарні вже зараз треба платити зарплату, комунальні послуги, купувати медикаменти й апаратуру.

Вирішувати долю лікарні треба швидко, бо її працівники без зарплати довго не сидітимуть: просто звільняться. А втратить від цього вся область.

Сергій ЯНОВСЬКИЙ.

Херсон.

«Століття Якова» побачать на сцені

Наприкінці лютого у Волинському обласному академічному музично-драматичному театрі імені Т. Г. Шевченка відбудеться прем'єра вистави, створеної за мотивами роману Володимира Лиса «Століття Якова».

Цей твір — лауреат конкурсу «Грант Коронація слова. Романи-2010», у 2013 році номінувався на здобуття Шевченківської премії.

Микола ЯКИМЕНКО.

Волинська область.

На знімку: Володимир Лис і його дружина письменниця Надія Гуменюк.

Фото автора.

КАЛЕЙДОСКОП ВІСТЕЙ

Область візьме ДЮСШ на баланс

На Миколаївщині серйозно налаштовані займатися відродженням і розвитком спортивних шкіл, які через скасування фінансування опинилися під загрозою закриття. Про це повідомив голова обласної державної адміністрації Вадим Меріков.

На найближчій сесії депутати облради мають ухвалити зміни до бюджету, щоб почати фінансування ДЮСШ, які відмовилася цього року утримувати держава. У цих школах займається понад три тисячі дітей і працює майже 130 тренерів.

Ірина НЕЖИГАЙ.

Миколаївська область.

Для посівної потрібні кредити

З огляду на ціни на засоби захисту рослин та паливно-мастильні матеріали згідно з розрахунком-прогнозом для проведення комплексу весняно-польових робіт аграріям області необхідно майже три мільярди гривень. Наразі агросектор краю потребує додаткового залучення понад 600 мільйонів гривень. За словами банкірів, необхідні гроші під кредитування є. Головним критерієм під час надання коштів буде надійність позичальника. Банкіри видаватимуть довгостроковий кредит під закупівлю техніки на строк від п'яти до шести років.

Ірина КОЗАК.

Хмельницький.

ЦИФРА

На 13%

відсьогодні зростуть ціни на деякі сорти хліба, виготовленого севастопольським підприємством «Цар хліб».

У повідомленні «уряду» Севастополя зазначається, що основний кримський виробник хліба й хлібобулочних виробів, підприємство «Крим Хліб», з 23 лютого піднімає ціни на свою продукцію на 15%.

Микола МАГДИЧ.

Назавжди повернувся у рідну школу

На фасаді загальноосвітньої школи села Летичів Монастирищенського району встановлено меморіальну дошку, присвячену випускникові навчального закладу Роману Бевзу, який загинув на сході країни, стримуючи наступ агресора.

Пам'ятна дошка старшому лейтенанту Збройних Сил України Роману Бевзу з'явилася поруч зі стелою, встановленою на честь уродженця села, кавалера трьох орденів Слави Василя Кибального, котрий склав голову в боротьбі з фашистськими окупантами під час Другої світової війни.

Лідія ТИТАРЕНКО.

Черкаська область.

Міст зруйнувався, рух припинено

Міст, який з'єднує Подунав'я з Україною, у районі села Паланка на 52-му кілометрі міжнародної автодороги Одеса—Рені частково зруйнувався, автомобільний рух припинено. Головне управління ДСНС в Одеській області не рекомендує водіям ним користуватися.

Зазначимо, що автодорога Одеса—Рені — єдина транспортна артерія, яка з'єднує європейські держави й південні райони Одеської області. Альтернативний маршрут пролягає через Затоку і розташований там розвідний міст через Шаболатський лиман.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

Одеса.

Торік в економіку Львівської області було залучено 33,2 млн. дол. іноземних інвестицій (Урядовий портал)

Населення нарощує борги за «комуналку»

У країні помалу зростає заборгованість з оплати житлово-комунальних послуг населенням. За офіційними даними, тільки за грудень минулого року такий «приріст» становив 7,4 відсотка. У новий рік країна увійшла із понад 14,7 мільярда гривень боргу за «комуналку». Між тим, у Міністерстві регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства запевняють: населення більш-менш справно сплачує за спожиті послуги. Попередні результати аналізу у розрізі регіонів свідчать, що у кількох областях рівень оплати навіть перевищив 100 відсотків. Серед лідерів — Вінницька (108,3%), Івано-Франківська (105,9%), Хмельницька (104,6%) та Рівненська (104%) області. Натомість головними неплатниками, за даними Мінрегіону, виявилися Донецька область (67,9%) та місто Київ (70,8%).

І якщо ситуація на Донеччині чиновникам зрозуміла, то зростання заборгованості у столиці вони пояснити не можуть. В Управлінні економіки систем життєзабезпечення Мінрегіону вважають: «Рівень оплати залежить передусім від правильної, виваженої організаційної роботи з населенням місцевих органів влади та виконавців житлово-комунальних послуг». А тому закликають місцеві органи влади приділити цьому питанню максимальну увагу.

Не нехтувати фактом несплати за комунальні послуги радять і експерти. «Зафіксований у столиці спад — це певний спротив на безшабашну тарифну атаку», — **розповів на прес-конференції Олексій Кучеренко, голова Спілки власників житла України.** Причина, за його словами, полягає в тому, що споживачі просто не вірять у прозорість та обґрунтованість затверджених тарифів.

— Приклад — столиця: у місті лише третина будинків оснащена лічильниками тепла. І за наявності приладу обліку, кияни, розкидавши вартість спожитих гігакалорій на площу будинку, у середньому з квадратного метра платять за опалення по 4—5 грн. Якщо лічильника немає — по 9,22 грн. за кв. метр. Запитання: чому два будинки, відмінністю яких є лише наявність чи відсутність лічильника, платять такі різні суми? — запитує О. Кучеренко. — Я, звичайно, не можу закликати не платити. Це буде неправильно в нашій ситуації. Але треба пустити споживача в процес тарифоутворення, ліквідувати недовіру.

Як варіант експерт пропонує провести публічне обговорення питання тарифоутворення, запросивши і монополістів, і експертів та надавши, нарешті, слово споживачам. До того ж це порада не тільки для столичної влади. Йти без цього на заплановане подальше підвищення тарифів, приміром, на газ — ризиковано. Адже якщо «правила гри» не зміняться, то або і надалі зростатимуть неплатежі за «комуналку», або назріє черговий, цього разу уже тарифний, майдан.

Тетяна СУВОРОВА.

На Дні відчинених дверей не було вільних місць

День відчинених дверей провели 8 лютого в Донецькому національному університеті (ДонНУ), який нині працює у Вінниці. Викладачі вишу були приємно вражені кількістю бажаючих здобувати освіту у їхньому навчальному закладі.

Майбутніх абітурієнтів та їхніх батьків найбільше цікавило запитання, чи не станеться так, що після вступу на навчання у Вінниці завершувати його доведеться в Донецьку.

— Донецький національний університет уже назавжди пов'язаний з Вінницею, — наголосив у своєму виступі перед присутніми ректор — професор Роман Гринюк. — Коли Донецьк буде під українським стягом і настануть передумови для нашого повернення, у Вінниці залишиться філія університету. А в перспективі на її базі постане повноцінний європейський університет класичного типу. Ми не залишимо недописаною сторінку в історії нашого навчального закладу.

За словами ректора, на 2014—2015 навчальний рік ДонНУ отримав державне замовлення практично на всі ліцензовані спеціальності та напрями підготовки (нині в університеті є дев'ять основних факультетів: математики та інформаційних технологій, хімічний, фізико-технічний, біологічний, філологічний, іноземних мов, історичний, економічний та юридичний).

Бажання навчатися на новому місці виявили понад шість тисяч студентів, з яких чотири тисячі — на денній формі. Вони вже склали у Вінниці першу екзаменаційну сесію. Студентам надали місця для проживання у десяти гуртожитках інших навчальних закладів міста над Бугом. Щоправда, багатьом доводиться винаймати житло. У недалекій перспективі ДонНУ матиме власний гуртожиток. Із студентами працюють майже сімсот викладачів і співробітників вишу.

Віктор СКРИПНИК.
Вінниця.

ФОТОФАКТ

У Львівському палаці мистецтв відкрилася виставка робіт учнів художніх шкіл і гуртків, на якій представлено сто кращих робіт, що їх діти присвятили Небесній Сотні.

Фото Євгенія КРАВСА.

НАМ ПОВІДОМЛЯЮТЬ, ЩО...

...очільником Буковини призначено Олександра Фищука

У Чернівцях перший заступник голови адміністрації Президента Віталій Ковальчук

відрекомендував нового керівника Чернівецької ОДА Олександра Фищука **(на знімку).** Йому 57 років, має дві вищі освіти — фізика й економіста, працював головою Кіцманської районної держадміністрації, головою Державної податкової адміністрації в Чернівецькій області, був народним депутатом Верховної Ради 7-го скликання.

Олександр Фищук запропонував землякам зробити Буковину «експериментальною в добрих справах». Він також заявив, що в області необхідні кадрові зміни і вони обов'язково будуть.

Сергій СУЛИМА.

...прокурори скинулися на «посилку»

Понад тридцять комплектів зимового одягу, два дизель-генератори, два транспортні засоби (в тому числі й джип Mitsubishi Padjero) та півдесятка наборів термобілизни — таку допомогу бійцям 128-ї гірсько-піхотної бригади, які зараз воюють в зоні АТО, відправили працівники прокуратури Закарпатської області.

Список найнеобхідніших на передовій речей прокурори отримали від волонтерів і скинулися всім колективом на «посилку». Приміром, прокурор області Володимир Янко пожертвував півзарплати. «І це, — каже він, — аж ніяк не для піару, а як приклад для наслідування. Вважаю, що так мають діяти всі державні структури, і не тільки державні. В країні триває справжня війна, в якій, захищаючи її незалежність і територіальну цілісність, загинуло вже багато наших співвітчизників. І ті, хто перебуває в тилу, зобов'язані мобілізувати усі сили для допомоги українським воїнам».

Василь НИТКА.
Ужгород.

...шахрайка полонених... продавала

Співробітники СБУ в Сумській області викрили протиправну діяльність мешканки Тростянця, яка «торгувала» українськими полоненими. Останнім «товаром» місцевої шахрайки був боєць, захоплений у полон минулого місяця під час оборони донецького аеропорту. За сприяння у його «звільненні» вона зажадала від дружини полоненого досить круглу суму. Жінці вона представлялась по мобільному телефону біженкою з Луганщини, яка має зв'язки серед представників так званих ДНР і ЛНР.

Співробітники СБУ оперативно встановили особу шахрайки. Нею виявилась місцева мешканка, яка, нехтуючи мораллю, вирішила підзаробити на людській біді. Стосовно зловмисниці розпочато досудове розслідування, перевіряється інформація про можливу причетність «визволительки» до терористичних організацій.

Владислав ЖМУРКОВ.
Сумська область.

«Киевская хунта» та інші друковані «бомби»...

Чернігівські прикордонники в міжнародному пункті пропуску для автомобільного сполучення «Сеньківка» в ході огляду вантажного автомобіля «DAF» виявили десятки пакунків книг з промовистими назвами: «Кровь Донбасса», «Киевская хунта», «Крымский ковчег», «Когда НАТО начнет бомбить Россию», «Блицкриг против Путина», «100 попыток запада ликвидировать Российскую Государственность» **(на знімку).**

Літературу антидержавного змісту намагався завезти в Україну громадянин Республіки Молдова.

Сергій ПАВЛЕНКО.
Чернігів.

Фото Олександра ДУДКА.

Диверсантів упіймали на гарячому

СБУ у Запоріжжі запобігла залізничній катастрофі з дуже тяжкими наслідками. Двох «гастролерів» з Донеччини затримали під час встановлення ними на колії т. зв. «башмака».

Місце запланованої ними диверсії було обране не випадково — це сполучення між Кривим Рогом і Маріуполем. Тут пряма ділянка на високому насипу, де розвивається максимальна швидкість руху, а внизу — дуже щільна забудова приватного сектора. У разі сходу потяга з колії ця диверсія наробила б великої біди.

Додамо також, що аварія поїзда мала відбутися на межі двох центральних районів Запоріжжя — Орджонікідзевського та Жовтневого, поруч із дамбою, по якій рухається, щонайменше, 60 відсотків міського пасажирського транспорту.

Затримання зловмисників на гарячому було невипадковим. Ще з початку січня СБУ тримало на контролі діяльність громадянина Росії, який комплектував на Донбасі диверсійну групу і був в ній інструктором. Після закінчення підготовки диверсантів саме він на початку лютого відправив терористів до Запоріжжя...

Ведеться слідство.

Леонід СОСНИЦЬКИЙ.
Запоріжжя.

Волонтерів залякують вибухами

У ніч з неділі на понеділок у густонаселеному районі Харкова близько опівночі прогримів потужний вибух, який було чути у декількох районах міста. За словами співробітників міліції, вибуховий пристрій спрацював біля входу до цокольного приміщення будинку по провулку О. Яроша, в якому розташований пункт збору допомоги благодійної організації «Дія». Потерпілих, на щастя, немає. У результаті вибуху будинок частково пошкоджено, у деяких будинках вибито скло.

За словами голови правління волонтерського руху Ігоря Антипенка, вибух «може бути однією з ланок у ланцюгу нападів на офіси волонтерських і благодійних організацій в Україні».

Він зазначив, що, попри інцидент, «Дія» продовжуватиме свою роботу.

За фактом вибуху прокуратура області відкрила карне провадження.

Микола КОСИЙ.
Харків.

Депутати Черкаської облради зібрали для воїнів АТО понад 11 тисяч гривень (Лідія ТИТАРЕНКО)

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про технічні регламенти та оцінку відповідності

Цей Закон визначає правові та організаційні засади розроблення, прийняття та застосування технічних регламентів і передбачених ними процедур оцінки відповідності, а також здійснення добровільної оцінки відповідності.

Розділ I
ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1. Визначення термінів

1. У цьому Законі наведені нижче терміни вживаються в такому значенні:

введення в експлуатацію - використання продукції за її призначенням споживачем (користувачем) в Україні в перший раз;

введення в обіг - надання продукції на ринку України в перший раз;

визначені вимоги - заявлені потреби чи очікування, які зафіксовані в технічних регламентах, стандартах, технічних специфікаціях або в інший спосіб;

випробувальна лабораторія - орган з оцінки відповідності, який проводить випробування;

випробування - визначення однієї чи кількох характеристик об'єкта оцінки відповідності згідно з процедурою;

виробник - будь-яка фізична чи юридична особа (резидент чи нерезидент України), яка виготовляє продукцію або доручає її розроблення чи виготовлення та реалізує цю продукцію під своїм найменуванням або торговельною маркою. Положення цього Закону щодо виробників також застосовуються до монтажників ліфтів;

гармонізований європейський стандарт - стандарт, який прийнятий однією з європейських організацій стандартизації на основі запиту, зробленого Європейською Комісією, та номер і назву якого опубліковано в «Офіційному віснику Європейського Союзу»;

декларування відповідності - підтвердження відповідності першою стороною (особою, що надає об'єкт оцінки відповідності);

документ про відповідність - декларація (в тому числі декларація про відповідність), протокол (у тому числі протокол випробувань), звіт, висновок, свідоцтво, сертифікат (у тому числі сертифікат відповідності) або будь-який інший документ, що підтверджує виконання визначених вимог, які стосуються об'єкта оцінки відповідності;

заінтересована сторона - будь-яка фізична чи юридична особа або громадське об'єднання без статусу юридичної особи (резидент чи нерезидент України), що має безпосередній або опосередкований інтерес стосовно діяльності з розроблення, прийняття та застосування технічних регламентів і передбачених ними процедур оцінки відповідності та/або використання результатів оцінки відповідності вимогам технічних регламентів;

знак відповідності технічним регламентам - маркування, за допомогою якого виробник вказує, що продукція відповідає вимогам, які застосовуються до зазначеної продукції та визначені в технічних регламентах, якими передбачене нанесення цього маркування;

імпортер - будь-яка фізична чи юридична особа - резидент України, яка вводить в обіг на ринку України продукцію походженням з іншої країни;

інспектування - перевірка продукції, процесу, послуги чи установки або їх проектування та визначення їх відповідності конкретним вимогам або, на основі професійного судження, загальним вимогам;

коментарі - зауваження та пропозиції до технічних регламентів і процедур оцінки відповідності та їх проектів;

модуль оцінки відповідності - уніфікована процедура оцінки відповідності чи її частина, визначена згідно з відповідним актом законодавства Європейського Союзу;

надання на ринку - будь-яке платне або безоплатне постачання продукції для розповсюдження, споживання чи використання на ринку України в процесі здійснення господарської діяльності;

об'єкт оцінки відповідності - конкретний матеріал, продукція, установка, процес, послуга, система, особа чи орган, до яких застосовується оцінка відповідності;

орган з інспектування - орган з оцінки відповідності, який здійснює інспектування;

орган з оцінки відповідності - підприємство, установа, організація чи їх структурний підрозділ, що здійснює діяльність з оцінки відповідності, включаючи випробування, сертифікацію та інспектування;

орган із сертифікації - орган з оцінки відповідності, який є третьою стороною та управляє схемами сертифікації;

орган, що призначає, - центральний орган виконавчої влади, уповноважений призначати органи з оцінки відповідності (в тому числі визнані незалежні організації), обмежувати сферу їх призначення, тимчасово припиняти чи поновлювати дію рішень про призначення або анулювати ці рішення;

оцінка відповідності - процес доведення того, що визначені вимоги, які стосуються продукції, процесу, послуги, системи, особи чи органу, були виконані. Оцінка відповідності органу здійснюється шляхом акредитації органів з оцінки відповідності;

підтвердження відповідності - видача документа про відповідність, яка ґрунтується на прийнятому після критичного огляду рішенні про те, що виконання визначених вимог було доведене;

презумпція відповідності - припущення, яке визнається достовірним, поки не буде доведено інше, про те, що продукція, пов'язаний з нею процес або метод виробництва чи інший об'єкт відповідає вимогам відповідного технічного регламенту, що визначені в ньому, а орган з оцінки відповідності відповідає спеціальним вимогам до призначених органів з оцінки відповідності (далі - призначений орган) чи визнаних незалежних організацій;

призначення - надання органом, що призначає, органу з оцінки відповідності (в тому числі визнаній незалежній організації) права виконувати як третій стороні певні завдання з оцінки відповідності згідно з відповідним технічним регламентом;

продукція - речовина, препарат або товар, виготовлений у ході виробничого процесу;

процедура оцінки відповідності - будь-яка процедура, яка безпосередньо чи опосередковано використовується для визначення того, що визначені вимоги виконуються;

ризик - можливість виникнення та вірогідні масштаби наслідків негативного впливу протягом певного періоду часу;

розповсюдження - надання продукції на ринку України після введення її в обіг;

розповсюджувач - будь-яка інша, ніж виробник або імпортер, фізична чи юридична особа в ланцюгу постачання продукції, яка надає продукцію на ринку України;

сертифікація - підтвердження відповідності третьою стороною (особою, яка є незалежною від особи, що надає об'єкт оцінки відповідності, та від особи, що заінтересована в такому об'єкті як споживач чи користувач), яке стосується продукції, процесів, послуг, систем або персоналу;

система оцінки відповідності - правила, процедури та управління для проведення оцінки відповідності;

суб'єкти господарювання - виробник, уповноважений представник, імпортер та розповсюджувач;

сфера призначення - перелік процедур оцінки відповідності та видів продукції, стосовно яких згідно з відповідним технічним регламентом призначено орган з оцінки відповідності;

технічна специфікація - документ, що встановлює технічні вимоги, яким повинна задовольняти продукція, процес або послуга;

технічне регулювання - правове регулювання відносин у сфері визначення та виконання обов'язкових вимог до характеристик продукції або пов'язаних з ними процесів та методів виробництва, а також перевірки їх додержання шляхом оцінки відповідності та/або державного ринкового нагляду і контролю нехарчової продукції чи інших видів державного нагляду (контролю);

технічний регламент - нормативно-правовий акт, в якому визначено характеристики продукції або пов'язані з ними процеси та методи виробництва, включаючи відповідні процедурні положення, додержання яких є обов'язковим. Він може також включати або виключно стосуватися вимог до термінології, позначень, пакування, маркування чи етикетування в тій мірі, в якій вони застосовуються до продукції, процесу або методу виробництва;

уповноважений представник - будь-яка фізична чи юридична особа резидент України, яка одержала від виробника письмове доручення діяти від його імені стосовно визначених у цьому дорученні завдань.

2. Терміни «користувач», «ланцюг постачання продукції», «постачання продукції», «суспільні інтереси» вживаються у значенні, наведеному в Законі України «Про загальну безпечність нехарчової продукції».

3. У технічних регламентах та процедурах оцінки відповідності, застосування яких передбачене технічними регламентами, терміни та їх визначення, зазначені у частині першій цієї статті, можуть доповнюватися та/або уточнюватися.

Стаття 2. Сфера дії Закону

1. Цей Закон регулює відносини, що виникають у зв'язку з розробленням та прийняттям технічних регламентів і передбачених ними процедур оцінки відповідності, їх застосуванням стосовно продукції, яка вводиться в обіг, надається на ринку або вводиться в експлуатацію в Україні, а також здійсненням добровільної оцінки відповідності.

Технічними регламентами та процедурами оцінки відповідності, застосування яких передбачене технічними регламентами, можуть бути встановлені особливості регулювання відносин, на які поширюється дія цього Закону.

2. Дія цього Закону поширюється на всі види продукції, за винятком:

виробів мистецтва та унікальних виробів народного художнього промислу;

предметів колекціонування та антикваріату.

3. Дія цього Закону не поширюється на:

санітарні та фітосанітарні заходи;

оцінку відповідності якості зерна та продуктів його переробки, насіння та садивного матеріалу згідно із законами України «Про зерно та ринок зерна в Україні», «Про насіння і садивний матеріал»;

оцінку відповідності колісних транспортних засобів та їх частин;

оцінку відповідності сільськогосподарських та лісогосподарських тракторів, їх причепів і змінного причіпного обладнання, систем, складових частин та окремих технічних вузлів;

заходи щодо державної експертизи у сферах криптографічного та технічного захисту інформації;

обов'язкову оцінку відповідності послуг.

Обов'язкова оцінка відповідності послуг здійснюється відповідно до законодавства.

4. Дія цього Закону не поширюється на законодавчу процедуру, пов'язану з розглядом Верховною Радою України проектів технічних регламентів і процедур оцінки відповідності, які затверджуються законами, їх прийняттям, внесенням змін до них та визнанням їх такими, що втратили чинність.

Процедурні питання, пов'язані з розробленням та прийняттям технічних регламентів і процедур оцінки відповідності, застосування яких передбачене технічними регламентами, внесенням змін до них, визнанням їх такими, що втратили чинність, та їх скасуванням, які не визначені цим Законом, визначаються відповідними нормативно-правовими актами.

5. Дія цього Закону не поширюється на відносини, пов'язані із здійсненням сертифікації продукції в державній системі сертифікації, крім положень розділів III-V цього Закону, які застосовуються з урахуванням особливостей, визначених Декретом Кабінету Міністрів України від 10 травня 1993 року № 46-93 «Про стандартизацію і сертифікацію».

Стаття 3. Законодавство про технічні регламенти та оцінку відповідності

1. Законодавство про технічні регламенти та оцінку відповідності складається з цього Закону, міжнародних договорів України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, та інших нормативно-правових актів, що регулюють відносини в цій сфері.

2. У разі якщо міжнародним договором України, згода на обов'язковість якого надана Верховною Радою України, встановлено інші правила, ніж ті, що передбачені законодавством про технічні регламенти та оцінку відповідності, застосовуються правила міжнародного договору України.

Стаття 4. Конфіденційність інформації

1. Уся інформація, яка є конфіденційною або надана відповідно до положень цього Закону на конфіденційній основі, захищається в режимі комерційної таємниці. Відповідні органи не розголошують таку інформацію без дозволу осіб або органів, що її надали, якщо інше не визначено законом.

Розділ II
ПОВНОВАЖЕННЯ ОРГАНІВ ВИКОНАВЧОЇ ВЛАДИ У СФЕРІ ТЕХНІЧНОГО РЕГУЛЮВАННЯ

Стаття 5. Повноваження Кабінету Міністрів України у сфері технічного регулювання

1. Кабінет Міністрів України:

забезпечує здійснення державної політики у сфері технічного регулювання;

спрямовує і координує роботу центральних органів виконавчої влади, на які покладаються функції технічного регулювання у визначених сферах діяльності (далі - відповідні центральні органи виконавчої влади);

визначає сфери діяльності, в яких відповідні центральні органи виконавчої влади здійснюють функції технічного регулювання;

у межах своєї компетенції затверджує технічні регламенти, якщо їх не затверджено законами чи актами центральних органів виконавчої влади;

затверджує процедури оцінки відповідності, застосування яких передбачене технічними регламентами;

укладає міжнародні договори України про взаємне визнання результатів оцінки відповідності;

здійснює інші повноваження у сфері технічного регулювання, визначені законами України.

Стаття 6. Повноваження центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері технічного регулювання

1. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері технічного регулювання:

визначає пріоритетні напрями розвитку технічного регулювання в Україні;

забезпечує нормативно-правове регулювання у сфері технічного регулювання;

координує діяльність з розроблення та перегляду технічних регламентів і процедур оцінки відповідності;

затверджує план розроблення технічних регламентів на один або кілька календарних років;

погоджує проекти технічних регламентів і процедур оцінки відповідності, розроблені відповідними центральними органами виконавчої влади;

здійснює методичне забезпечення діяльності з розроблення та перегляду технічних регламентів і процедур оцінки відповідності;

визначає порядок формування та ведення бази даних про технічні регламенти і реєстру призначених органів і визнаних незалежних організацій;

готує пропозиції щодо укладення міжнародних договорів України про взаємне визнання результатів оцінки відповідності та з інших питань технічного регулювання;

здійснює міжнародне співробітництво у сфері технічного регулювання з відповідними органами інших держав;

здійснює інші повноваження, визначені законами України.

Стаття 7. Повноваження центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері технічного регулювання

1. Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері технічного регулювання:

призначає за пропозиціями відповідних центральних органів виконавчої влади органи з оцінки відповідності (в тому числі визнані незалежні організації) для виконання ними як третіми сторонами певних завдань з оцінки відповідності згідно з технічними регламентами, якими передбачене застосування процедур оцінки відповідності із залученням призначених органів чи визнаних незалежних організацій;

організовує проведення відповідними центральними органами виконавчої влади оцінювання органів з оцінки відповідності, які претендують на призначення (далі - претендент на призначення), стосовно їх відповідності вимогам до призначених органів чи визнаних незалежних організацій (далі - оцінювання претендентів на призначення);

проводить із залученням відповідних центральних органів виконавчої влади моніторинг призначених органів і визнаних незалежних організацій стосовно їх відповідності вимогам до призначених органів чи визнаних незалежних організацій і виконання ними своїх обов'язків, установлених цим Законом та відповідними технічними регламентами (далі - моніторинг призначених органів і визнаних незалежних організацій);

формує та веде базу даних про технічні регламенти і реєстр призначених органів і визнаних незалежних організацій;

здійснює інші повноваження, визначені законами України.

2. Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері технічного регулювання, є органом, що призначає.

Стаття 8. Повноваження інших центральних органів виконавчої влади у сфері технічного регулювання

1. Відповідні центральні органи виконавчої влади в межах їх компетенції:

розробляють та переглядають технічні регламенти і процедури оцінки відповідності у визначених сферах діяльності;

беруть участь у розробленні проектів нормативно-правових актів у сфері технічного регулювання;

забезпечують впровадження розроблених та/або прийнятих ними технічних регламентів;

проводять оцінювання претендентів на призначення та за його результатами подають центральному органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері технічного регулювання, пропозиції щодо призначення органів з оцінки відповідності чи відмови в їх призначенні;

беруть участь у проведенні моніторингу призначених органів і визнаних незалежних організацій;

здійснюють інші повноваження у сфері технічного регулювання, визначені законами України.

2. Крім повноважень, установлених частиною першою цієї статті, центральні органи виконавчої влади, що забезпечують формування державної політики у відповідних сферах, у межах своєї компетенції затверджують:

технічні регламенти, якщо їх не затверджено законами чи актами Кабінету Міністрів України;

методичні рекомендації із застосування технічних регламентів;

переліки національних стандартів, відповідність яким надає презумпцію відповідності продукції, пов'язаних з нею процесів або методів виробництва чи інших об'єктів вимогам технічних регламентів.

Розділ III
ТЕХНІЧНІ РЕГЛАМЕНТИ ТА ПРОЦЕДУРИ ОЦІНКИ ВІДПОВІДНОСТІ

Стаття 9. Технічні регламенти

1. Цілями прийняття технічних регламентів є захист життя та здоров'я людей, тварин і рослин, охорона довкілля та природних ресурсів, забезпечення енергоефективності, захист майна, забезпечення національної безпеки та запобігання підприємницькій практиці, що вводить споживача (користувача) в оману.

Законами також можуть бути визначені інші цілі прийняття технічних регламентів.

2. Технічні регламенти розробляються, приймаються та застосовуються на основі принципів, установлених Угодою Світової організації торгівлі про технічні бар'єри у торгівлі, що є додатком до Марракеської угоди про заснування Світової організації торгівлі 1994 року.

3. Технічні регламенти розробляються на основі:

міжнародних стандартів, якщо вони вже прийняті або перебувають на завершальній стадії розроблення, чи їх відповідних частин, за винятком випадків, коли такі міжнародні стандарти чи їх відповідні частини є неефективними або невідповідними засобами для досягнення визначених цілей прийняття технічних регламентів, зокрема внаслідок суттєвих кліматичних чи географічних чинників або суттєвих технологічних проблем;

регіональних стандартів, національних стандартів України чи інших держав, актів законодавства Європейського Союзу, інших економічних об'єднань або інших держав чи відповідних частин таких стандартів і актів законодавства.

4. Технічні регламенти затверджуються законами, актами Кабінету Міністрів України та центральних органів виконавчої влади.

Технічні регламенти, якими передбачене застосування процедур оцінки відповідності, затверджуються законами або актами Кабінету Міністрів України.

5. Нормативно-правовий акт, що має визначені цим Законом ознаки технічного регламенту, вважається технічним регламентом незалежно від використання в назві такого акта слів «технічний регламент».

6. Визначення в різних технічних регламентах спеціальних вимог, що спрямовані на запобігання чи усунення одного й того ж виду ризику стосовно одного й того ж виду продукції, забороняється.

Стаття 10. Зміст, форма та структура технічних регламентів

1. Технічні регламенти, як правило, містять, не обмежуючись цим переліком:

визначення видів продукції або пов'язаних з нею процесів чи методів виробництва, на які поширюється дія технічних регламентів, та в разі потреби визначення видів продукції або пов'язаних з

нею процесів чи методів виробництва, на які не поширюється дія цих технічних регламентів;

технічні вимоги, яким повинна відповідати продукція, що вводиться в обіг, надається на ринку або вводиться в експлуатацію. Зазначені технічні вимоги можуть бути визначені як суттєві вимоги, що визначають рівень захисту суспільних інтересів та формулюються з точки зору результатів, яких необхідно досягти;

права та обов'язки суб'єктів господарювання, які стосуються введення продукції в обіг, надання її на ринку або введення її в експлуатацію, а в разі якщо технічними регламентами передбачене залучення до цієї діяльності інших, ніж суб'єкти господарювання, фізичних чи юридичних осіб, - також їх права та обов'язки;

вимоги щодо надання супровідної інформації про продукцію для споживачів (користувачів), зокрема маркування, інструкцій з користування;

спеціальні вимоги щодо здійснення державного ринкового нагляду стосовно продукції.

2. Технічні регламенти, якими передбачене застосування процедур оцінки відповідності, також, як правило, містять, не обмежуючись цим переліком:

процедури оцінки відповідності, які повинні або можуть застосовуватися для оцінки відповідності продукції технічним вимогам, визначеним у технічних регламентах, а в разі якщо такі процедури затверджені іншими нормативно-правовими актами, - посилання на них;

спеціальні вимоги до призначених органів, їх обов'язки (у разі якщо технічними регламентами передбачене застосування процедур оцінки відповідності із залученням призначених органів);

вимоги щодо складання, зберігання та надання органам державного ринкового нагляду декларації про відповідність та технічної документації, необхідної для оцінки відповідності продукції;

правила та умови нанесення знака відповідності технічним регламентам.

3. У разі якщо технічний регламент розробляється на основі акта законодавства Європейського Союзу, зміст, форма та структура такого технічного регламенту повинні максимально повно і точно відповідати змісту, формі та структурі відповідного акта законодавства Європейського Союзу з урахуванням можливості врегулювання конкретних суспільних відносин нормами актів законодавства України.

Кабінет Міністрів України визначає правила розроблення проектів технічних регламентів, що затверджуються Кабінетом Міністрів України, на основі актів законодавства Європейського Союзу.

4. У разі потреби разом з технічними регламентами, крім тих, що затверджені законами, затверджуються плани заходів з їх впровадження. Плани заходів із впровадження технічних регламентів, затверджених законами, у разі потреби затверджуються Кабінетом Міністрів України.

Стаття 11. Відповідність вимогам технічних регламентів

1. Відповідність введеної в обіг, наданої на ринку або введеної в експлуатацію в Україні продукції вимогам усіх чинних технічних регламентів, які застосовуються до такої продукції, є обов'язковою, за винятком випадків, визначених у зазначених технічних регламентах та статті 12 цього Закону.

2. Відповідність продукції вимогам технічних регламентів може бути забезпечена шляхом застосування національних стандартів та/або технічних специфікацій, посилання на які містяться у відповідних технічних регламентах. У технічному регламенті зазначається, чи відповідність продукції таким національним стандартам та/або технічним специфікаціям є єдиним способом, чи одним із способів задоволення відповідних вимог технічного регламенту.

3. Технічним регламентом може бути передбачено, що відповідність продукції, пов'язаних з нею процесів або методів виробництва чи інших об'єктів національним стандартам, перелік яких затверджений відповідним центральним органом виконавчої влади, або їх частинам надає презумпцію відповідності такої продукції, пов'язаних з нею процесів або методів виробництва чи інших об'єктів вимогам зазначеного технічного регламенту, які охоплюються цими стандартами або їх частинами та визначені в технічному регламенті.

4. У разі якщо стандарт з переліку національних стандартів не повною мірою задовольняє вимоги, на охоплення яких спрямований цей стандарт та які визначені у відповідному технічному регламенті, відповідний центральний орган виконавчої влади за результатами консультацій з національним органом стандартизації включає такий стандарт до переліку національних стандартів, не включає його, включає його з обмеженням, залишає його в переліку, залишає його в переліку з обмеженням або виключає його з переліку.

У переліку національних стандартів для стандартів, що включені до нього або залишені в ньому з обмеженням, зазначається зміст обмежень у наданні презумпції відповідності вимогам відповідного технічного регламенту внаслідок застосування зазначених стандартів чи їх окремих положень.

У разі потреби відповідні центральні органи виконавчої влади звертаються до національного органу стандартизації щодо необхідності забезпечення перевірки та перегляду тих стандартів, які містяться в переліку національних стандартів і застосування яких не надає презумпції відповідності вимогам технічного регламенту або надає її лише частково.

5. У разі включення до переліку національних стандартів нового стандарту на заміну стандарту, що раніше був включений до переліку, зазначається дата припинення надання презумпції відповідності внаслідок застосування заміненого стандарту. При цьому може бути передбачено, що до настання цієї дати презумпція відповідності надається внаслідок застосування як нового, так і заміненого національного стандарту.

6. У разі якщо технічний регламент було розроблено на основі акта законодавства Європейського Союзу, яким передбачене надання презумпції відповідності продукції, пов'язаних з нею процесів або методів виробництва чи інших об'єктів, що відповідають гармонізованим європейським стандартам, до переліку національних стандартів включаються лише національні стандарти, що є ідентичними відповідним гармонізованим європейським стандартам.

При цьому в переліку національних стандартів враховуються відомості про періоди надання та обмеження у наданні презумпції відповідності внаслідок застосування відповідних гармонізованих європейських стандартів.

7. Переліки національних стандартів формуються згідно з методичними рекомендаціями, затвердженими центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері технічного регулювання.

Національний орган стандартизації за запитами відповідних центральних органів виконавчої влади надає їм інформаційну та методологічну допомогу стосовно формування переліків національних стандартів.

Перелік національних стандартів затверджується вперше до набрання чинності відповідним технічним регламентом, а після цього оновлюється в разі потреби шляхом його затвердження.

Відповідні центральні органи виконавчої влади розміщують затверджені ними переліки національних стандартів на своїх офіційних веб-сайтах не пізніше п'яти робочих днів з дня їх затвердження.

8. Виробники мають право приймати інші рішення для задоволення вимог технічних регламентів, крім застосування стандартів з переліку національних стандартів.

9. Крім відповідності стандартам з переліку національних стандартів, технічними регламентами можуть бути передбачені інші випадки надання презумпції відповідності продукції, пов'язаних з нею процесів або методів виробництва чи інших об'єктів.

Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері метрології та метрологічної діяльності, розміщує на своєму офіційному веб-сайті посилання на документи, що містять технічні специфікації, прийняті Міжнародною організацією законодавчої метрології (нормативні документи Міжнародної організації законодавчої метрології), та переліки частин зазначених нормативних документів, відповідність яким надає презумпцію відповідності засобів вимірювальної техніки суттєвим вимогам технічного регламенту щодо засобів вимірювальної техніки, які охоплюються такими частинами нормативних документів. Зазначені посилання та переліки формуються на основі відповідних посилань і переліків, опублікованих в «Офіційному віснику Європейського Союзу».

У разі якщо технічними регламентами, розробленими на основі актів законодавства Європейського Союзу, передбачене надання презумпції відповідності продукції, пов'язаних з нею процесів або методів виробництва чи інших об'єктів, що відповідають іншим, крім стандартів з переліку національних стандартів, нормативним документам і технічним специфікаціям (їх положенням), та за умови, що посилання на такі нормативні документи і технічні специфікації (їх положення) опубліковані в «Офіційному віснику Європейського Союзу», відповідні центральні органи виконавчої влади розміщують на своїх офіційних веб-сайтах переліки відповідних посилань.

10. Конкретні умови надання презумпції відповідності продукції, пов'язаних з нею процесів або методів виробництва чи інших об'єктів визначаються технічними регламентами, якими передбачене її надання.

Стаття 12. Особливості перехідних періодів застосування технічних регламентів

1. Нормативно-правовим актом, яким затверджено технічний регламент, може бути встановлено, що надання на ринку або введення в експлуатацію продукції, яка відповідає вимогам технічного регламенту, що був чинним раніше, та була введена в обіг до дня набрання чинності новим технічним регламентом чи не пізніше іншого терміну (строку), встановленого нормативно-правовим актом, яким затверджено новий технічний регламент, не може бути заборонено або обмежено з причин невідповідності такої продукції вимогам нового технічного регламенту.

2. Нормативно-правовим актом, яким затверджено технічний регламент, що був прийнятий вперше чи дія якого раніше не поширювалася на певний вид продукції, може бути встановлено право надавати на ринку або вводити в експлуатацію продукцію, яка не відповідає усім чи окремим вимогам цього технічного регламенту та була введена в обіг до дня набрання ним чинності чи не пізніше іншого терміну (строку), встановленого нормативно-правовим актом, яким затверджено зазначений технічний регламент.

3. Надання на ринку або введення в експлуатацію продукції, визначеної в частинах першій та другій цієї статті, може бути обмежено терміном (строком), встановленим нормативно-правовим актом, яким затверджено відповідний технічний регламент. У разі якщо технічні вимоги до продукції, визначені у новому технічному регламенті, не змінилися чи змінилися неістотно порівняно з технічним регламентом, що був чинним раніше, зазначений термін (строк), як правило, не встановлюється.

Стаття 13. Методичні рекомендації із застосування технічних регламентів

1. Відповідні центральні органи виконавчої влади в разі потреби затверджують методичні рекомендації із застосування технічних регламентів, що були ними розроблені та/або прийняті, з метою роз'яснення їх положень і забезпечення їх узгодженого застосування.

2. Методичні рекомендації із застосування технічних регламентів не пізніше п'яти робочих днів з дня їх затвердження розміщуються на офіційних веб-сайтах відповідних центральних органів виконавчої влади, що їх затвердили.

Стаття 14. Процедури оцінки відповідності, застосування яких передбачене технічними регламентами

1. Процедури оцінки відповідності, застосування яких передбачене технічними регламентами, розробляються, приймаються та застосовуються на основі принципів, установлених Угодою Світової організації торгівлі про технічні бар'єри у торгівлі, що є додатком до Марракеської угоди про заснування Світової організації торгівлі 1994 року.

2. Процедури оцінки відповідності, застосування яких передбачене технічними регламентами, розробляються на основі:

настанов або рекомендацій міжнародних організацій стандартизації, якщо вони вже прийняті або перебувають на завершальній стадії розроблення, чи їх відповідних частин, за винятком випадків, коли, як буде належним чином роз'яснено за запитом держав - членів Світової організації торгівлі (далі - СОТ), такі настанови або рекомендації чи їх відповідні частини є невідповідними з таких причин, зокрема, як захист життя чи здоров'я людей, тварин або рослин, охорона довкілля чи природних ресурсів, забезпечення енергоефективності, захист майна, забезпечення національної безпеки, запобігання підприємницькій практиці, що вводить споживача (користувача) в оману, суттєві кліматичні чи інші географічні чинники, суттєві технологічні або інфраструктурні проблеми;

настанов або рекомендацій регіональних організацій стандартизації, актів законодавства Європейського Союзу, інших економічних об'єднань або інших держав чи відповідних частин таких настанов, рекомендацій і актів законодавства.

3. У разі якщо технічними регламентами передбачене застосування процедур оцінки відповідності, такі процедури містяться в технічних регламентах, затверджених законами чи актами Кабінету Міністрів України, або окремо затверджуються Кабінетом Міністрів України.

4. Кабінет Міністрів України затверджує модулі оцінки відповідності, які використовуються відповідними центральними органами виконавчої влади для розроблення процедур оцінки відповідності, та правила використання модулів оцінки відповідності.

Модулі оцінки відповідності застосовуються як процедури оцінки відповідності в разі посилання на них у відповідних технічних регламентах. У разі якщо в документах, на основі яких згідно з частиною третьою статті 9 цього Закону розробляються технічні регламенти, містяться процедури оцінки відповідності, у відповідних технічних регламентах не допускається посилання на модулі оцінки відповідності, затверджені Кабінетом Міністрів України.

Розділ IV

ОСОБЛИВОСТІ РОЗРОБЛЕННЯ ТА ПРИЙНЯТТЯ ТЕХНІЧНИХ РЕГЛАМЕНТІВ І ПРОЦЕДУР ОЦІНКИ ВІДПОВІДНОСТІ

Стаття 15. План розроблення технічних регламентів

1. План розроблення технічних регламентів формується за пропозиціями заінтересованих сторін на один або кілька календарних років з метою забезпечення координації цієї діяльності.

2. Заінтересовані сторони подають у довільній формі пропозиції щодо розроблення технічних регламентів, внесення змін до них або визнання їх такими, що втратили чинність, центральному органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері технічного регулювання.

3. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері технічного регулювання:

разом з відповідними центральними органами виконавчої влади розглядає всі одержані пропозиції на предмет їх відповідності вимогам, визначеним статтею 9 цього Закону, підтримує чи відхиляє їх;

на основі підтриманих пропозицій формує проект плану розроблення технічних регламентів і затверджує план або вносить відповідні зміни до нього;

не пізніше п'яти робочих днів з дня затвердження плану розроблення технічних регламентів і змін до нього розміщує їх на своєму офіційному веб-сайті.

Стаття 16. Особливості розроблення проектів технічних регламентів і процедур оцінки відповідності

1. Національний орган стандартизації за запитами відповідних центральних органів виконавчої влади, що розробляють проекти технічних регламентів і процедур оцінки відповідності, надає їм:

інформацію про чинність національних стандартів, які застосовуються у сфері, що є предметом правового регулювання проекту технічного регламенту чи процедури оцінки відповідності, або їх очікуване прийняття, а також інформацію про чинність відповідних міжнародних і регіональних стандартів, настанов та рекомендацій міжнародних і регіональних організацій стандартизації щодо процедур оцінки відповідності, а в разі їх відсутності - відповідних національних стандартів інших держав;

методологічну допомогу стосовно правильності посилань у проектах технічних регламентів і процедур оцінки відповідності на національні стандарти.

2. Проекти технічних регламентів і процедур оцінки відповідності, розроблені відповідними центральними органами виконавчої влади, підлягають погодженню з центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері технічного регулювання, стосовно відповідності проектів вимогам законодавства про технічні регламенти та оцінку відповідності.

Стаття 17. Особливості оприлюднення та обговорення проектів технічних регламентів і процедур оцінки відповідності

1. Не пізніше дня подання проекту технічного регламенту чи процедури оцінки відповідності для погодження заінтересованими органами відповідний центральний орган виконавчої влади, що його розробив, розміщує на своєму офіційному веб-сайті повідомлення про оприлюднення відповідного проекту, а в разі потреби - додатково оприлюднює це повідомлення в інший спосіб, визначений Законом України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності».

Крім інформації, визначеної Законом України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності», у повідомленні про оприлюднення проекту технічного регламенту чи процедури оцінки відповідності додатково зазначаються:

назва проекту та найменування відповідного центрального органу виконавчої влади, що його розробив;

види продукції, на які передбачається поширити дію розробленого технічного регламенту чи процедури оцінки відповідності;

стисле зазначення цілі та обґрунтування необхідності прийняття технічного регламенту або процедури оцінки відповідності;

інформація про відповідність проекту відповідним міжнародним стандартам або настановам чи рекомендаціям міжнародних організацій стандартизації щодо процедур оцінки відповідності.

2. Проект технічного регламенту чи процедури оцінки відповідності повинен бути оприлюднений на офіційному веб-сайті відповідного центрального органу виконавчої влади, який його розробив, та розміщуватися на ньому з дня розміщення на цьому ж веб-сайті повідомлення про оприлюднення відповідного проекту до закінчення строку подання письмових коментарів до цього проекту. У разі потреби відповідний центральний орган виконавчої влади додатково оприлюднює проект технічного регламенту чи процедури оцінки відповідності в інший спосіб, визначений Законом України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності».

3. У разі якщо відповідний міжнародний стандарт або настанова чи рекомендація міжнародної організації стандартизації щодо процедури оцінки відповідності відсутня або технічний зміст розробленого технічного регламенту чи процедури оцінки відповідності не відповідає технічному змісту відповідних міжнародних стандартів або настанов чи рекомендацій міжнародних організацій стандартизації щодо процедур оцінки відповідності та якщо технічний регламент або процедура оцінки відповідності може мати істотний вплив на торгівлю з державами - членами СОТ, відповідний центральний орган виконавчої влади, що його (її) розробив, повинен:

невідкладно після оприлюднення проекту технічного регламенту чи процедури оцінки відповідності на своєму офіційному веб-сайті, але не пізніше п'яти робочих днів з дня такого оприлюднення, надати державам - членам СОТ повідомлення про відповідний проект технічного регламенту чи процедури оцінки відповідності за формою, в обсязі та порядку, визначених правилами СОТ;

за запитами компетентних органів держав - членів СОТ надавати їм детальний опис або копії тексту проекту технічного регламенту чи процедури оцінки відповідності, а також, за можливості, зазначати ті частини проекту, в яких він суттєво відхиляється від відповідних міжнародних стандартів або настанов чи рекомендацій міжнародних організацій стандартизації щодо процедур оцінки відповідності;

надати можливість компетентним органам держав - членів СОТ подати письмові коментарі до проекту технічного регламенту чи процедури оцінки відповідності, обговорити такі коментарі за їх запитами та взяти до уваги ці письмові коментарі і результати їх обговорення.

Повідомлення та інші документи, визначені цією частиною, надаються відповідними центральними органами виконавчої влади через центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері економічного розвитку, відповідно до вимог статті 22 цього Закону. Відповіді на письмові коментарі компетентних органів держав - членів СОТ повинні надаватися до дня прийняття відповідного технічного регламенту чи процедури оцінки відповідності.

4. Істотний вплив технічних регламентів і процедур оцінки відповідності на торгівлю з державами - членами СОТ встановлюється згідно з критеріями, визначеними правилами СОТ.

5. Строк подання письмових коментарів до проекту технічного регламенту чи процедури оцінки відповідності не може бути меншим ніж 60 днів з дня:

оприлюднення проекту на офіційному веб-сайті відповідного центрального органу виконавчої влади - для подання коментарів заінтересованими сторонами;

розповсюдження Секретаріатом СОТ повідомлення про відповідний проект серед держав - членів СОТ - для подання коментарів компетентними органами зазначених держав.

Термін подання письмових коментарів повинен бути визначений таким чином, щоб було забезпечено достатній час для обговорення одержаних коментарів із заінтересованими сторонами та можливість внесення в разі потреби необхідних змін до проектів технічних регламентів чи процедур оцінки відповідності з урахуванням установленого законодавством порядку розроблення нормативно-правових актів.

6. Відповідні центральні органи виконавчої влади повідомляють державам - членам СОТ про стандарти, обов'язковість застосування яких установлена технічними регламентами та які мають інші визначені цим Законом ознаки технічного регламенту, одночасно з повідомленням про проекти технічних регламентів, якими передбачається встановити обов'язковість застосування таких стандартів. Надання повідомлень та інших документів стосовно зазначених стандартів та їх обговорення здійснюються в порядку, визначеному частиною третьою та абзацами першим, третім та четвертим частини п'ятої цієї статті.

7. Міжнародними договорами України та зобов'язаннями, що випливають із членства України в міжнародних та регіональних організаціях, можуть бути передбачені додаткові заходи щодо обміну інформацією про проекти технічних регламентів і процедур оцінки відповідності з іншими державами.

Стаття 18. Особливості розроблення та прийняття технічних регламентів і процедур оцінки відповідності за невідкладних обставин

1. У разі виникнення або загрози виникнення невідкладних проблем у сфері захисту життя чи здоров'я людей, тварин або рослин, охорони довкілля чи природних ресурсів або національної безпеки, які вимагають термінового прийняття технічного регламенту чи процедури оцінки відповідності, відповідний центральний орган виконавчої влади має право не виконувати всіх або окремих

ЗАКІНЧЕННЯ НА 14–18-Й СТОР.

обов'язків, що встановлені частиною третьою статті 17 цього Закону, за умови, що після прийняття зазначеного технічного регламенту чи процедури оцінки відповідності цей орган повинен:

не пізніше п'яти робочих днів з дня офіційного опублікування технічного регламенту чи процедури оцінки відповідності, прийнятих за невідкладних обставин, надати державам - членам СОТ повідомлення про відповідний технічний регламент чи процедуру оцінки відповідності за формою, в обсязі та порядку, визначених правилами СОТ;

за запитами компетентних органів держав - членів СОТ надавати їм копії тексту технічного регламенту чи процедури оцінки відповідності, прийнятих за невідкладних обставин;

надати можливість компетентним органам держав - членів СОТ подати письмові коментарі до технічного регламенту чи процедури оцінки відповідності, прийнятих за невідкладних обставин, обговорити такі коментарі за їх запитами та взяти до уваги ці письмові коментарі і результати їх обговорення.

Повідомлення та інші документи, визначені цією частиною, надаються відповідними центральними органами виконавчої влади через центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері економічного розвитку, відповідно до вимог статті 22 цього Закону.

2. Наявність чи відсутність невідкладних обставин, які визначені частиною першою цієї статті, встановлюється у відповідному висновку центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері технічного регулювання. Зазначений висновок готується за результатами розгляду письмового обґрунтування наявності невідкладних обставин, поданого відповідним центральним органом виконавчої влади, та надається цьому органу в установленому порядку.

3. Строк подання компетентними органами держав - членів СОТ письмових коментарів до технічного регламенту або процедури оцінки відповідності, прийнятих за невідкладних обставин, не може бути меншим ніж 60 днів з дня розповсюдження Секретаріатом СОТ повідомлення про відповідний технічний регламент чи процедуру оцінки відповідності серед зазначених держав.

Строк подання заінтересованими сторонами письмових коментарів до розробленого за невідкладних обставин проекту технічного регламенту чи процедури оцінки відповідності, який встановлений частиною п'ятою статті 17 цього Закону, може бути скорочений, але не може бути меншим, ніж мінімальний строк, передбачений Законом України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності».

4. Відповідні центральні органи виконавчої влади повідомляють державам - членам СОТ про стандарти, обов'язковість застосування яких установлена технічними регламентами та які мають інші визначені цим Законом ознаки технічного регламенту, одночасно з повідомленням про технічні регламенти, прийняті за невідкладних обставин, якими встановлюється обов'язковість застосування таких стандартів. Надання повідомлень та інших документів стосовно зазначених стандартів та їх обговорення здійснюються в порядку, визначеному частиною першою та абзацом першим частини третьої цієї статті.

5. Відповідний центральний орган виконавчої влади за результатами розгляду письмових коментарів компетентних органів держав - членів СОТ переглядає технічний регламент чи процедуру оцінки відповідності, прийняті за невідкладних обставин, у строк, визначений частиною третьою статті 20 цього Закону.

Стаття 19. Особливості опублікування технічних регламентів і процедур оцінки відповідності та набрання ними чинності

1. Усі нормативно-правові акти, якими затверджуються технічні регламенти і процедури оцінки відповідності, та нормативно-правові акти про внесення змін до зазначених нормативно-правових актів чи затверджених ними технічних регламентів і процедур оцінки відповідності або про визнання зазначених нормативно-правових актів такими, що втратили чинність, чи їх скасування підлягають опублікуванню в інформаційному бюлетені «Офіційний вісник України» незалежно від їх опублікування в інших офіційних друкованих виданнях, визначених законодавством.

2. Нормативно-правові акти, якими затверджуються технічні регламенти і процедури оцінки відповідності або вносяться зміни до них, за винятком нормативно-правових актів, прийнятих за невідкладних обставин, що визначені статтею 18 цього Закону, набирають чинності у термін, визначений цими нормативно-правовими актами, але не раніше ніж через шість місяців з дня їх офіційного опублікування, з метою надання суб'єктам господарювання часу для приведення своєї продукції або пов'язаних з нею процесів чи методів виробництва відповідно до нових вимог.

Стаття 20. Перегляд технічних регламентів і процедур оцінки відповідності

1. Відповідні центральні органи виконавчої влади переглядають технічні регламенти та процедури оцінки відповідності, які вони розробили та/або прийняли, на предмет їх відповідності вимогам цього Закону з метою визначення потреби у внесенні змін до них або визнанні їх такими, що втратили чинність.

Перегляд технічних регламентів і процедур оцінки відповідності з інших підстав, ніж ті, що визначені цим Законом, здійснюється відповідно до законодавства.

2. Технічні регламенти переглядаються не рідше ніж один раз на п'ять років з дня:

набрання ними чинності;

набрання чинності змінами до них, які були внесені за результатами попереднього перегляду;

надання відповідними центральними органами виконавчої влади інформації про залишення їх без змін за результатами попереднього перегляду.

У базі даних про технічні регламенти вказуються нормативно-правові акти, якими вносяться зміни до технічних регламентів за результатами їх перегляду, із зазначенням дати набрання чинності цими змінами. Технічні регламенти позначаються в базі даних про технічні регламенти як такі, що за результатами їх перегляду були залишені без змін, із зазначенням дати надання відповідними центральними органами виконавчої влади інформації про це центральному органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері технічного регулювання.

3. Технічні регламенти та процедури оцінки відповідності, які були прийняті за невідкладних обставин, крім строків, визначених частиною другою цієї статті, також переглядаються не пізніше шести місяців з дня їх офіційного опублікування.

4. Технічні регламенти та процедури оцінки відповідності також підлягають перегляду в разі внесення змін до документів, на основі яких згідно з частиною третьою статті 9 та частиною другою статті 14 цього Закону були розроблені такі технічні регламенти і процедури оцінки відповідності, визнання цих документів такими, що втратили чинність, чи їх скасування.

5. Відповідні центральні органи виконавчої влади після завершення перегляду надають центральному органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері технічного регулювання, інформацію про зроблені ними висновки щодо потреби у внесенні змін до технічних регламентів і процедур оцінки відповідності, визнанні їх такими, що втратили чинність, або залишенні їх без змін.

У разі якщо перегляд технічних регламентів і процедур оцінки відповідності з підстав та у строки, що визначені цим Законом, не було проведено, вони переглядаються відповідними центральними органами виконавчої влади за пропозицією центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері технічного регулювання.

Стаття 21. Внесення змін до технічних регламентів і процедур оцінки відповідності

1. Проекти змін до технічних регламентів і процедур оцінки відповідності розробляються та оприлюднюються відповідно до статей 16 - 18 цього Закону.

2. Прийняті зміни до технічних регламентів і процедур оцінки відповідності опубліковуються та набирають чинності відповідно до статті 19 цього Закону.

Розділ V
НАДАННЯ ІНФОРМАЦІЇ ПРО ТЕХНІЧНІ РЕГЛАМЕНТИ, СТАНДАРТИ ТА ПРОЦЕДУРИ ОЦІНКИ ВІДПОВІДНОСТІ

Стаття 22. Обмін інформацією про технічні регламенти, стандарти та процедури оцінки відповідності з державами - членами СОТ

1. Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері економічного розвитку, здійснює функції центру обробки запитів та надання повідомлень у рамках виконання Угоди Світової організації торгівлі про технічні бар'єри у торгівлі, що є додатком до Марракеської угоди про заснування Світової організації торгівлі 1994 року.

2. До повноважень центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері економічного розвитку, щодо надання інформації про технічні регламенти, стандарти та процедури оцінки відповідності належать:

1) надання відповідей і відповідних документів на обґрунтовані запити держав - членів СОТ та заінтересованих сторін у зазначених державах стосовно:

технічних регламентів і національних стандартів, які прийняті або розробляються в Україні;

прийнятих або розроблюваних процедур оцінки відповідності, застосування яких в Україні передбачене технічними регламентами;

членства та участі України, органів виконавчої влади, інших державних органів, органів влади Автономної Республіки Крим, органів місцевого самоврядування та юридичних осіб публічного права в міжнародних і регіональних організаціях стандартизації та системах оцінки відповідності, укладання ними двосторонніх і багатосторонніх договорів (у тому числі міжнародних договорів України) щодо технічних регламентів, стандартів і процедур оцінки відповідності та взаємного визнання результатів оцінки відповідності, а також положень таких систем та договорів;

джерел опублікування повідомлень про оприлюднення проектів технічних регламентів і процедур оцінки відповідності, про оприлюднення програми робіт з національної стандартизації та про проекти національних стандартів або способу одержання відомостей про джерела опублікування зазначених повідомлень;

місцезнаходження інших центрів обробки запитів та надання повідомлень в Україні, якщо буде прийнято рішення про створення кількох центрів;

2) організаційне, методичне та інформаційне забезпечення підготовки та надання відповідними центральними органами виконавчої влади повідомлень і документів, визначених частиною третьою статті 17 та частиною першою статті 18 цього Закону, державам - членам СОТ, а також обговорення коментарів, поданих компетентними органами зазначених держав;

3) організаційне, методичне та інформаційне забезпечення підготовки та подання запитів і коментарів відповідних центральних органів виконавчої влади та інших українських заінтересованих сторін щодо проектів чи прийнятих технічних регламентів і процедур оцінки відповідності, про які держави - члени СОТ надали відповідні повідомлення;

4) інформування відповідних центральних органів виконавчої влади, інших державних органів, українських суб'єктів господарювання про технічні регламенти, стандарти та процедури оцінки відповідності держав - членів СОТ.

3. У разі розроблення, прийняття або застосування технічного регламенту, який може мати істотний вплив на торгівлю з державами - членами СОТ, відповідний центральний орган виконавчої влади на запит держави - члена СОТ роз'яснює необхідність такого технічного регламенту з точки зору принципів розроблення, прийняття та застосування технічних регламентів, установлених Угодою Світової організації торгівлі про технічні бар'єри у торгівлі, що є додатком до Марракеської угоди про заснування Світової організації торгівлі 1994 року.

У разі укладання двосторонніх та багатосторонніх договорів (у тому числі міжнародних договорів України) щодо технічних регламентів, стандартів і процедур оцінки відповідності, які можуть мати істотний вплив на торгівлю держав - членів СОТ, що не є сторонами цього договору, центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері економічного розвитку, надає зазначеним державам повідомлення про такі договори за формою та в порядку, визначеними правилами СОТ.

4. Відповідні центральні органи виконавчої влади повинні надавати центральному органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері економічного розвитку, всі документи та відомості, необхідні для здійснення ним своїх повноважень, визначених частинами другою та третьою цієї статті.

5. Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері економічного розвитку, за запитами держав - членів СОТ повинен надавати їм переклади документів, які стосуються конкретних повідомлень, на одну з робочих мов СОТ або, якщо обсяг документів є великим, переклади стислого викладу зазначених документів на одну з таких мов.

6. Розмір плати за надання згідно з цим Законом копій документів за запитами держав - членів СОТ та заінтересованих сторін у зазначених державах повинен бути однаковим як для українських, так і для іноземних сторін, за винятком фактичної вартості доставки цих документів.

Стаття 23. Систематизація відомостей про технічні регламенти

1. Відомості про прийняття технічних регламентів, їх перегляд, внесення до них змін, визнання їх такими, що втратили чинність, чи їх скасування вносяться до бази даних про технічні регламенти, яка формується та ведеться центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері технічного регулювання.

До бази даних про технічні регламенти вносяться також відомості про стандарти, обов'язковість застосування яких установлена технічними регламентами та які мають інші визначені цим Законом ознаки технічного регламенту.

2. Відомості з бази даних про технічні регламенти розміщуються у систематизованому вигляді на офіційному веб-сайті центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері технічного регулювання, не пізніше п'яти робочих днів з дня офіційного опублікування відповідних нормативно-правових актів або з дня надання відповідними центральними органами виконавчої влади інформації про висновки, зроблені за результатами перегляду.

3. Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері технічного регулювання, стосовно кожного технічного регламенту розміщує на своєму офіційному веб-сайті та постійно оновлює:

перелік національних стандартів, відповідність яким надає презумпцію відповідності продукції, пов'язаних з нею процесів або методів виробництва чи інших об'єктів вимогам технічного регламенту (в разі його затвердження);

методичні рекомендації із застосування технічного регламенту (в разі їх затвердження);

перелік призначених органів (якщо технічним регламентом передбачене застосування процедур оцінки відповідності із залученням призначених органів), а стосовно технічного регламенту щодо обладнання, що працює під тиском, - також перелік визнаних незалежних організацій.

Розділ VI
ОЦІНКА ВІДПОВІДНОСТІ

Стаття 24. Добровільна оцінка відповідності

1. Здійснення добровільної оцінки відповідності не вимагається технічними регламентами.

2. Добровільна оцінка відповідності здійснюється на добровільних засадах, в будь-яких формах, включаючи випробування, декларування відповідності, сертифікацію та інспектування, та на відповідність будь-яким заявленим вимогам.

3. Орган з оцінки відповідності (в тому числі призначений орган чи визнана незалежна організація) залучається до здійснення добровільної оцінки відповідності на умовах, визначених договором між заявником і таким органом.

Стаття 25. Оцінка відповідності вимогам технічних регламентів

1. Оцінка відповідності вимогам технічних регламентів здійснюється у випадках і шляхом застосування процедур оцінки відповідності, які визначені в таких технічних регламентах.

2. Процедури оцінки відповідності вимогам технічних регламентів застосовуються виробниками, а у випадках, в яких згідно з відповідними технічними регламентами обов'язки виробників покладаються на імпортерів або розповсюджувачів, - імпортерами або розповсюджувачами.

Як виняток з положень частини першої цієї статті, частини першої статті 28 і частин першої та третьої статті 30 цього Закону, у випадках та за умов, визначених технічним регламентом щодо прогулянкових суден і квадроциклів, інші, ніж суб'єкти господарювання чи органи з оцінки відповідності, особи також повинні застосовувати процедури оцінки відповідності вимогам зазначеного технічного регламенту, складати декларацію про відповідність та наносити знак відповідності технічним регламентам.

Виробники та інші особи, зазначені в цій частині, застосовують процедури оцінки відповідності вимогам технічних регламентів самостійно, а у випадках, визначених у технічних регламентах чи передбачених ними процедурах оцінки відповідності, - із залученням відповідних органів з оцінки відповідності.

3. У разі якщо це передбачено технічним регламентом чи визначеною ним процедурою оцінки відповідності, уповноважений представник може виконувати від імені виробника та під його відповідальність окремі обов'язки виробника, пов'язані із застосуванням такої процедури оцінки відповідності, за умови визначення цих обов'язків у письмовому дорученні виробника.

4. Для виконання завдань з оцінки відповідності вимогам технічних регламентів у випадках, визначених у відповідних технічних регламентах чи передбачених ними процедурах оцінки відповідності, повинні або можуть бути залучені такі органи з оцінки відповідності:

призначені органи, якими є органи із сертифікації та органи з інспектування, а для виконання окремих завдань з оцінки відповідності будівельних виробів - також випробувальні лабораторії;

визнані незалежні організації - для виконання визначених завдань з оцінки відповідності технології виконання нерознімних з'єднань, персоналу, який виконує нерознімні з'єднання, та/або персоналу, який проводить неруйнівний контроль, згідно з технічним регламентом щодо обладнання, що працює під тиском;

акредитовані випробувальні лабораторії виробників - для виконання визначених завдань з випробувань (контролю) продукції, які визначені у деяких процедурах оцінки відповідності, якщо такими процедурами для виробника передбачений вибір щодо звернення до власної акредитованої випробувальної лабораторії або до призначеного органу.

5. Встановлення вимог щодо залучення акредитованих органів з оцінки відповідності для застосування процедури внутрішнього контролю виробництва забороняється.

Стаття 26. Визнані незалежні організації

1. Надання статусу визнаних незалежних організацій здійснюється шляхом прийняття органом, що призначає, рішень про призначення визнаних незалежних організацій на здійснення оцінки відповідності технології виконання нерознімних з'єднань, персоналу, який виконує нерознімні з'єднання, та/або персоналу, який проводить неруйнівний контроль, згідно із зазначеним технічним регламентом.

2. Визнані незалежні організації можуть бути призначені на здійснення оцінки відповідності технології виконання нерознімних з'єднань, персоналу, який виконує нерознімні з'єднання, та/або персоналу, який проводить неруйнівний контроль, згідно з технічним регламентом щодо обладнання, яке працює під тиском, за умови, що вони:

1) відповідають таким загальним вимогам до визнаних незалежних організацій:

є юридичними особами - резидентами України незалежно від форми власності;

мають досвід виконання робіт з оцінки відповідності (атестації) технології виконання нерознімних з'єднань, персоналу, який виконує нерознімні з'єднання, та/або персоналу, який проводить неруйнівний контроль, протягом останніх трьох років;

уклали договір обов'язкового страхування професійної відповідальності за шкоду, яку може бути заподіяно третім особам;

2) відповідають спеціальним вимогам до визнаних незалежних організацій, визначеним у технічному регламенті щодо обладнання, що працює під тиском, а в разі якщо такі вимоги не визначені у зазначеному технічному регламенті - спеціальним вимогам до призначених органів, установленим Кабінетом Міністрів України.

3. Визнаним незалежним організаціям не присвоюються ідентифікаційні номери.

4. Визнані незалежні організації можуть бути призначеними органами.

5. До визнаних незалежних організацій застосовуються положення статей 33, 34, статті 35 (крім частини першої, пунктів 6 і 7 частини другої, частини п'ятої), статей 36-44 цього Закону.

Стаття 27. Акредитовані випробувальні лабораторії виробників

1. Акредитована випробувальна лабораторія виробника може бути використана для здійснення діяльності з оцінки відповідності для підприємства, частиною якого вона є, з метою виконання окремих процедур оцінки відповідності, визначених у відповідних технічних регламентах. Така випробувальна лабораторія повинна бути окремою та визначеною частиною підприємства та не повинна брати участі в розробленні, виробництві, постачанні, встановленні, використанні або обслуговуванні продукції, яку вона оцінює.

2. Акредитована випробувальна лабораторія виробника повинна відповідати таким вимогам:

бути акредитованою національним органом України з акредитації або національним органом з акредитації іншої держави;

випробувальна лабораторія та її персонал повинні мати визначене місце в організаційній структурі та використовувати такі методи звітування в межах підприємства, частиною якого є зазначена випробувальна лабораторія, які забезпечують їх неупередженість і демонструють цю неупередженість відповідному національному органу з акредитації;

випробувальна лабораторія та її персонал не повинні бути відповідальними за розроблення, виготовлення, постачання, встановлення, експлуатацію або обслуговування продукції, яку вони оцінюють, та не повинні займатися будь-якою діяльністю, яка могла б суперечити незалежності їх суджень або їх доброчесності стосовно їх діяльності з оцінки відповідності;

випробувальна лабораторія повинна надавати свої послуги виключно підприємству, частиною якого вона є.

3. Акредитована випробувальна лабораторія виробника не підлягає призначенню. Підприємство, частиною якого є акредитована випробувальна лабораторія виробника, або національний орган України з акредитації повинні надавати органу, що призначає, за його запитом інформацію стосовно акредитації відповідної випробувальної лабораторії.

Стаття 28. Декларування відповідності вимогам технічних регламентів

1. У випадках, визначених у технічних регламентах, якими передбачене застосування процедур оцінки відповідності, виробник або уповноважений представник (від імені та під відповідальність виробника) повинен складати декларацію про відповідність.

2. У декларації про відповідність заявляється про те, що виконання вимог, які застосовуються до продукції та визначені у відповідних технічних регламентах, було доведено.

3. Декларація про відповідність складається згідно з вимогами до її змісту, примірною структурою чи формою, що встановлюються відповідними технічними регламентами.

4. У разі якщо на певний вид продукції поширюється дія кількох технічних регламентів, що вимагають складання декларації про відповідність, повинна бути складена єдина декларація про відповідність стосовно всіх таких технічних регламентів, якщо це передбачено відповідними технічними регламентами. В такій декларації про відповідність повинні бути зазначені відповідні технічні регламенти, включаючи відомості про їх офіційне опублікування.

Єдина декларація про відповідність може мати форму досьє, яке складається з відповідних окремих декларацій про відповідність.

5. У випадках та відповідно до вимог, визначених у певних технічних регламентах, продукція при наданні на ринку або введенні в експлуатацію (експлуатації) повинна супроводжуватися декларацією про відповідність, її копією чи спрощеною декларацією про відповідність.

6. Декларація про відповідність повинна бути складена державною мовою, а в разі якщо вона була складена іншою мовою - перекладена на державну мову.

Якщо технічним регламентом вимагається супроводження продукції при наданні на ринку або введенні в експлуатацію (експлуатації) декларацією про відповідність, її копією чи спрощеною декларацією про відповідність, така декларація повинна бути складена або перекладена згідно з вимогами закону про порядок застосування мов.

Окремими технічними регламентами можуть бути встановлені вимоги щодо додаткового застосування в декларації про відповідність або її копії інших мов.

7. Виробник шляхом складання декларації про відповідність бере на себе відповідальність за відповідність продукції вимогам, визначеним у відповідних технічних регламентах.

8. Технічними регламентами, якими передбачене застосування процедур оцінки відповідності, можуть передбачатися інші, крім складення декларації про відповідність, випадки декларування відповідності вимогам технічних регламентів.

Стаття 29. Знак відповідності технічним регламентам

1. У випадках, визначених у технічних регламентах, які передбачають застосування процедур оцінки відповідності, на продукцію та/або на інші об'єкти, що визначені такими технічними регламентами (табличку з технічними даними, пакування, супровідні документи тощо), повинен наноситися знак відповідності технічним регламентам.

Нанесенням знака відповідності технічним регламентам на продукцію вважається також нанесення цього знака на будь-який інший, ніж сама продукція, об'єкт, який визначений у відповідному технічному регламенті.

2. Форма та опис знака відповідності технічним регламентам встановлюються Кабінетом Міністрів України.

Певними технічними регламентами може бути передбачено застосування знака відповідності технічним регламентам, що має іншу форму, ніж та, що встановлюється Кабінетом Міністрів України. У цих випадках форма знака відповідності технічним регламентам встановлюється відповідними технічними регламентами.

3. Знак відповідності технічним регламентам застосовується згідно із загальними принципами маркування зазначеним знаком, установленими статтею 30 цього Закону, у разі якщо в технічних регламентах міститься посилання на такі загальні принципи маркування. У певних технічних регламентах можуть бути встановлені додаткові загальні принципи маркування знаком відповідності технічним регламентам.

4. Правила та умови нанесення знака відповідності технічним регламентам встановлюються технічними регламентами, якими передбачене його нанесення, а в разі якщо такі правила та умови не встановлені певними технічними регламентами, - Кабінетом Міністрів України.

5. У разі якщо це передбачено технічним регламентом, до знака відповідності технічним регламентам додається ідентифікаційний номер залученого призначеного органу, який наноситься згідно з вимогами відповідного технічного регламенту.

6. У випадках, визначених у технічних регламентах щодо морського обладнання та пересувного обладнання, що працює під тиском, на відповідну продукцію та/або на інші об'єкти, що визначені такими технічними регламентами, замість знака відповідності технічним регламентам повинні наноситися інші знаки відповідності, форма, загальні принципи маркування і правила та умови нанесення яких встановлюються відповідними технічними регламентами.

Стаття 30. Загальні принципи маркування знаком відповідності технічним регламентам

1. Знак відповідності технічним регламентам повинен наноситися лише виробником або його уповноваженим представником.

2. Знак відповідності технічним регламентам повинен наноситися лише на продукцію, для якої його нанесення передбачене конкретними технічними регламентами, та не повинен наноситися на будь-яку іншу продукцію.

3. Виробник шляхом нанесення знака відповідності технічним регламентам ним самим або його уповноваженим представником вказує на те, що він бере на себе відповідальність за відповідність продукції всім вимогам, які застосовуються до зазначеної продукції та визначені у відповідних технічних регламентах, якими передбачене нанесення знака відповідності технічним регламентам.

4. Знак відповідності технічним регламентам повинен бути єдиним маркуванням, що засвідчує відповідність продукції вимогам, які застосовуються до зазначеної продукції та визначені у відповідних технічних регламентах, якими передбачене нанесення знака відповідності технічним регламентам.

5. Нанесення на продукцію інших маркувань, знаків або написів, які можуть вводити в оману третіх осіб щодо значення чи форми знака відповідності технічним регламентам, забороняється. Будь-яке інше маркування може бути нанесене на продукцію за умови, що це не вплине негативно на видимість, розбірливість та значення знака відповідності технічним регламентам.

Стаття 31. Визначення вартості робіт з оцінки відповідності

1. Вартість робіт з оцінки відповідності вимогам технічних регламентів, що виконуються призначеними органами та визнаними незалежними організаціями, визначається згідно з правилами, які встановлюються Кабінетом Міністрів України.

2. Вартість робіт з добровільної оцінки відповідності визначається на договірних засадах.

Розділ VII
ПРИЗНАЧЕНІ ОРГАНИ

Стаття 32. Вимоги до призначених органів

1. Органи з оцінки відповідності можуть бути призначені для виконання ними як третіми сторонами певних завдань з оцінки відповідності згідно з відповідними технічними регламентами за умови, що вони:

1) відповідають таким загальним вимогам до призначених органів:

є юридичними особами - резидентами України незалежно від форми власності;

мають досвід виконання робіт з оцінки відповідності продукції протягом останніх трьох років;

мають власні акредитовані випробувальні лабораторії для проведення принаймні деяких видів випробувань продукції в межах сфери призначення та уклали угоди з іншими акредитованими випробувальними лабораторіями для проведення видів випробувань продукції в межах сфери призначення, які не проводяться їх власними лабораторіями;

уклали договір обов'язкового страхування професійної відповідальності за шкоду, яку може бути заподіяно третім особам;

2) відповідають спеціальним вимогам до призначених органів, визначеним у відповідних технічних регламентах, якими передбачене застосування процедур оцінки відповідності із залученням призначених органів, а в разі якщо такі вимоги не визначені в певних технічних регламентах, — спеціальним вимогам до призначених органів, установленим Кабінетом Міністрів України.

Стаття 33. Презумпція відповідності органу з оцінки відповідності спеціальним вимогам до призначених органів

1. Доведення органом з оцінки відповідності своєї відповідності критеріям, установленим відповідними національними стандартами, перелік яких затверджений центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері технічного регулювання, або частинами цих стандартів, надає такому органу з оцінки відповідності презумпцію відповідності спеціальним вимогам до призначених органів у тій мірі, в якій національні стандарти, що застосовуються, охоплюють зазначені вимоги.

2. До переліку національних стандартів, визначеного частиною першою цієї статті, включаються лише національні стандарти, що є ідентичними відповідним гармонізованим європейським стандартам.

Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері технічного регулювання, формує перелік національних стандартів, відповідність яким надає презумпцію відповідності органів з оцінки відповідності спеціальним вимогам до призначених органів, в порядку, встановленому частинами четвертою, п'ятою та абзацом другим частини шостої статті 11 цього Закону.

Зазначений перелік національних стандартів оновлюється в разі потреби шляхом його затвердження.

Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері технічного регулювання, розміщує затверджений ним перелік національних стандартів, відповідність яким надає презумпцію відповідності органів з оцінки відповідності спеціальним вимогам до призначених органів, на своєму офіційному веб-сайті не пізніше п'яти робочих днів з дня його затвердження.

3. Відповідність органу з оцінки відповідності критеріям, установленим стандартами з переліку національних стандартів, визначеного частиною першою цієї статті, може бути доведена виключно шляхом акредитації такого органу національним органом України з акредитації, а в разі якщо національний орган України з акредитації не здійснює акредитацію стосовно відповідних видів діяльності з оцінки відповідності, - національним органом з акредитації іншої держави.

Стаття 34. Залучення призначеними органами субпідрядників та дочірніх підприємств до виконання робіт з оцінки відповідності

1. У разі якщо призначений орган залучає до виконання певних робіт, пов'язаних з оцінкою відповідності, субпідрядника або дочірнє підприємство, він повинен пересвідчитися у відповідності зазначеного субпідрядника чи дочірнього підприємства спеціальним вимогам до призначених органів та повідомити про це орган, що призначає.

2. Призначені органи несуть повну відповідальність за роботи, що виконуються субпідрядниками або дочірніми підприємствами, незалежно від їх місцезнаходження.

3. Субпідрядник або дочірнє підприємство можуть бути залучені до виконання робіт з оцінки відповідності лише за згодою замовника.

4. Призначені органи повинні зберігати для надання на запити органу, що призначає, відповідні документи стосовно оцінювання кваліфікації залучених субпідрядників чи дочірніх підприємств і робіт, що виконуються ними згідно з конкретними процедурами оцінки відповідності, визначеними у відповідних технічних регламентах.

Стаття 35. Видача або відмова у видачі рішення про призначення органу з оцінки відповідності на здійснення оцінки відповідності вимогам відповідного технічного регламенту, розширення сфери призначення

1. Призначення здійснюється шляхом прийняття органом, що призначає, рішення про призначення органу з оцінки відповідності на здійснення оцінки відповідності вимогам відповідного технічного регламенту (далі - рішення про призначення).

2. Претендент на призначення подає органу, що призначає, заяву на призначення згідно з формою, встановленою Кабінетом Міністрів України.

До заяви на призначення додаються:

1) опис сфери призначення згідно з відповідним технічним регламентом, стосовно якої претендент на призначення заявляє про свою компетентність. Зазначений опис складається згідно з формою, встановленою Кабінетом Міністрів України, та підписується претендентом на призначення. В описі зазначаються:

види продукції із зазначенням категорій та/або груп продукції (якщо вони визначені в технічному регламенті) чи інших деталізованих визначень продукції;

процедури оцінки відповідності з посиланням на положення технічного регламенту чи додатки до нього, в яких визначені ці процедури;

додаткові відомості щодо сфери призначення, якщо це вимагається технічним регламентом;

2) засвідчена претендентом на призначення копія атестата про акредитацію, що засвідчує відповідність претендента на призначення спеціальним вимогам до призначених органів. Сфера акредитації претендента на призначення повинна охоплювати процедури оцінки відповідності та види продукції, стосовно яких він заявляє про свою компетентність;

3) нотаріально засвідчена копія статуту (положення) відповідної юридичної особи;

4) довідка про досвід виконання робіт з оцінки відповідності продукції за останні три роки, підписана претендентом на призначення;

5) відомості про кваліфікацію персоналу органу з оцінки відповідності, підписані претендентом на призначення;

6) довідка з інформацією про власні акредитовані випробувальні лабораторії претендента на призначення для проведення випробувань продукції в межах сфери призначення, стосовно якої він заявляє про свою компетентність, підписана претендентом на призначення;

7) нотаріально засвідчені копії угод, укладених претендентом на призначення з іншими акредитованими випробувальними лабораторіями для проведення видів випробувань у межах сфери призначення, які не проводяться власними лабораторіями претендента на призначення;

8) нотаріально засвідчена копія договору про обов'язкове страхування професійної відповідальності за шкоду, яку може бути заподіяно третім особам.

3. Орган, що призначає:

проводить аналіз поданого претендентом на призначення пакета документів та перевіряє повноту відомостей;

надсилає копії заяви на призначення та пакета документів, що додаються до неї, відповідному центральному органу виконавчої влади для проведення ним оцінювання претендента на призначення.

Відповідний центральний орган виконавчої влади проводить оцінювання претендента на призначення та готує пропозиції щодо його призначення чи відмови в призначенні протягом 50 днів з дня одержання цим органом копії заяви на призначення та пакета документів, що додаються до неї.

Орган, що призначає, видає рішення про призначення або в разі відмови в призначенні надсилає претенденту на призначення письмове повідомлення про відмову у видачі рішення про призначення із зазначенням підстав для такої відмови.

Рішення про призначення складається у двох примірниках, один з яких видається призначеному органу, а другий зберігається в органі, що призначає. Копія рішення про призначення чи письмового повідомлення про відмову у видачі рішення про призначення надсилається відповідному центральному органу виконавчої влади.

4. Строк видачі рішення про призначення або надсилання претенденту на призначення письмового повідомлення про відмову у видачі рішення про призначення не може бути більшим ніж 90 днів з дня одержання органом, що призначає, заяви на призначення та пакета документів, що додаються до неї.

5. Орган, що призначає, присвоює призначеним органам ідентифікаційні номери.

Кожному призначеному органу присвоюється лише один ідентифікаційний номер незалежно від того, чи був цей орган призначений згідно з кількома технічними регламентами.

6. У рішенні про призначення зазначаються:

1) найменування та місцезнаходження призначеного органу;

2) ідентифікаційний номер призначеного органу;

3) сфера призначення згідно з відповідним технічним регламентом:

види продукції із зазначенням категорій та/або груп продукції (якщо вони визначені в технічному регламенті) чи інших деталізованих визначень продукції;

процедури оцінки відповідності з посиланням на положення технічного регламенту чи додатки до нього, в яких визначені ці процедури;

додаткові відомості щодо сфери призначення, якщо це вимагається технічним регламентом.

7. Рішення про призначення видається на необмежений строк.

8. Підставами для відмови у видачі рішення про призначення є:

подання претендентом на призначення неповного пакета документів, необхідних для призначення;

виявлення в документах, поданих претендентом на призначення, недостовірних відомостей;

невідповідність претендента на призначення вимогам до призначених органів.

У разі усунення претендентом на призначення причин, що стали підставою для відмови у видачі рішення про призначення, видача рішення про призначення або надсилання письмового повідомлення про відмову у видачі рішення про призначення здійснюється в порядку та строки, встановлені частинами другою - четвертою цієї статті.

У разі якщо підставою для відмови у видачі рішення про призначення є виявлення в документах, поданих претендентом на призначення, недостовірних відомостей, заява на призначення може бути повторно подана не раніше ніж через рік після прийняття рішення про відмову у видачі рішення про призначення.

9. Розширення сфери призначення згідно з технічним регламентом, стосовно якого орган з оцінки відповідності було призначено раніше, здійснюється в порядку та строки, встановлені цією статтею для видачі рішення про призначення, з видачею призначеному органу примірника рішення про призначення із внесеними змінами, що пов'язані з розширенням сфери призначення.

Стаття 36. Переоформлення та видача дубліката рішення про призначення

1. Підстави для переоформлення та видачі дубліката рішення про призначення встановлюються Законом України «Про дозвільну систему у сфері господарської діяльності».

2. Орган, що призначає, протягом 15 робочих днів з дня одержання заяви про переоформлення рішення про призначення та оригіналу рішення, що додається до заяви, повинен видати призначеному органу переоформлене на новому бланку рішення про призначення з урахуванням змін, зазначених у заяві про його переоформлення.

3. Орган, що призначає, протягом 15 робочих днів з дня одержання заяви про видачу дубліката рішення про призначення повинен видати призначеному органу дублікат рішення про призначення замість втраченого або пошкодженого.

Стаття 37. Обмеження сфери призначення, тимчасове припинення і поновлення дії та анулювання рішення про призначення

1. Якщо за результатами моніторингу призначених органів встановлено, що призначений орган не відповідає вимогам до призначених органів або не виконує своїх обов'язків, визначених цим Законом та відповідними технічними регламентами, згідно з якими його призначено, орган, що призначає, звертається у порядку та строки, встановлені законом, з позовом до адміністративного суду щодо обмеження сфери призначення, тимчасового припинення дії або анулювання рішення про призначення залежно від ступеня невідповідності вимогам чи невиконання обов'язків.

2. Орган, що призначає, приймає рішення про обмеження сфери призначення, тимчасове припинення дії або анулювання рішення про призначення:

у разі звернення призначеного органу з відповідною заявою;

у разі повідомлення національним органом України з акредитації відповідно про обмеження сфери акредитації, тимчасове зупинення дії чи скасування атестата про акредитацію призначеного органу.

Орган, що призначає, анулює рішення про призначення також у разі припинення призначеного органу (злиття, приєднання, поділу, перетворення або ліквідації).

3. Тимчасове припинення дії рішення про призначення може поширюватися як на сферу призначення в цілому, так і на окремі види продукції та процедури оцінки відповідності.

4. Орган, що призначає, приймає рішення про поновлення дії рішення про призначення:

у разі встановлення за результатами моніторингу призначених органів відповідності призначеного органу вимогам до призначених органів або виконання ним своїх обов'язків стосовно видів продукції та процедур оцінки відповідності, щодо яких було прийнято рішення про тимчасове припинення дії рішення про призначення;

у разі повідомлення національним органом України з акредитації про поновлення дії атестата про акредитацію призначеного органу.

5. Орган, що призначає, приймає рішення про обмеження сфери призначення, тимчасове припинення чи поновлення дії або анулювання рішення про призначення протягом 30 днів з дня одержання відповідної заяви, повідомлення, інформації з Єдиного державного реєстру юридичних осіб та фізичних осіб - підприємців, результатів моніторингу призначених органів.

У разі прийняття рішення про обмеження сфери призначення орган, що призначає, видає призначеному органу примірник рішення про призначення із внесеними змінами, що пов'язані з обмеженням сфери призначення.

6. Національний орган України з акредитації невідкладно повідомляє органу, що призначає, та відповідному центральному органу виконавчої влади про обмеження сфери акредитації, тимчасове зупинення чи поновлення дії або скасування атестата про акредитацію призначеного органу.

7. У разі обмеження сфери призначення, тимчасового припинення дії або анулювання рішення про призначення орган, що призначає, за пропозицією відповідного центрального органу виконавчої влади вживає відповідних заходів для того, щоб комплекти документації, пов'язаної з оцінкою відповідності, яка здійснювалася таким органом, в подальшому опрацьовувалися іншим призначеним органом або зберігалися для надання органу, що призначає, відповідному центральному органу виконавчої влади та відповідним органам державного ринкового нагляду за їх запитами.

Стаття 38. Організація діяльності з призначення

1. Орган, що призначає, та відповідні центральні органи виконавчої влади у своїй діяльності з оцінювання претендентів на призначення, їх призначення та моніторингу призначених органів повинні:

забезпечувати запобігання виникненню конфлікту інтересів з органами з оцінки відповідності;

гарантувати об'єктивність та неупередженість своєї діяльності;

забезпечувати прийняття кожного рішення, яке стосується призначення органу з оцінки відповідності, компетентними особами, що є іншими, ніж особи, які провели оцінювання цього органу;

забезпечувати конфіденційність одержаної інформації;

мати у своєму розпорядженні достатню кількість компетентного персоналу для належного виконання своїх завдань.

2. Моніторинг призначених органів здійснюється шляхом:

проведення планових та позапланових перевірок;

розгляду звернень щодо обмеження сфери призначення, тимчасового припинення дії рішень про призначення чи анулювання цих рішень, які надаються органу, що призначає, органами державного ринкового нагляду у випадках, визначених Законом України «Про державний ринковий нагляд і контроль нехарчової продукції»;

аналізу відомостей, які надаються органу, що призначає, призначеними органами відповідно до частин першої і четвертої статті 27, абзаців третього і п'ятого частини першої статті 42 цього Закону.

Моніторинг призначених органів здійснюється відповідно до Закону України «Про основні засади державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності».

3. Посадові особи органу, що призначає, та відповідних центральних органів виконавчої влади, які здійснюють оцінювання претендентів на призначення або моніторинг призначених органів, мають право:

безперешкодно відвідувати, за умови пред'явлення службового посвідчення та посвідчення (направлення) на проведення оцінювання або моніторингу, претендентів на призначення чи призначених органів;

вимагати від претендентів на призначення чи призначених органів надання документів і матеріалів, необхідних для проведення оцінювання або моніторингу, одержувати копії таких документів і матеріалів;

вимагати від посадових осіб претендентів на призначення чи призначених органів надання у погоджений з ними строк усних чи письмових пояснень з питань, що виникають під час проведення оцінювання або моніторингу.

4. Делегування повноважень щодо проведення оцінювання претендентів на призначення, їх призначення та моніторингу призначених органів іншим особам або залучення в будь-який спосіб до цієї діяльності інших осіб, крім посадових осіб органу, що призначає, та відповідних центральних органів виконавчої влади, забороняється.

Стаття 39. Вимоги до порядку призначення

1. Орган, що призначає, повідомляє відповідному центральному органу виконавчої влади та національному органу України з акредитації про призначення, відмову в призначенні, розширення або обмеження сфери призначення, тимчасове припинення чи поновлення дії рішень про призначення або анулювання цих рішень не пізніше п'яти робочих днів з дня прийняття відповідних рішень.

2. Принципи організаційної єдності та мовчазної згоди до порядку призначення не застосовуються.

3. Видача, переоформлення та видача дубліката рішення про призначення, розширення та обмеження сфери призначення, тимчасове припинення і поновлення дії рішення про призначення та анулювання цього рішення здійснюються на безоплатній основі.

4. Спори з питань призначення вирішуються в судовому порядку.

5. Порядок видачі або відмови у видачі рішення про призначення, його переоформлення та видачі його дубліката, розширення та обмеження сфери призначення, тимчасового припинення і поновлення дії рішення про призначення та анулювання цього рішення встановлюється Кабінетом Міністрів України.

Стаття 40. Оприлюднення інформації про призначені органи

1. Орган, що призначає, розміщує на своєму офіційному веб-сайті рішення про призначення, розширення та обмеження сфери призначення, тимчасове припинення і поновлення дії рішень про призначення та анулювання цих рішень не пізніше п'яти робочих днів з дня прийняття відповідних рішень.

2. Відомості про призначені органи вносяться до реєстру призначених органів, який формується та ведеться органом, що призначає.

3. Орган, що призначає, розміщує на своєму офіційному веб-сайті та постійно оновлює переліки призначених органів стосовно кожного технічного регламенту, яким передбачене застосування процедур оцінки відповідності із залученням призначених органів.

У переліках призначених органів зазначаються їх найменування та місцезнаходження, присвоєні їм ідентифікаційні номери та сфери їх призначення.

Стаття 41. Обов'язки призначених органів стосовно їх діяльності

1. Призначені органи повинні проводити оцінки відповідності згідно з процедурами оцінки відповідності, визначеними у відповідних технічних регламентах.

2. Оцінки відповідності повинні проводитися у пропорційний спосіб, без покладання зайвого навантаження на суб'єктів господарювання. Призначені органи повинні здійснювати свою діяльність з належним урахуванням величини підприємства, що замовляє роботи з оцінки відповідності, галузі, в якій воно діє, його структури, ступеня складності технології виробництва відповідної продукції та масового чи серійного характеру виробничого процесу.

При цьому призначені органи повинні дотримуватися ступеня вимогливості та рівня захисту, що є необхідними для відповідності продукції вимогам відповідного технічного регламенту.

3. У разі якщо призначений орган вважає, що виробником не були виконані вимоги, визначені в технічному регламенті, відповідних стандартах з переліку національних стандартів, відповідність яким надає презумпцію відповідності продукції, пов'язаних з нею процесів або методів виробництва чи інших об'єктів вимогам технічного регламенту, чи технічних специфікаціях, зазначений орган повинен вимагати від виробника вжиття відповідних коригувальних заходів та не видавати документ про відповідність.

4. У разі якщо під час проведення моніторингу відповідності після видачі документа про відповідність призначений орган виявить, що продукція вже не відповідає вимогам, зазначений орган повинен вимагати від виробника вжиття відповідних коригувальних заходів і в разі необхідності призупинити або скасувати документ про відповідність.

5. У разі якщо коригувальних заходів не було вжито або вони не дали необхідних результатів, призначений орган залежно від обставин повинен обмежити сферу, призупинити або скасувати будь-які документи про відповідність.

6. Технічними регламентами та визначеними у них процедурами оцінки відповідності можуть бути встановлені додаткові обов'язки призначених органів стосовно їх діяльності.

Стаття 42. Обов'язки призначених органів стосовно надання інформації

1. Призначені органи повинні інформувати орган, що призначає, про:

будь-які відмови у видачі, обмеження сфери, призупинення або скасування документів про відповідність;

будь-які обставини, що впливають на сферу та умови призначення цих органів;

будь-які запити щодо надання інформації стосовно діяльності з оцінки відповідності, одержані ними від органів державного ринкового нагляду.

На запит органу, що призначає, призначені органи також повинні інформувати його про діяльність з оцінки відповідності, здійснену в межах сфери їх призначення, та будь-яку іншу здійснену діяльність, включаючи транскордонну діяльність та роботи за договорами субпідряду.

2. Призначені органи повинні надавати іншим органам з оцінки відповідності, які призначені згідно з тим же технічним регламентом та здійснюють подібну діяльність з оцінки відповідності, що охоплює таку саму продукцію, відповідну інформацію з питань, які стосуються негативних результатів оцінки відповідності, а на запит - також позитивних результатів оцінки відповідності.

3. Технічними регламентами та визначеними у них процедурами оцінки відповідності можуть бути встановлені додаткові обов'язки призначених органів стосовно надання інформації.

4. Інформація, зазначена в частинах першій - третій цієї статті, надається призначеними органами не пізніше п'яти робочих днів з дня прийняття ними відповідних рішень, виникнення обставин або одержання запитів, якщо у відповідних технічних регламентах чи процедурах оцінки відповідності не визначено інший строк надання інформації або не зазначено, що певна інформація надається періодично.

5. Орган, що призначає, накопичує, систематизує та зберігає інформацію, одержану ним від призначених органів, шляхом формування та ведення відповідних баз даних.

Порядок формування та ведення відповідних баз даних, одержаних органом, що призначає, від призначених органів, визначається центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері технічного регулювання.

Стаття 43. Розгляд апеляцій на рішення призначених органів

1. Особа, яка надає об'єкт оцінки відповідності, має право подати призначеному органу апеляцію з вимогою переглянути будь-яке рішення, прийняте цим органом стосовно об'єкта оцінки відповідності.

2. Призначений орган розглядає апеляцію згідно з положеннями національних стандартів, що стосуються розгляду апеляцій органами з оцінки відповідності.

3. У разі незгоди заявника з рішенням призначеного органу, прийнятим за результатами розгляду апеляції, це рішення може бути оскаржене шляхом подання апеляції апеляційній комісії, утвореній центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері технічного регулювання (далі - апеляційна комісія).

4. Подання апеляції призначеному органу та апеляційній комісії не обмежує права заявника на звернення до суду.

Рішення апеляційної комісії може бути оскаржене в судовому порядку.

5. Витрати на подання апеляції та проведення повторної оцінки відповідності здійснюються за рахунок заявника. У разі якщо результати повторної оцінки відповідності відрізняються від результатів попередньої, зазначені витрати заявника відшкодовуються призначеним органом, який одержав недостовірні результати попередньої оцінки відповідності.

6. Положення про апеляційну комісію, її склад та порядок розгляду нею апеляцій затверджує центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері технічного регулювання.

Стаття 44. Координація призначених органів

1. У разі якщо це передбачено певним технічним регламентом, відповідна координація та співпраця між органами з оцінки відповідності, призначеними згідно із зазначеним технічним регламентом, впроваджуються та належним чином функціонують у формі секторальної або міжсекторальної групи чи груп призначених органів.

2. Призначені органи беруть участь у роботі секторальної або міжсекторальної групи чи груп призначених органів безпосередньо або через визначених представників.

3. Орган, що призначає, утворює та ліквідовує секторальні (міжсекторальні) групи призначених органів, а також визначає технічні регламенти та/або передбачені ними процедури оцінки відповідності, що належать до сфери відповідальності зазначених груп.

4. Секторальні (міжсекторальні) групи призначених органів мають право розробляти та ухвалювати документи, спрямовані на забезпечення узгодженості в технічному застосуванні призначеними органами процедур оцінки відповідності вимогам технічних регламентів, що належать до сфери відповідальності зазначених груп. Призначені органи повинні застосовувати такі документи як загальні настанови.

Розділ VIII
ВИЗНАННЯ РЕЗУЛЬТАТІВ ОЦІНКИ ВІДПОВІДНОСТІ

Стаття 45. Визнання результатів оцінки відповідності, проведеної за межами України

1. Результати оцінки відповідності вимогам технічних регламентів, проведеної в іншій державі, приймаються і визнаються в Україні, якщо застосовані в цій державі процедури оцінки відповідності (навіть якщо вони відрізняються від українських процедур) забезпечують такий самий рівень відповідності вимогам відповідних технічних регламентів, як і українські процедури оцінки відповідності.

2. Документи про відповідність вимогам технічних регламентів, видані за результатами оцінки відповідності, проведеної в іншій державі, приймаються у разі, якщо між Україною та іншою державою укладено міжнародний договір України про взаємне визнання результатів робіт з оцінки відповідності.

3. Призначені органи мають право визнавати результати оцінки відповідності вимогам технічних регламентів, проведеної іноземними акредитованими органами з оцінки відповідності, на підставі договорів з такими органами з оцінки відповідності, за умови якщо:

національні органи з акредитації, які акредитують органи з оцінки відповідності як в Україні, так і в іншій державі, є членами міжнародної або регіональної організації з акредитації та/або уклали угоду про взаємне визнання з такою організацією стосовно відповідних видів діяльності з оцінки відповідності;

призначений орган на підставі документа про відповідність, виданого іноземним органом з оцінки відповідності, застосовує процедуру оцінки відповідності або її частину та видає документ про відповідність, передбачений цією процедурою, під свою відповідальність.

4. Документи про відповідність, видані за результатами добровільної оцінки відповідності, визнаються згідно з правилами, визначеними українським та іноземним органами з оцінки відповідності, які домовляються про таке визнання, або згідно з правилами міжнародних чи регіональних систем оцінки відповідності, членами яких є український та іноземний органи з оцінки відповідності.

Розділ IX
КОНТРОЛЬ ТА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ

Стаття 46. Контроль за додержанням законодавства про технічні регламенти та оцінку відповідності

1. Контроль відповідності продукції вимогам технічних регламентів здійснюється шляхом державного ринкового нагляду і контролю нехарчової продукції, а в разі якщо певні види продукції, на які поширюється дія технічних регламентів, не підлягають державному ринковому нагляду і контролю нехарчової продукції, - шляхом здійснення інших видів державного нагляду (контролю) відповідно до закону.

2. Орган, що призначає, із залученням відповідних центральних органів виконавчої влади проводить моніторинг призначених органів і визнаних незалежних організацій відповідно до цього Закону.

Стаття 47. Відповідальність за порушення законодавства про технічні регламенти та оцінку відповідності

1. Особи, винні в порушенні законодавства про технічні регламенти та оцінку відповідності, притягуються до відповідальності згідно із законом.

Розділ X
ПРИКІНЦЕВІ ТА ПЕРЕХІДНІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Цей Закон набирає чинності через рік з дня його опублікування, крім:

підпунктів 2, 4, 5, 7-12, 15, 16 і 21 пункту 3 та пункту 10 цього розділу, які набирають чинності з дня, наступного за днем опублікування цього Закону;

підпункту 14 пункту 3 цього розділу, який набирає чинності з 1 липня 2015 року;

підпункту 3 та підпункту «д» підпункту 22 пункту 3 цього розділу, які набирають чинності з 21 вересня 2015 року;

абзацу третього підпункту «ж» підпункту 22 пункту 3 цього розділу, який набирає чинності з 1 січня 2016 року;

абзаців другого та третього підпункту 13 та підпункту 20 пункту 3 цього розділу, які набирають чинності одночасно з набранням чинності Законом України «Про метрологію та метрологічну діяльність» (Відомості Верховної Ради України, 2014 р., № 30, ст. 1008).

2. Визнати такими, що втратили чинність:

Закон України «Про підтвердження відповідності» (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 32, ст. 169; 2005 р., № 2, ст. 33; 2006 р., № 12, ст. 101; 2009 р., № 24, ст. 297; 2012 р., № 36, ст. 420; 2013 р., № 38, ст. 500; 2014 р., № 4, ст. 61, № 30, ст. 1008);

Закон України «Про технічні регламенти та процедури оцінки відповідності» (Відомості Верховної Ради України, 2006 р., № 12, ст. 101; 2007 р., № 35, ст. 488; 2008 р., № 23, ст. 218; 2009 р., № 24, ст. 297; 2011 р., № 21, ст. 144; 2012 р., № 36, ст. 420; 2013 р., № 38, ст. 500; 2014 р., № 4, ст. 61, № 31, ст. 1058).

3. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1) у Кодексі України про адміністративні правопорушення (Відомості Верховної Ради УРСР, 1984 р., додаток до № 51, ст. 1122):

а) статті 169 та 170^1 виключити;

б) статті 172^1 і 188^9 викласти в такій редакції:

«Стаття 172^1. Порушення процедур оцінки відповідності

Порушення призначеними органами з оцінки відповідності чи визнаними незалежними організаціями процедур оцінки відповідності вимогам технічних регламентів; порушення органами з сертифікації, призначеними в державній системі сертифікації, правил і порядку обов'язкової сертифікації продукції -

тягнуть за собою накладення штрафу на посадових осіб від двадцяти до п'ятдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян»;

«Стаття 188^9. Невиконання законних вимог посадових осіб центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері стандартизації, метрології та метрологічної діяльності і технічного регулювання

Невиконання законних вимог посадових осіб центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері стандартизації, метрології та метрологічної діяльності і технічного регулювання, щодо усунення порушень законодавства про стандартизацію, метрологію та метрологічну діяльність, технічні регламенти та оцінку відповідності і сертифікацію продукції в державній системі сертифікації або створення перешкод для виконання покладених на них обов'язків -

тягне за собою накладення штрафу на посадових осіб від двадцяти до п'ятдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Ті самі дії, вчинені повторно протягом року після накладення адміністративного стягнення, -

тягнуть за собою накладення штрафу на посадових осіб від п'ятдесяти до ста неоподатковуваних мінімумів доходів громадян»;

в) у частині першій статті 244^4 слова та цифри «стаття 170^1 - щодо правопорушень під час реалізації товарів, виконання робіт, надання послуг громадянам-споживачам» виключити;

г) статтю 244^7 викласти в такій редакції:

«Стаття 244^7. Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері стандартизації, метрології та метрологічної діяльності і технічного регулювання

Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері стандартизації, метрології та метрологічної діяльності і технічного регулювання, розглядає справи про адміністративні правопорушення, передбачені статтями 172^1, 188^9 цього Кодексу.

Від імені центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері стандартизації, метрології та метрологічної діяльності і технічного регулювання, розглядати справи про адміністративні правопорушення і накладати адміністративні стягнення мають право керівник центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері стандартизації, метрології та метрологічної діяльності і технічного регулювання, його заступники, а також інші уповноважені керівником посадові особи цього органу»;

2) статтю 46 Кодексу цивільного захисту України (Відомості Верховної Ради України, 2013 р., № 34-35, ст. 458) викласти в такій редакції:

«Стаття 46. Оцінка відповідності у сфері цивільного захисту

1. Оцінка відповідності у сфері цивільного захисту здійснюється у випадках та порядку, визначених законодавством»;

3) у Законі України «Про захист прав споживачів» (Відомості Верховної Ради України, 2006 р., № 7, ст. 84 із наступними змінами):

а) у частині третій статті 6:

в абзаці першому слова «нормативними документами» замінити словами «нормативно-правовими актами, в тому числі технічними регламентами»;

абзаци другий та третій виключити;

б) частину четверту статті 14 викласти в такій редакції:

«4. Продукція, щодо якої нормативно-правовими актами, в тому числі технічними регламентами, встановлені вимоги стосовно безпеки для життя, здоров'я та майна споживачів і навколишнього природного середовища, повинна вводитися в обіг та реалізовуватися з додержанням зазначених вимог»;

в) у частині першій статті 15:

абзац сімнадцятий після слів «підлягає обов'язковій сертифікації» доповнити словами «в державній системі сертифікації»;

після абзацу вісімнадцятого доповнити новим абзацом такого змісту:

«Нормативно-правовими актами, в тому числі технічними регламентами, можуть бути встановлені додаткові вимоги до змісту інформації про продукцію».

У зв'язку з цим абзац дев'ятнадцятий вважати абзацом двадцятим;

г) у частині першій статті 23:

пункт 2 виключити;

у пункті 3 слово «Україні» замінити словами «державній системі сертифікації»;

у пункті 4 слова «нормативних документів» виключити;

ґ) у частині першій статті 26:

пункт 6 виключити;

у пункті 7:

підпункт «а» виключити;

підпункт «б» викласти в такій редакції:

«б) яка підлягає обов'язковій сертифікації в державній системі сертифікації, але в документах, згідно з якими її передано на реалізацію, відсутні реєстраційні номери сертифіката відповідності або свідоцтва про визнання відповідності»;

підпункт «в» виключити;

у підпункті «а» пункту 8 слова «та нормативних документів» замінити словами «стосовно безпеки для життя, здоров'я та майна споживачів і навколишнього природного середовища»;

4) у Законі України «Про пестициди і агрохімікати» (Відомості Верховної Ради України, 1995 р., № 14, ст. 91; 2004 р., № 26, ст. 362; 2006 р., № 43, ст. 420; 2010 р., № 30, ст. 394):

а) частину шосту статті 8 викласти в такій редакції:

«Машини, призначені для застосування пестицидів і агрохімікатів, на які поширюється дія технічного регламенту щодо машин, не підлягають державним випробуванням, державній реєстрації та перереєстрації»;

б) частину п’яту статті 10 виключити;

в) абзац третій частини другої статті 20 доповнити словами «(крім машин, призначених для застосування пестицидів і агрохімікатів, на які поширюється дія технічного регламенту щодо машин)»;

5) у Законі України «Про туризм» (Відомості Верховної Ради України, 2004 р., № 13, ст. 180; 2012 р., № 40, ст. 477; 2014 р., № 23, ст. 873):

а) в абзаці сьомому частини другої статті 6 слова «і сертифікації» виключити;

б) абзац шостий частини першої статті 10 виключити;

в) у статті 18:

у назві слова «Сертифікація і стандартизація» замінити словом «Стандартизація»;

частини другу - четверту виключити;

г) у статті 19^1:

у пункті 3 частини другої слова «відомості про підтвердження відповідності послуг готелю встановленим вимогам» виключити;

у пункті 3 частини четвертої слова «сертифікатів відповідності» виключити;

ґ) у пункті 3 частини четвертої статті 20 слова «відомості про підтвердження відповідності послуг готелю встановленим вимогам» виключити;

д) абзац третій частини другої статті 24 виключити;

е) в абзаці четвертому частини першої статті 25 слово «сертифікатів» виключити;

є) абзац четвертий частини другої статті 30 виключити;

6) частину першу статті 7 Закону України «Про страхування» (Відомості Верховної Ради України, 2002 р., № 7, ст. 50 із наступними змінами) доповнити пунктом 47 такого змісту:

«47) страхування професійної відповідальності призначених органів з оцінки відповідності та визнаних незалежних організацій за шкоду, яку може бути заподіяно третім особам»;

7) у статті 13 Закону України «Про трубопровідний транспорт» (Відомості Верховної Ради України, 1996 р., № 29, ст. 139; 2006 р., № 22, ст. 184):

у назві слова «та сертифікація» виключити;

у першому реченні частини першої слова «і підлягає обов’язковій сертифікації» виключити;

8) у Законі України «Про акредитацію органів з оцінки відповідності» (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 32, ст. 170; 2009 р., № 24, ст. 297; 2011 р., № 21, ст. 144; 2012 р., № 36, ст. 420; 2014 р., № 4, ст. 61):

а) абзаци шостий, сьомий та дев’ятий статті 1 виключити;

б) статтю 6^1 викласти в такій редакції:

«Стаття 6^1. Вимоги до національного органу України з акредитації

Національний орган України з акредитації повинен:

бути організованим таким чином, щоб забезпечити його незалежність від органів з оцінки відповідності, оцінку яких він проводить, і від будь-якого комерційного тиску та запобігання виникненню конфлікту інтересів з органами з оцінки відповідності;

бути організованим та функціонувати таким чином, щоб гарантувати об’єктивність і неупередженість своєї діяльності;

забезпечувати прийняття кожного рішення, яке стосується засвідчення компетентності органу з оцінки відповідності, компетентними особами, що є іншими, ніж особи, які провели оцінку цього органу;

вживати адекватних заходів для забезпечення конфіденційності одержаної інформації;

визначати види діяльності з оцінки відповідності, стосовно яких він є компетентним здійснювати акредитацію, з посиланням на відповідні нормативно-правові акти та стандарти;

встановлювати необхідні процедури для забезпечення ефективного управління та належного внутрішнього контролю;

мати у своєму розпорядженні достатню кількість компетентного персоналу для належного виконання своїх завдань;

документувати обов’язки, сфери відповідальності та повноваження персоналу, який може впливати на якість оцінки і засвідчення компетентності;

встановлювати, впроваджувати та підтримувати процедури моніторингу компетентності залученого персоналу та стану виконання персоналом своїх обов’язків;

перевіряти, чи акредитовані органи проводять оцінки відповідності у пропорційний спосіб, без покладання зайвого навантаження на суб’єктів господарювання та з належним урахуванням величини підприємства, що замовляє роботи з оцінки відповідності, галузі, в якій воно діє, його структури, ступеня складності технології виробництва відповідної продукції та масового чи серійного характеру виробничого процесу;

оприлюднювати річні фінансові звіти, підготовлені відповідно до загальноприйнятих принципів бухгалтерського обліку»;

в) частину п’яту статті 6^3 після абзацу сьомого доповнити новим абзацом такого змісту:

«створення перешкод для здійснення моніторингу відповідності вимогам до національного органу України з акредитації або невжиття на вимогу центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері економічного розвитку, коригувальних заходів, передбачених частиною першою статті 6^4 цього Закону».

У зв’язку з цим абзаци восьмий та дев’ятий вважати відповідно абзацами дев’ятим та десятим;

г) доповнити статтею 6^4 такого змісту:

«Стаття 6^4. Забезпечення відповідності вимогам до національного органу України з акредитації

У разі якщо національний орган України з акредитації не відповідає вимогам або не виконує своїх обов’язків, встановлених цим Законом, центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері економічного розвитку, вживає відповідних коригувальних заходів або забезпечує вжиття таких коригувальних заходів національним органом України з акредитації.

Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері економічного розвитку, здійснює через регулярні проміжки часу моніторинг національного органу України з акредитації з метою забезпечення виконання ним на постійній основі вимог, установлених статтею 6^1 цього Закону (далі - моніторинг відповідності вимогам до національного органу України з акредитації).

Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері економічного розвитку, під час здійснення моніторингу відповідності вимогам до національного органу України з акредитації повинен максимально враховувати результати взаємного оцінювання.

Посадові особи центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері економічного розвитку, які здійснюють моніторинг відповідності вимогам до національного органу України з акредитації, мають право:

безперешкодно відвідувати, за умови пред’явлення службового посвідчення та посвідчення (направлення) на проведення зазначеного моніторингу, національний орган України з акредитації;

вимагати від національного органу України з акредитації надання документів і матеріалів, необхідних для проведення зазначеного моніторингу, одержувати копії таких документів і матеріалів;

вимагати від посадових осіб національного органу України з акредитації надання у погоджений з ними строк усних чи письмових пояснень з питань, що виникають під час проведення зазначеного моніторингу.

Моніторинг відповідності вимогам до національного органу України з акредитації здійснюється в порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України»;

9) у Законі України «Про питну воду та питне водопостачання» (Відомості Верховної Ради України, 2002 р., № 16, ст. 112; 2005 р., № 4, ст. 95; 2013 р., № 48, ст. 682):

а) в абзаці четвертому статті 5 слова «ліцензування та сертифікації» замінити словами «та ліцензування»;

б) в абзаці шостому частини другої статті 16 слова «сертифіката відповідності та» виключити;

в) абзац сьомий частини першої статті 23 виключити;

г) в абзаці другому частини першої статті 46 слова «чи дозволу на тимчасове відхилення якості питної води від вимог державних стандартів» виключити;

10) у статті 24 Закону України «Про зерно та ринок зерна в Україні» (Відомості Верховної Ради України, 2002 р., № 35, ст. 258; 2014 р., № 6-7, ст. 80):

частину п’яту викласти в такій редакції:

«Регламент зберігання зерна та продуктів його переробки затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної аграрної політики»;

у частині шостій слово «технічного» замінити словом «зазначеного»;

11) у частині першій статті 11 Закону України «Про рибу, інші водні живі ресурси та харчову продукцію з них» (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., № 15, ст. 107; 2014 р., № 6-7, ст. 80) слова «стандартизації, метрології та сертифікації» виключити;

12) у Законі України «Про захист прав покупців сільськогосподарських машин» (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., № 38, ст. 315):

а) абзац чотирнадцятий частини першої статті 7 викласти в такій редакції:

«Покупцеві також повинна надаватися інформація про наявність документального засвідчення відповідності машин, робіт, послуг установленим законодавством вимогам»;

б) абзац другий частини першої статті 15 виключити;

в) у частині першій статті 18 слова «мають сертифікат відповідності з маркуванням національним знаком відповідності» виключити;

13) у частині третій статті 2 Закону України «Про дозвільну систему у сфері господарської діяльності» (Відомості Верховної Ради України, 2005 р., № 48, ст. 483; 2010 р., № 13, ст. 128; 2014 р., № 23, ст. 873, № 30, ст. 1008):

абзац четвертий викласти в такій редакції:

«Видача, переоформлення, видача дублікатів, анулювання свідоцтв про уповноваження на проведення повірки засобів вимірювальної техніки, що перебувають в експлуатації та застосовуються у сфері законодавчо регульованої метрології, здійснюються відповідно до цього Закону з урахуванням особливостей, визначених Законом України «Про метрологію та метрологічну діяльність», та без застосування принципу організаційної єдності»;

доповнити абзацами п’ятим та шостим такого змісту:

«Видача, переоформлення, видача дублікатів рішень про призначення органу з оцінки відповідності на здійснення оцінки відповідності вимогам відповідного технічного регламенту та рішень про призначення визнаної незалежної організації на здійснення оцінки відповідності технології виконання нерознімних з’єднань, персоналу, який виконує нерознімні з’єднання, та/або персоналу, який проводить неруйнівний контроль, згідно з технічним регламентом щодо обладнання, що працює під тиском, розширення та обмеження сфери призначення, тимчасове припинення і поновлення дії зазначених рішень, їх анулювання здійснюються відповідно до цього Закону з урахуванням особливостей, визначених Законом України «Про технічні регламенти та оцінку відповідності», та без застосування принципу організаційної єдності.

Видача, переоформлення, видача дублікатів рішень про призначення органу з сертифікації в державній системі сертифікації, розширення сфери призначення, анулювання зазначених рішень здійснюються відповідно до цього Закону з урахуванням особливостей, визначених Декретом Кабінету Міністрів України від 10 травня 1993 року № 46-93 «Про стандартизацію і сертифікацію», та без застосування принципу організаційної єдності»;

14) у Законі України «Про реабілітацію інвалідів в Україні» (Відомості Верховної Ради України, 2006 р., № 2-3, ст. 36; 2012 р., № 27, ст. 279, № 31, ст. 381; 2014 р., № 6-7, ст. 80):

а) абзац сьомий статті 9 викласти в такій редакції:

«забезпечує в межах своїх повноважень контроль за виробництвом технічних та інших засобів реабілітації»;

б) у статті 26:

частину одинадцяту викласти в такій редакції:

«Технічні та інші засоби реабілітації та комплектуючі до них, що випускаються в умовах серійного виробництва (крім медичних виробів та допоміжних засобів до них, на які поширюється дія технічного регламенту щодо медичних виробів), підлягають сертифікації в державній системі сертифікації відповідно до Декрету Кабінету Міністрів України від 10 травня 1993 року № 46-93 «Про стандартизацію і сертифікацію»;

частину дванадцяту виключити;

у частині сімнадцятій слова «які також формують переліки продукції, яка підлягає сертифікації» виключити;

15) в абзаці третьому частини першої статті 11 Закону України «Про хімічні джерела струму» (Відомості Верховної Ради України, 2006 р., № 33, ст. 279; 2010 р., № 33, ст. 471) слова «і сертифікації на відповідність державним, галузевим стандартам та технічним умовам» виключити;

16) у Законі України «Про систему інженерно-технічного забезпечення агропромислового комплексу України» (Відомості Верховної Ради України, 2006 р., № 47, ст. 464):

а) у назві розділу VII слова «і сертифікація» виключити;

б) у статті 18 слова «їх сертифікації» виключити;

в) у статті 19:

у назві слова «та сертифікація» виключити;

в абзаці першому частини третьої слова «приймає рішення про їх сертифікацію та» виключити;

частину четверту виключити;

17) у Законі України «Про державний ринковий нагляд і контроль нехарчової продукції» (Відомості Верховної Ради України, 2011 р., № 21, ст. 144; 2014 р., № 4, ст. 61, № 20-21, ст. 712):

а) у статті 1:

у частині першій:

абзац четвертий виключити;

в абзаці п’ятому слова «законами України, та виданих відповідно до них інших нормативно-правових актів, у тому числі технічних регламентів» замінити словом «законодавством»;

частину другу викласти в такій редакції:

«2. Терміни «вільний обіг», «декларант», «зона митного контролю», «митне оформлення», «митний контроль», «митний режим», «органи доходів і зборів» вживаються у значеннях, наведених у Митному кодексі України; терміни «послуга», «робота», «споживач» - у значеннях, наведених у Законі України «Про захист прав споживачів»; терміни «введення в обіг», «випробувальна лабораторія», «виробник», «документ про відповідність», «знак відповідності технічним регламентам», «імпортер», «надання на ринку», «орган з оцінки відповідності», «продукція», «процедура оцінки відповідності», «ризик», «розповсюдження», «розповсюджувач», «суб’єкти господарювання», «технічний регламент», «уповноважений представник» - у значеннях, наведених у Законі України «Про технічні регламенти та оцінку відповідності»; терміни «вилучення з обігу», «відкликання», «забезпечення безпечності продукції», «користувач», «ланцюг постачання продукції», «небезпечна нехарчова продукція», «серйозний ризик», «ступінь ризику», «суспільні інтереси» - у значеннях, наведених у Законі України «Про загальну безпечність нехарчової продукції»;

б) у статті 2:

у першому реченні частини другої слова «законами України та виданими відповідно до них» виключити;

у частині третій слова «законів України та виданих відповідно до них технічних регламентів, у яких містяться вимоги до продукції та її обігу на ринку» замінити словами «технічних регламентів»;

в) частини третю та четверту статті 8 виключити;

г) у статті 23:

у частині тринадцятій слова «або сертифікати відповідності, видані» замінити словами «сертифікати відповідності або інші документи про відповідність, видані за результатами добровільної оцінки відповідності», а слова «беруть до уваги» - словами «належним чином ураховують»;

частину чотирнадцяту викласти в такій редакції:

«14. Органи ринкового нагляду мають право звертатися до органів з оцінки відповідності із запитами стосовно надання відомостей про видачу, відмову у видачі, обмеження сфери, призупинення та скасування документів про відповідність відповідної продукції. Органи з оцінки відповідності повинні надавати відомості за такими запитами не пізніше наступного робочого дня з дня їх одержання»;

ґ) у пункті 1 частини другої статті 24:

у підпункті «а» слово «коду» замінити словом «номера»;

у підпункті «б» слова «нормативно-правовими актами (у тому числі технічними регламентами)» замінити словами «технічними регламентами»;

д) у статті 25:

у пункті 1 частини другої:

у підпункті «а» слово «коду» замінити словом «номера»;

у підпункті «б» слова «нормативно-правовими актами (у тому числі технічними регламентами)» замінити словами «технічними регламентами»;

пункти 1 та 2 частини третьої викласти в такій редакції:

«1) звертатися до органів з оцінки відповідності щодо розгляду ними питання про обмеження сфери, призупинення чи скасування виданих ними документів про відповідність такої продукції;

2) звертатися за наявності матеріалів та інформації, що свідчать про некомпетентність призначених та/або акредитованих органів з оцінки відповідності, що видали документи про відповідність такої продукції, до органу, що призначає органи з оцінки відповідності, щодо обмеження сфери призначення, тимчасового припинення дії рішень про призначення таких органів з оцінки відповідності чи анулювання цих рішень або до національного органу України з акредитації щодо обмеження сфери акредитації, тимчасового зупинення дії чи скасування атестатів про акредитацію відповідних органів»;

е) у статті 29:

назву викласти в такій редакції:

«Стаття 29. Обмежувальні (корегувальні) заходи щодо продукції, яка не відповідає встановленим вимогам, у тому числі в разі формальної невідповідності»;

у частині першій слова «(крім випадків, передбачених статтею 28 цього Закону)» замінити словами «(крім випадків, передбачених статтею 28 цього Закону, та формальної невідповідності)»;

частину третю викласти в такій редакції:

«3. Орган ринкового нагляду невідкладно вимагає від відповідного суб’єкта господарювання вжити протягом визначеного строку заходів щодо усунення формальної невідповідності, якщо цей орган встановить будь-яку таку невідповідність:

знак відповідності технічним регламентам було нанесено з порушенням вимог, визначених у відповідному технічному регламенті;

не було нанесено знак відповідності технічним регламентам, якщо його нанесення передбачено відповідним технічним регламентом;

не було складено декларацію про відповідність або декларація про відповідність не супроводжує продукцію, якщо її складення чи супроводження нею продукції передбачено відповідним технічним регламентом;

декларацію про відповідність було складено з порушенням вимог;

органу ринкового нагляду не надано доступу до технічної документації або вона є неповною;

вчинено інші порушення встановлених вимог, визначених у відповідному технічному регламенті як формальна невідповідність.

Перелік порушень встановлених вимог, які вважаються формальною невідповідністю, уточнюється у відповідних технічних регламентах»;

у частині четвертій слова «усунення невідповідності продукції встановленим вимогам» замінити словами «приведення продукції у відповідність із встановленими вимогами чи усунення формальної невідповідності»;

частину п’яту викласти в такій редакції:

«5. Орган ринкового нагляду повідомляє про виявлену невідповідність продукції встановленим вимогам (крім формальної невідповідності) та обмежувальні (корегувальні) заходи, вжиті щодо такої продукції, призначеним органам з оцінки відповідності, які були залучені до оцінки відповідності цієї продукції вимогам технічних регламентів»;

є) у частині першій статті 30:

у пункті 1 слово «третьою» замінити словом «четвертою»;

після пункту 1 доповнити новим пунктом такого змісту:

«2) усунення формальної невідповідності (згідно з частиною третьою статті 29 цього Закону)».

У зв’язку з цим пункт 2 вважати пунктом 3;

ж) у пункті 3 частини другої статті 33 слова та цифри «частин третьої і четвертої статті 8 цього Закону» замінити словами «вимог відповідних технічних регламентів»;

з) у пункті 3 частини другої статті 37 слова «шостої і сьомої» замінити словами «восьмої і дев’ятої»;

и) у тексті Закону слова «Національний знак відповідності» в усіх відмінках замінити словами «знак відповідності технічним регламентам» у відповідному відмінку;

18) у статті 1 Закону України «Про загальну безпечність нехарчової продукції» (Відомості Верховної Ради України, 2011 р., № 22, ст. 145):

у частині першій:

визначення термінів «вилучення продукції з обігу» та «відкликання продукції» викласти в такій редакції:

«вилучення з обігу - будь-який захід, спрямований на запобігання наданню на ринку продукції, що знаходиться в ланцюгу постачання продукції»;

«відкликання - будь-який захід, спрямований на забезпечення повернення продукції, яка вже була надана споживачу (користувачу)»;

визначення термінів «введення продукції в обіг», «імпортер», «надання продукції на ринку», «розповсюдження продук-

ПОЧАТОК НА 12–17-Й СТОР.

ції», «розповсюджувач», «суб'єкти господарювання», «уповноважений представник виготовлювача продукції в Україні» виключити;

у частині другій слова «національні стандарти» замінити словами «національний стандарт», «регіональний стандарт», а слова «терміни «ризик» та «технічний регламент» - у значеннях Закону України «Про стандарти, технічні регламенти та процедури оцінки відповідності» - словами «терміни «введення в обіг», «імпортер», «надання на ринку», «ризик», «розповсюдження», «розповсюджувач», «суб'єкти господарювання», «технічний регламент» та «уповноважений представник» - у значеннях Закону України «Про технічні регламенти та оцінку відповідності»;

19) Перелік документів дозвільного характеру у сфері господарської діяльності, затверджений Законом України «Про Перелік документів дозвільного характеру у сфері господарської діяльності» (Відомості Верховної Ради України, 2011 р., № 47, ст. 532; 2012 р., № 17, ст. 155, № 23, ст. 238; 2013 р., № 2, ст. 4, ст. 10, № 8, ст. 75, № 14, ст. 92, № 15, ст. 104, ст. 105, ст. 116, № 41, ст. 550; 2014 р., № 23, ст. 873), доповнити пунктами 120^{1}-120^{3} такого змісту:

«120^{1}.	Рішення про призначення органу з оцінки відповідності на здійснення оцінки відповідності вимогам відповідного технічного регламенту	Закон України «Про технічні регламенти та оцінку відповідності»
120^{2}.	Рішення про призначення визнаної незалежної організації на здійснення оцінки відповідності технології виконання нерознімних з'єднань, персоналу, який виконує нерознімні з'єднання, та/або персоналу, який проводить неруйнівний контроль, згідно з технічним регламентом щодо обладнання, що працює під тиском	Закон України «Про технічні регламенти та оцінку відповідності»
120^{3}.	Рішення про призначення органу з сертифікації в державній системі сертифікації	Декрет Кабінету Міністрів України від 10 травня 1993 року № 46-93 «Про стандартизацію і сертифікацію»;

20) у Законі України «Про метрологію та метрологічну діяльність» (Відомості Верховної Ради України, 2014 р., № 30, ст. 1008):

а) у частині третій статті 5 слова «правила написання» замінити словами «правила застосування одиниць вимірювання і правила написання назв та позначень одиниць вимірювання і символів величин»;

б) в абзаці другому частини першої статті 16 слова «призначені органи з оцінки відповідності» замінити словами «виробники цих засобів, призначені органи з оцінки відповідності та інші суб'єкти, визначені у відповідних технічних регламентах або передбачених ними процедурах оцінки відповідності»;

21) у Законі України «Про стандартизацію» (Відомості Верховної Ради України, 2014 р., № 31, ст. 1058):

а) у пункті 10 частини першої статті 1 слово «Міжнародною» замінити словом «міжнародною»;

б) у частині третій статті 23 слова «набрання ними чинності з безоплатним доступом до них» замінити словами «офіційного опублікування таких актів з безоплатним доступом до зазначених національних стандартів та кодексів усталеної практики»;

22) у Декреті Кабінету Міністрів України від 10 травня 1993 року № 46-93 «Про стандартизацію і сертифікацію» (Відомості Верховної Ради України, 1993 р., № 27, ст. 289 із наступними змінами):

а) назву розділу IV викласти в такій редакції:

«Розділ IV

СЕРТИФІКАЦІЯ ПРОДУКЦІЇ В ДЕРЖАВНІЙ СИСТЕМІ СЕРТИФІКАЦІЇ»;

б) назву, частину першу та абзац перший частини другої статті 13 викласти в такій редакції:

«Стаття 13. Види та мета сертифікації продукції в державній системі сертифікації

Сертифікація продукції в державній системі сертифікації поділяється на обов'язкову та добровільну.

Сертифікація продукції в державній системі сертифікації здійснюється призначеними на те органами з сертифікації - підприємствами, установами і організаціями з метою»;

в) статтю 14 викласти в такій редакції:

«Стаття 14. Державна система сертифікації

1. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері технічного регулювання:

визначає основні принципи, структуру та правила державної системи сертифікації;

затверджує перелік продукції, що підлягає обов'язковій сертифікації, та визначає терміни її запровадження;

встановлює вимоги до призначених органів з сертифікації в державній системі сертифікації (далі - призначений орган);

встановлює правила визнання сертифікатів відповідності інших держав;

здійснює інші повноваження, визначені законами України.

2. Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері технічного регулювання:

призначає органи із сертифікації, акредитовані національним органом України з акредитації, а у разі якщо національний орган України з акредитації не здійснює акредитацію стосовно відповідних видів діяльності із сертифікації, - національним органом з акредитації іншої держави;

розглядає спірні питання щодо проведення сертифікації;

здійснює державний нагляд за дотриманням органами із сертифікації правил і порядку сертифікації продукції шляхом проведення планових та позапланових перевірок;

веде Реєстр державної системи сертифікації (далі - Реєстр);

організовує інформаційне забезпечення з питань сертифікації;

здійснює інші повноваження, визначені законами України»;

г) доповнити статтями 14^{1} та 15^{1} такого змісту:

«Стаття 14^{1}. Реєстр та внесення до нього інформації про сертифікати відповідності та свідоцтва про визнання відповідності

1. Сертифікати відповідності та свідоцтва про визнання відповідності реєструються в Реєстрі на безоплатній основі на підставі прийнятого органами із сертифікації рішення про видачу сертифікатів відповідності та свідоцтв про визнання відповідності.

2. Вимоги до змісту інформації про прийняті рішення щодо видачі, відмови у видачі, анулювання, призупинення дії сертифікатів відповідності чи свідоцтв про визнання відповідності, яка подається для включення до Реєстру, та порядок ведення Реєстру встановлюються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері технічного регулювання.

3. Органи із сертифікації присвоюють виданим ними сертифікатам відповідності та свідоцтвам про визнання відповідності реєстраційні номери у порядку, встановленому центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері технічного регулювання. Інформація про прийняття рішення щодо видачі, відмови у видачі, анулювання, призупинення дії сертифікатів відповідності чи свідоцтв про визнання відповідності подається органами із сертифікації в день прийняття відповідного рішення для включення до Реєстру з використанням засобів електронного зв'язку центральному органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері технічного регулювання.

4. Подання інформації про прийняття рішення щодо видачі, відмови у видачі, анулювання, призупинення дії сертифікатів відповідності чи свідоцтв про визнання відповідності з порушенням вимог до змісту інформації, встановлених центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері технічного регулювання, відповідно до пункту 2 цієї статті, є підставою для відмови у включенні зазначеної інформації до Реєстру.

Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері технічного регулювання, подає органам із сертифікації письмове рішення про відмову у включенні інформації до Реєстру з обґрунтуванням причини відмови.

Органи із сертифікації не пізніше наступного робочого дня з дня одержання рішення про відмову у включенні інформації щодо видачі, відмови у видачі, анулювання, призупинення дії сертифікатів відповідності чи свідоцтв про визнання відповідності усувають причини, що були підставою для прийняття зазначеного рішення, та повторно подають таку інформацію для включення її до Реєстру»;

«Стаття 15^{1}. Видача, відмова у видачі, переоформлення та видача дубліката рішення про призначення органу з сертифікації в державній системі сертифікації, розширення сфери призначення та анулювання рішення про призначення

1. Призначення органів з сертифікації в державній системі сертифікації здійснюється шляхом видачі центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері технічного регулювання, рішення про призначення органу з сертифікації в державній системі сертифікації (далі - рішення про призначення).

2. Організація, яка претендує на призначення (далі - претендент), подає центральному органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері технічного регулювання, заявку на призначення згідно з формою, встановленою центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері технічного регулювання.

До заявки на призначення додаються:

1) проект сфери призначення, стосовно якої претендент заявляє про свою компетентність, який підписується ним та у якому зазначаються:

види продукції із зазначенням категорій та/або груп продукції чи інших деталізованих визначень продукції і кодів згідно з Українською класифікацією товарів зовнішньоекономічної діяльності;

відповідні схеми (моделі) сертифікації;

2) засвідчена претендентом копія атестата про акредитацію, що засвідчує відповідність претендента вимогам до призначених органів. Сфера акредитації претендента повинна охоплювати схеми (моделі) сертифікації та перелік видів продукції, щодо яких він заявляє про свою компетентність;

3) копія статуту організації, засвідчена в установленому порядку;

4) відомості про кваліфікацію персоналу органу з сертифікації, підписані претендентом;

5) відомості про штатних та/або залучених аудиторів, атестованих у встановленому порядку відповідно до проекту сфери призначення;

6) довідка з інформацією про власні акредитовані лабораторії (центри) для проведення випробувань продукції, підписана претендентом, та/або копії укладених відповідних угод з іншими акредитованими лабораторіями (центрами), з якими співпрацює орган з сертифікації, засвідчені в установленому порядку;

7) загальний опис власної системи управління якістю (настанова з якості), копія сертифіката відповідності власної системи управління якістю вимогам стандарту ISO 9001 або ДСТУ ISO 9001 (за наявності сертифіката);

8) довідка про досвід проведення робіт з сертифікації продукції за останні три роки, підписана претендентом;

9) копія договору про страхування, завірена в установленому порядку, або підписана претендентом довідка про наявність коштів у розмірі, достатньому для відшкодування в установленому законодавством порядку фізичним чи юридичним особам збитків, заподіяних внаслідок провадження ним діяльності як призначеного органу з сертифікації.

3. Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері технічного регулювання, протягом 90 днів з дня одержання заявки на призначення:

1) проводить аналіз поданих претендентом документів та перевіряє повноту відомостей;

2) приймає рішення про призначення, копію якого надсилає призначеному органу;

3) у разі відмови в призначенні надсилає претенденту письмове повідомлення про відмову в призначенні із зазначенням підстав для такої відмови.

4. Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері технічного регулювання, присвоює ідентифікаційні номери призначеним органам.

5. У рішенні про призначення зазначаються:

1) найменування та місцезнаходження призначеного органу;

2) ідентифікаційний номер призначеного органу;

3) сфера призначення:

види продукції із зазначенням категорій та/або груп продукції чи інших деталізованих визначень продукції;

відповідні схеми (моделі) сертифікації.

6. Рішення про призначення видається на необмежений строк.

7. Підставами для відмови у видачі рішення про призначення є:

1) подання претендентом неповного пакета документів, необхідних для призначення;

2) виявлення в документах, поданих претендентом, недостовірних відомостей;

3) невідповідність претендента вимогам до призначених органів.

8. Розширення сфери призначення призначеного органу здійснюється в порядку та строки, встановлені цією статтею для видачі рішення про призначення.

9. Підстави для переоформлення та видачі дубліката рішення про призначення встановлюються Законом України «Про дозвільну систему у сфері господарської діяльності».

Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері технічного регулювання, протягом 15 робочих днів з дня одержання заяви про переоформлення рішення про призначення та оригіналу рішення, що додається до заяви, повинен видати призначеному органу переоформлене на новому бланку рішення про призначення з урахуванням змін, зазначених у заяві про його переоформлення.

Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері технічного регулювання, протягом 15 робочих днів з дня одержання заяви про видачу дубліката рішення про призначення повинен видати призначеному органу дублікат рішення про призначення замість втраченого або пошкодженого.

10. Підставами для анулювання рішення про призначення є:

1) звернення призначеного органу з відповідною заявою;

2) повідомлення національним органом України з акредитації про скасування атестата про акредитацію призначеного органу;

3) припинення призначеного органу (злиття, приєднання, поділ, перетворення або ліквідація).

11. Видача, переоформлення та видача дубліката рішення про призначення органу з сертифікації в державній системі сертифікації, розширення сфери призначення та анулювання рішення про призначення здійснюються на безоплатній основі»;

ґ) статтю 16 доповнити частинами четвертою та п'ятою такого змісту:

«Виробник зобов'язаний надавати постачальнику інформацію про обов'язкову сертифікацію продукції шляхом зазначення реєстраційних номерів сертифікатів відповідності чи свідоцтв про визнання відповідності в документах, згідно з якими передається відповідна продукція.

Постачальник зобов'язаний реалізовувати продукцію, що підлягає обов'язковій сертифікації, за умови наявності в документах, згідно з якими йому передано відповідну продукцію, реєстраційних номерів сертифікатів відповідності чи свідоцтв про визнання відповідності»;

д) статтю 18 викласти в такій редакції:

«Стаття 18. Обов'язкова сертифікація продукції, що імпортується

Відповідність продукції (товару), що ввозиться і реалізується на території України та включена до переліку продукції, що підлягає обов'язковій сертифікації, стандартам, що діють в Україні, повинна підтверджуватися сертифікатом відповідності чи свідоцтвом про визнання відповідності, виданим призначеним органом.

Органи доходів і зборів здійснюють митне оформлення імпортних товарів, які підлягають обов'язковій сертифікації, на підставі інформації, включеної до Реєстру, у встановленому Кабінетом Міністрів України порядку.

Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері технічного регулювання, здійснює контроль за наявністю сертифікатів для товарів, що реалізуються фізичними або юридичними особами на митній території України»;

е) у пункті 1 статті 19 слово «акредитації» виключити;

є) в абзацах першому та другому пункту 2 статті 20 слово «акредитації» замінити словами «повноважень на виконання робіт із сертифікації»;

ж) у статті 27:

абзац перший доповнити словами і цифрами «та втрачає чинність з 1 січня 2018 року»;

абзац другий виключити;

доповнити абзацом третім такого змісту:

«Кабінету Міністрів України до дня втрати чинності цим Декретом забезпечити проведення аналізу обґрунтованості запровадження оцінки відповідності окремих видів продукції, що підлягають обов'язковій сертифікації згідно з цим Декретом, вимогам технічних регламентів та розроблення в разі потреби відповідних технічних регламентів».

4. Установити, що тимчасово, до імплементації актів законодавства Європейського Союзу щодо класифікації, маркування та пакування речовин і сумішей, а також щодо реєстрації, оцінки, авторизації і обмеження хімічних речовин та препаратів, у тексті технічних регламентів з метою визначення категорій хімічних речовин і сумішей (препаратів) допускається пряме посилання на ці акти законодавства Європейського Союзу із зазначенням їх номерів, назв та джерел опублікування у тому разі, якщо такі самі посилання містяться в актах законодавства Європейського Союзу, на основі яких розробляються відповідні технічні регламенти.

5. Відповідні центральні органи виконавчої влади протягом п'яти років з дня набрання чинності цим Законом повинні:

переглянути розроблені та/або прийняті ними технічні регламенти та процедури оцінки відповідності на предмет їх відповідності вимогам цього Закону з метою визначення потреби у внесенні змін до них або визнання їх такими, що втратили чинність, у порядку, встановленому частиною п'ятою статті 20 цього Закону;

привести прийняті ними технічні регламенти та інші нормативно-правові акти у відповідність з технічними регламентами, прийнятими законами України та актами Кабінету Міністрів України.

6. У разі прийняття технічного регламенту, дія якого поширюється на певний вид продукції, що підлягає обов'язковій сертифікації згідно з вимогами Декрету Кабінету Міністрів України від 10 травня 1993 року № 46-93 «Про стандартизацію і сертифікацію», сертифікація цього виду продукції в державній системі сертифікації будуть здійснюватися до набрання чинності відповідним технічним регламентом.

7. Не раніше ніж через рік з дня набрання чинності порядком та правилами проведення обов'язкового страхування професійної відповідальності призначених органів з оцінки відповідності та визнаних незалежних організацій за шкоду, яку може бути заподіяно третім особам, органи з оцінки відповідності чи визнані незалежні організації можуть бути призначені за умови, якщо ними укладено договір добровільного страхування професійної чи цивільної відповідальності за шкоду, яку може бути заподіяно третім особам, або в них наявні кошти у розмірі, достатньому для відшкодування в установленому законодавством порядку фізичним чи юридичним особам збитків, завданих внаслідок здійснення ними діяльності як призначеними органами чи визнаними незалежними організаціями. Зазначені органи з оцінки відповідності замість копії договору обов'язкового страхування професійної відповідальності за шкоду, яку може бути заподіяно третім особам, подають до органу, що призначає, нотаріально засвідчену копію договору добровільного страхування професійної чи цивільної відповідальності за шкоду, яку може бути заподіяно третім особам, або підписану претендентом на призначення довідку про наявність коштів у розмірі, достатньому для відшкодування в установленому законодавством порядку фізичним чи юридичним особам збитків, завданих внаслідок здійснення ними діяльності як призначеними органами чи визнаними незалежними організаціями.

8. Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері технічного регулювання, протягом трьох років з дня набрання чинності цим Законом повинен переглянути рішення про призначення органів з оцінки відповідності на виконання робіт з оцінки відповідності продукції, процесів і послуг вимогам технічних регламентів, що були прийняті до набрання чинності цим Законом, на предмет відповідності призначених органів вимогам до призначених органів, установленим цим Законом, та у разі виявлення невідповідності вжити заходів щодо приведення їх діяльності у відповідність із зазначеними вимогами або обмеження сфери призначення, тимчасового припинення дії чи анулювання рішень про призначення.

9. Рішення про призначення неакредитованих органів із сертифікації в державній системі сертифікації, прийняті до набрання чинності цим Законом, є чинними не більш як протягом двох років з дня набрання чинності цим Законом, крім випадків, якщо протягом зазначеного строку такі органи із сертифікації будуть акредитовані стосовно відповідних видів діяльності із сертифікації.

10. Кабінету Міністрів України протягом року з дня, наступного за днем опублікування цього Закону:

забезпечити прийняття нормативно-правових актів, передбачених цим Законом;

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом.

Президент України
П. ПОРОШЕНКО.

м. Київ, 15 січня 2015 року. № 124-VIII.

Мюнхенська конференція з безпеки: запити можуть бути втілені в реалії

У Мюнхені 6—8 лютого відбувалася Міжнародна конференція з питань європейської безпеки — одна з найважливіших політичних подій. І хоча вона не є органом, що ухвалює рішення, однак, завдяки своєму неофіційному характеру, служить генератором ідей, які можуть бути втілені в реальній політиці.

В останні десятиліття, коли у світовому порядку ламаються правила, ще його підтримують, програму конференції стали визначати гарячі точки. Цього разу — зростання насильства в Україні та на Близькому Сході. Оскільки зусилля офіційної дипломатії у цих регіонах виявилися безуспішними, то на форум покладали великі надії, оскільки він міг би відкрити простір для нових рішень. Чи бодай для їх пошуку.

Знайти панацею від війни

Напередодні події Київ і Москву відвідали Канцлер ФРН Ангела Меркель і Президент Франції Франсуа Олланд. Сподівання наші були майже фантастичні, що зрозуміло: лідери двох країн відмовилися від саміту в Астані, аргументуючи тим, що коли не передбачається конкретний результат, то навіщо зустрічатися? Про київський і московський візити було лише відомо, що Меркель і Олланд везуть якийсь «мирний план», котрий має привести сторони до згоди, і, якщо не зупинити війну, то сприяти тривалому перемир'ю. «Якийсь» тому, що не повідомлялося, яку саме панацею винайшли наші європейські доброзичливці?

Правда, не встигли політики дістатися Києва, як німецька «Suddeutsche Zeitung» і французька «Le Figaro» досить докладно його виклали, а українські ЗМІ одразу передрукували. Багато читачів із цими матеріалами вже ознайомились, але хто — ні, коротко викладу суть. В обмін на мир для України Путіну зроблять пропозицію, від якої йому складно відмовитися: федералізація сходу країни, автономія для так званих ДНР, ЛНР. «Ні-ні! Нічого подібного!» — заперечив новину уряд ФРН, а французький промовчав. «Ні, про це не йдеться!» — спростувала інформацію прес-служба Президента України. Але ніхто не пояснив, про що ж «йдеться».

Але вже наступного дня Президент Франції Франсуа Олланд в ефірі телеканалу «France 2» відкрив завісу таємниці: мирний план передбачає створення демілітаризованої зони від 50 до 70 кілометрів, а також «досить широкої» автономії для східних регіонів України. Підстава? Олланд пояснює: «Ці люди воювали. Складно буде їх змусити вести звичайне життя».

І все-таки мирний план?

Поїхали європейські лідери із Кремля розчарованими, про що Меркель і заявила у своєму виступі на конференції. Правда, на подіумних дискусіях у Мюнхені все-таки пролунало, що на підставі пропозицій Меркель і Олланда розробляється новий документ, спрямований на реалізацію Мінських домовленостей. Інакше, за словами Олланда, у Європі розпочнеться тотальна війна. І що спільна німецько-французька мирна ініціатива є «останнім зусиллям для припинення воєнного конфлікту на сході України». До зустрічей лідерів переговори триватимуть у форматі телефонної конференції.

Зброю постачатимуть, коли не буде вибору

Меркель і глава німецької дипломатії Штайнмайєр, закликаючи Путіна піти на поступки й змінити свою політику, роблять ставку на дипломатичне рішення. І категорично виступають проти поставок озброєнь в Україну. Думки їхніх партнерів — американської частини НАТО — розділилися: один генерал закликає озброїти українську сторону, а інший так само категорично проти цього. Віце-президент США Джо Байден, який очолював американську делегацію в Мюнхені, також однозначно виступає проти постачання України зброєю, проте, різко критикує участь Москви в українському конфлікті. Наче Кремль робить це дитячими рогатками...

Голова Мюнхенської конференції Вольфганг Ішингер заявив, що у разі невиконання Москвою Мінських угод у Заходу не залишиться іншого вибору, ніж постачати озброєння Києву.

Одночасно Ішингер висловився за активнішу участь США в урегулюванні української кризи. Цікаво, що глава Мюнхенської конференції заявив: «Євросоюзу потрібно запропонувати Росії нову перспективу, яка сприяла б урегулюванню конфлікту в Україні. Наприклад, створення зони вільної торгівлі між Європою й Азією».

Складається враження, що європейські політики ніяк не можуть визначитися, чи є Росія інтервентом, який порушує суверенітет України, чи ні? Тим часом у Мюнхені Президент Петро Порошенко просив підтримати Україну зброєю — не наступати, але захищатися. Але відповіді не одержав.

Президент Порошенко, Канцлер Меркель та Віце-президент Байден скоординували подальші кроки та наголосили на необхідності негайного припинення вогню та продовження діалогу щодо втілення у життя всіх пунктів Мінських домовленостей.

Місія останньої надії

Агресором пройдено больовий поріг, і він робить вигляд, що не боїться ні санкцій, ні падіння рубля, ні зубожіння власного народу, а рамки дозволеного змістилися для нього за вже невидиму межу. Імовірно, Захід, усупереч нашим революціям, достеменно не знає, що це за країна така — Україна, і які люди в ній живуть. І чи буде він себе ущемляти навіть у чашці кави заради нас із вами: мовляв, посварилися сусіди, нехай самі й розбираються, навіщо втручатися? Навіть за умови, що з історії ми знаємо, чим подібна позиція закінчувалася завжди. І зокрема, в 38-му році, коли світові держави поступилися в Мюнхені, а через рік спалахнула війна з її неймовірними жертвами.

...У середу в Мінську планується чергова зустріч у «нормандському форматі» за участю Порошенка, Путіна, Меркель, Олланда. Можливо, цього разу сторонам удасться досягти певного прогресу в переговорах.

Валентина ПОЛІЩУК.

Фото Миколи ЛАЗАРЕНКА (прес-служба Президента України).

СВІТ БЕЗ КОРДОНІВ

№ 23 (6026) ВІВТОРОК, 10 ЛЮТОГО 2015

Сьогодні в Україні мінлива хмарність, переважно без опадів. На дорогах подекуди ожеледь. Вітер північно–східний, 5—10 м/с, у південних областях місцями пориви 15—20 м/с. Температура вночі 8—13 градусів морозу, на півночі й сході до 16 нижче нуля, на заході й крайньому півдні 2—7; удень 1—6 градусів морозу, на півдні та заході від 0 до 5 градусів тепла.

ЦЬОГО ДНЯ, 10 ЛЮТОГО

■ 1922. РНК УСРР прийняла постанову «Про садівництво в Україні». ■ 1944. Пішов із життя Марко Безручко — військовий діяч, генерал-хорунжий Армії УНР. ■ 1947. Народився Євген Савчук — художній керівник і головний диригент Національної хорової капели «Думка», народний артист України, Герой України. ■ 1988. Указ президії Верховної Ради УРСР «Про ратифікацію Конвенції про заходи, спрямовані на заборону і запобігання незаконному ввезенню, вивезенню та передачі права власності на культурні цінності». ■ 2000. Україна оголосила мораторій на проведення суцільних рубок на гірських схилах в ялицево-букових лісах Карпатського регіону.

У НОМЕР

Меркель у Вашингтоні: якщо не слово, то зброя

Сьогодні вночі, за київським часом, у Нью-Йорку мали відбутися переговори між президентом США Бараком Обамою **(на знімку)** та канцлером Німеччини Ангелою Меркель. Звіти з годинника з Вашингтоном перед самітом, що запланований на завтра в Мінську, німецька залізна леді вирішила через розбіжності, які виникли в союзників в українському питанні, зокрема, стосовно постачання зброї.

«Голос України» вже писав про те, що позиція Вашингтона з приводу постачання українським військовим зброї останнім часом почала активно змінюватися. Якщо раніше США відкидали таку можливість, то тепер навіть віце-президент Джо Байден заявив про «право українців на самозахист», а низка впливових американських газет опублікували статті про необхідність військової допомоги Києву, посилаючись при цьому на думки не лише експертів, а й політиків першого ешелону («Голос України» від 6 лютого 2015 р. №21 (6025). Європі такий сценарій вочевидь не до вподоби.

Так, **«Нью-Йорк Таймс»** напередодні візиту написала, що «канцлер Німеччини Ангела Меркель та сенатор Джон МакКейн винесли абсолютно різні уроки з боротьби з СРСР у ХХ сторіччі, оскільки вони сперечаються, чи надавати військову допомогу українським військам у відповідь на російську агресію. Це непорозуміння — найгостріший риф у відповіді союзників на виклики, що їх робить Москва». За інформацією газети, Барак Обама ще не визначився — надавати Києву протитанкову артилерію, засоби зв'язку та інше обладнання, чи ні.

Водночас **«Волл Стріт Джорнал»** з посиланням на свої дипломатичні джерела повідомила, що канцлер Німеччини Ангела Меркель фактично поставила Володимира Путіна перед ультиматумом — до середи визначитися зі ставленням до мирного плану по Україні, в іншому випадку Німеччина не перешкоджатиме планам США з постачання летальної зброї до України. Тим часом, як пише газета, мирні зусилля Німеччини різко критикують провідні члени американської Республіканської партії. На міжнародній конференції з безпеки в Мюнхені сенатор Ліндсі Грем заявив: «Зрештою, наші європейські друзі, це не працює. Ви можете їздити до Москви, доки не посиніте. Дайте відсіч очевидній брехні й загрозі». «Українців убивають, а ми посилаємо їм ковдри та їжу. Ковдри не дуже добре працюють проти російських танків», — сказав сенатор МакКейн. Утім, держсекретар США Джон Керрі заперечив існування будь-яких розбіжностей з лідерами ЄС.

Мінськ. Мир за будь–яку ціну?

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Незаперечним залишається одне: до завтрашніх переговорів прикута увага всього світу. Події на сході України, які понад півроку дипломатично завуальовували словом «конфлікт», нарешті почали називати своїм іменем. «Я мушу констатувати, що це війна. Війна, яка не схожа на інші. Сьогодні там війна, яка знаходиться біля кордонів Європи (ЄС. — **Ред.**)... Її розпочато, і вона розгортається», — заявив міністр оборони Франції Жан-Ів Ле Дріан в недільному виступі на радіостанції Europe-1. Кількома днями раніше таке саме слово вжив і президент Франції Франсуа Олланд.

Міністр закордонних справ Німеччини Франк-Вальтер Штайнмайєр заявив, що вже протягом найближчих двох-трьох днів стане зрозуміло, чи вдасться реалізувати мирний план Меркель та Олланда. В перекладі з дипломатичної мови це означає, що в разі провалу переговорів слово візьмуть Сполучені Штати, оскільки в Європи більше не залишиться козирів у спробах не допустити надання Україні американської зброї. У Держдепартаменті США заявили, що план, запропонований для обговорення в «нормандському форматі», відповідає мінським домовленостям. Відмінність лишень у тому, що він передбачає більше часу для виконання дорожньої карти. Що знову-таки в перекладі з дипломатичної означає, що Вашингтон готовий зачекати. Але недовго. Щодо цього знаковою є заява генсека НАТО Єнса Столтенберга, який, задекларувавши, що на сто відсотків виступає «за зусилля, спрямовані на досягнення припинення вогню», зауважив, що кожна країна Альянсу сама має визначитися стосовно постачання озброєнь Києву.

За таких умов одні європейські політики заявляють, що сповнені оптимізму, інші — дивляться на ситуацію реалістичніше. Як зауважив міністр закордонних справ Фінляндії, «швидше за все, полум'я війни не згасне». Сьогодні в Мінську мають відбутися тристоронні переговори контактної групи, де продовжуватимуть шукати компроміс.

Якщо миру угоду укладають не на умовах цілковитої капітуляції, вона може бути тільки результатом компромісу. На який саме могла б піти Україна? З таким запитанням «Голос України» звернувся до міжнародних експертів.

Політолог Фонду «Демократичні ініціативи» ім. І. Кучеріва Марія Золкіна вважає:

— Проблема, власне, і полягає в тому, що для досягнення компромісу має бути готовість обох сторін поступитися чимось у своїх вимогах і вийти на певну точку політичної рівноваги. А що цього компромісу немає, то й домовитися на довгострокову або навіть на середньострокову перспективу неможливо. Нині розрив між тим, чого хоче Москва, і тим, на що може погодитися Україна, надто великий. Думаю, єдина поступка, на яку може піти Україна поза мінськими домовленостями, це фіксація лінії розмежування між псевдореспубліками та українською територією станом на сьогодні, а не відповідно до лінії, актуальної 19 вересня, коли було підписано Мінський протокол.

Тому що решта вимог, які лунали в ЗМІ, навіть про створення так званої демілітаризованої зони, де-факто організувати неможливо. Відвівши озброєння на 50—70 кілометрів углиб, Україна оголить свій фронт. І в Києві прекрасно розуміють, що цього робити не можна.

Голова правління фонду «Майдан закордонних справ» Богдан Яременко переконаний, що не Україна нині визначає порядок денний переговорів:

— Його визначають пропозиції Путіна. Я думаю, він формує і склад учасників, тому там немає Сполучених Штатів. І пропозиція Путіна, хоч би якою фразеологією її завуальовували, зводиться до того, щоб заморозити конфлікт на Донбасі в рамках території України. І це той компроміс, на який держава піти не може. Все інше: і членство в НАТО, і членство в ЄС — нині не є питаннями принциповими. Принциповими є збереження миру і єдності в Україні. Якщо Донбас повернеться в державу в такому форматі, як є зараз, це зруйнує решту території України. Фактично, не дасть українцям нормально жити.

Професор політології Києво-Могилянської академії Олексій Гарань вважає, що завдання мінімум — це припинення вогню і відведення важкої зброї:

— Треба, щоб перестали страждати мирні люди. Я зараз їду із Станиці Луганської. Я бачив цю розруху. Відбуваються постійні обстріли саме мирного населеного пункту.

Водночас нам неприйнятні ідеї, які, за твердженням ЗМІ, нібито висунув Путін. А саме, утворити у складі України Донецьку та Луганську автономії. Децентралізація — так, але не автономії, які Путін хоче розширити до меж областей. Федералізація для нас також неприйнятна. Очевидно, ми мусимо виходити з того, що в даний момент не контролюємо окуповані території. Тому компромісом може стати розмежування по лінії, яку було укладено в Мінську. В цілому мінські угоди відповідають нашим інтересам. Але залишається питання, на що готова піти інша сторона? Зрозуміло, що Путін хоче зберегти рану в серці України і повісити на нас ще й фінансування цих територій. І це не може бути питанням компромісу. Очевидно, що «ДНР-ЛНР» ми фінансувати не будемо.

* * *

Тим часом у Москві, **як повідомляє наш власний кореспондент у Росії Віктор Тимошенко,** також роблять прогнози щодо завтрашніх переговорів. І те, чого там чекають від України, схоже, вже ставить під сумнів можливість досягнення компромісу.

«Прорив в Мінську вдасться досягти, якщо будуть почуті два принципові для Росії посили. Перший — величезна доля відповідальності за невиконання мінських домовленостей і ескалацію кризи лежить на Києві. Не брати це до уваги далі неможливо. І якщо Берлін та Париж вимагають посилити тиск на «ДНР» та «ЛНР», то Москва, у свою чергу, вправі чекати від Німеччини та Франції більшого впливу на Київ, щоб зусилля були збалансовані. Другий посил — необхідність визнання «ДНР» та «ЛНР» як сторін переговорів у прямому діалозі з Києвом», — вважає Дмитро Данилов з Інституту Європи.

Наталя ФІЛІПЧУК.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

Санкції ухвалили і відклали

Міністри закордонних справ країн ЄС дійшли згоди щодо розширення санкційного списку для громадян Росії та сепаратистів на сході України, **повідомляє ВВС.** Проте впровадження санкцій відкладено до 16 лютого. Як пояснив міністр закордонних справ Франції Лоран Фабіус, ЄС хоче дочекатися результатів зустрічі у Мінську та подальшого розвитку подій на Донбасі.

Над номером працювали: Віталій СУДДЯ, Алла ДОДАТКО, Надія СМІЯН.

Редколегія: Леонід **БРОВЧЕНКО,** Анатолій **ГОРЛОВ,** Сергій **ДЕМСЬКИЙ**, Віталій **ЖЕЖЕРА,** Іван **ІЛЛЯШ,** Світлана **ПИСАРЕНКО,** Віталій **СУДДЯ.**

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

Засновник — Верховна Рада України
Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси та передплатна ціна на 2015 рік

Для фізичних осіб:
40224 — 16 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота);
08775 — 12 грн. на місяць (3-разовий: вівторок, четвер, п'ятниця).
Для підприємств і організацій:
60955 — 40 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота).
Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 80000.

Друк:
ТОВ «Мега-Поліграф», 04073 м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14, тел. (044) 581-68-15
www.mega-poligraf.kiev.ua

Зам. 40006

Макет, верстка — редакція газети «Голос України».
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

☎ **ТЕЛЕФОНИ:**
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

Сайт — www.golos.com.ua
Інформаційний портал – www.golosukraine.com

